

Univerzita Pardubice
Fakulta zdravotnických studií

Spolupráce vybrané Zdravotnické záchranné služby s ostatními složkami
Integrovaného záchranného systému
Bakalářská práce

2025

Petr Dohnálek

Univerzita Pardubice
Fakulta zdravotnických studií
Akademický rok: 2024/2025

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Petr Dohnálek**
Osobní číslo: **Z22434**
Studijní program: **B0913P360008 Zdravotnické záchranářství**
Téma práce: **Cooperation of the selected Emergency Medical Service with other components of the Integrated Rescue System**
Téma práce anglicky: **Cooperation of the selected Emergency Medical Service with other components of the Integrated Rescue System**
Zadávající katedra: **Katedra klinických oborů**

Zásady pro vypracování

1. Studium literatury, sběr informací a popis současného stavu řešené problematiky.
2. Stanovení cílů a metodiky práce.
3. Příprava a realizace průzkumného šetření dle stanovené metodiky.
4. Analýza a interpretace získaných dat.
5. Zhodnocení výsledků práce.

Rozsah pracovní zprávy: **35 stran**
Rozsah grafických prací: **dle doporučení vedoucího**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

Literatura dle doporučení vedoucího závěrečné práce.

Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. Jindra Holeková, DiS.**
Katedra klinických oborů

Oponenti bakalářské práce: **Mgr. Gabriela Medunová, MBA, DBA**
Katedra klinických oborů
Mgr. et Mgr. Michal Kopecký
Katedra ošetřovatelství

Datum zadání bakalářské práce: **19. června 2025**
Termín odevzdání bakalářské práce: **6. srpna 2025**

doc. RNDr. ThLic. Karel Sládek, Ph.D., MBA v.r.
děkan

L.S.

Mgr. Zuzana Červenková, Ph.D. v.r.
vedoucí katedry

V Pardubicích dne 26. června 2025

PROHLÁŠENÍ AUTORA

Prohlašuji:

Práci s názvem *Spolupráce vybrané Zdravotnické záchranné služby s ostatními složkami Integrovaného záchranného systému* jsem vypracoval samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využil, jsou uvedeny v seznamu použité literatury. Byl jsem seznámen s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše. Beru na vědomí, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a směrnicí Univerzity Pardubice č. 7/2019 Pravidla pro odevzdávání, zveřejňování a formální úpravu závěrečných prací, ve znění pozdějších dodatků, bude práce zveřejněna prostřednictvím Digitální knihovny Univerzity Pardubice.

V Pardubicích dne 6. 8. 2025

Petr Dohnálek v.r.

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji své vedoucí práce, paní Mgr. Jindře Holekové, Dis., za její trpělivost, čas, cenné rady a odbornou pomoc při zpracování této bakalářské práce. Děkuji také rodině za jejich neustálou podporu, pochopení a pomoc nejen při psaní této práce, ale i po celou dobu mého studia.

ANOTACE

Bakalářská práce se zabývá spoluprací Zdravotnické záchranné služby vybraného kraje a její spoluprací s ostatními složkami Integrovaného záchranného systému ve stejném kraji. V teoretické části práce je definován Integrovaný záchranný systém, popsány jeho složky a jejich každodenní činnost a vymezení práce daných složek při společných zásazích s ostatními složkami. Průzkumná část bakalářské práce se zabývá analýzou spolupráce zdravotnické záchranné služby s ostatními složkami integrovaného záchranného systému při společných zásazích. Hlavním cílem je zmapovat míru spokojenosti zdravotnických záchranářů se vzájemnou spoluprací, identifikovat nejčastější typy společných zásahů. Součástí průzkumu je rovněž zjištění názorů respondentů na přínos společných taktických cvičení a získání návrhů na možné zlepšení spolupráce mezi jednotlivými složkami IZS.

KLÍČOVÁ SLOVA

Zdravotnická záchranná služba, integrovaný záchranný systém, spolupráce, cvičení, koordinace, spokojenost

TITLE

Cooperation of the selected Emergency Medical Service with other components of the Integrated Rescue System.

ANNOTATION

The bachelor's thesis deals with the topic of the Medical Rescue Service of a selected region and its cooperation with other components of the Integrated Rescue System in the selected region. The theoretical part of the thesis defines the Integrated Rescue System, describes its components and their daily activities and defines the work of the given components during joint interventions with other components. The research part of the bachelor's thesis deals with the analysis of the cooperation of the medical rescue service with other components of the integrated rescue system during joint interventions. The main objective is to map the level of satisfaction of medical rescue workers with mutual cooperation, to identify the most common types of joint interventions. The survey also includes finding out the respondents' opinions on the benefits of joint tactical exercises and obtaining suggestions for possible improvement of cooperation between individual components of the Integrated Rescue System.

KEYWORDS

Emergency medical service, integrated rescue system, cooperation, exercise, coordination, satisfaction

OBSAH

Úvod.....	13
1 Cíle a metody práce	14
1.1 Cíl práce	14
1.2 Metody k dosažení cíle	14
Teoretická část	15
2 Integrovaný záchranný systém.....	15
2.1 Vymezení základních pojmů	15
3 Složky IZS	17
3.1 Základní složky Integrovaného záchranného systému	17
3.1.1 Hasičský záchranný sbor České republiky	17
3.1.2 Jednotky požární ochrany zařazené do plošného pokrytí kraje	18
3.1.2 Policie České republiky	20
3.1.3 Zdravotnická záchranná služba.....	22
3.2 Ostatní složky Integrovaného záchranného systému	27
3.2.1 Armáda České republiky	27
3.2.2 Ostatní ozbrojené bezpečnostní sbory ČR.....	28
3.2.3 Horská služba.....	28
3.2.4 Báňská záchranná služba ČR.....	29
3.2.5 Český červený kříž.....	29
3.2.6 Vodní záchranná služba Českého červeného kříže.....	29
3.2.7 Speleologická záchranná služba	30
3.2.8 Skalní záchranná služba.....	30
3.2.9 Svaz záchranných brigád kynologů ČR.....	31
3.3 Spolupráce složek IZS	31

3.3.1	Koordinace a řízení složek IZS při společném zásahu	32
3.3.2	Typové činnosti složek IZS při společných zásazích	34
3.3.3	Společná cvičení složek IZS	34
	Praktická část	36
4	Metodika práce	36
4.1	Průzkumné otázky.....	36
4.2	Metodika průzkumu	36
4.3	Prezentace výsledků.....	38
5	Diskuze	68
5.1	Limitace	76
6	Závěr	77
7	Použitá literatura	78
8	Přílohy.....	81

SEZNAM OBRÁZKŮ A TABULEK

Obrázek 1: Graf – Pohlaví respondentů.....	38
Obrázek 2: Graf – Věk respondentů	39
Obrázek 3: Graf – Pracovní pozice u ZZS.....	40
Obrázek 4: Graf – Délka praxe u ZZS	41
Obrázek 5: Graf – Hodnocení spolupráce složek IZS	42
Obrázek 6: Graf – Nejčastější spolupráce IZS.....	43
Obrázek 7: Graf – Spolupráce v závislosti na typu zásahu.....	44
Obrázek 8: Graf – Četnost spolupráce s PČR.....	45
Obrázek 9: Graf – Nejčastější spolupráce s PČR	46
Obrázek 10: Graf – Ochota PČR spolupracovat a aktivně pomáhat.....	47
Obrázek 11: Graf – PČR jasně a srozumitelně sděluje informace.....	48
Obrázek 12: Graf – Policisté jsou schopni poskytnout první pomoc	49
Obrázek 13: Graf – Četnost spolupráce s HZS	50
Obrázek 14: Graf – Nejčastější spolupráce s HZS	51
Obrázek 15: Graf – Hasiči efektivně vykonávají své úkoly a respektují odborné kompetence ZZS.....	52
Obrázek 16: Graf – Spolupráce s HZS přispívá k plynulému a bezpečnému zásahu.....	53
Obrázek 17: Graf – Hasiči jsou schopni poskytnout základní první pomoc	54
Obrázek 18: Graf – Četnost spolupráce s PČR a HZS zároveň.....	55
Obrázek 19: Graf – Nejčastější spolupráce s HZS i PČR zároveň	56
Obrázek 20: Graf – Jednotlivé složky IZS se vzájemně doplňují a respektují své kompetence	57
Obrázek 21: Graf – PČR i HZS poskytují ZZS účinnou podporu při technicky náročných úkonech	58
Obrázek 22: Graf – Společné výjezdy IZS jako dobře fungující tým	59
Obrázek 23: Graf – Nejčastější komplikace při spolupráci složek IZS	60
Obrázek 24: Graf – Účast na společných cvičeních IZS	64
Obrázek 25: Graf – Přínos získaných znalostí ze cvičení pro praxi	65
Obrázek 26: Graf – Vliv společných cvičení na reálnou spolupráci	66
Obrázek 27: Graf – Jak zvýšit efektivitu cvičení složek IZS?.....	67

SEZNAM ZKRATEK A ZNAČEK

ČR	Česká republika
IZS	Integrovaný záchranný systém
HZS ČR	Hasičský záchranný sbor České republiky
Sb.	Sbírka zákonů
PČR	Policie České republiky
ZZS	Zdravotnická záchranná služba
AČR	Armáda České republiky
VZS ČČK	Vodní záchranná služba Českého Červeného kříže
MP	Městská policie
JPO	Jednotka požární ochrany
OPS HZS ČR	Operační a informační středisko Hasičského záchranného sboru České republiky
SDH	Sbor dobrovolných hasičů
PNP	Přednemocniční neodkladná péče
KPR	Kardiopulmonální resuscitace
ZOS	Zdravotnické operační středisko
RZP	Rychlá zdravotnická pomoc
RLP	Rychlá lékařská pomoc
RV	Rendez-Vous
ZZS KHK	Zdravotnická záchranná služba Královéhradeckého kraje
ČČK	Český červený kříž
LVS	Letecká výjezdová skupina
LZS	Letecká záchranná služba
SZS ČSS	Speleologická záchranná služba Českého speleologického svazu
SZS	Skalní záchranná služba

KOPIS HZS Krajské operační a informační středisko Hasičského záchranného sboru
NOPIS MV Národní operační a informační středisko Ministerstva vnitra
VNN Vysoce nakažlivá nemoc
DN Dopravní nehoda/y
NLZP Nelékařský zdravotnický pracovník

ÚVOD

Integrovaný záchranný systém (IZS) v České republice představuje klíčový mechanismus pro zvládnutí mimořádných událostí – od dopravních nehod přes požáry až po rozsáhlé živelné katastrofy a zásahy v nepřístupném terénu, kdy je nezbytná přítomnost více složek IZS současně. Základ IZS tvoří HZS, ZZS a PČR, doplňují je v případě potřeby subjekty jako Horská služba, Vodní záchranná služba ČČK, Městská policie nebo Armáda ČR, zejména při rozsáhlejších zásazích. Přestože každá složka disponuje vlastními kompetencemi, vybavením a postupy, je nezbytné, aby při zásahu fungovaly jako jeden efektivní tým. Vilášek ve své monografii zabývající se IZS zdůrazňuje, že legislativní rámec a organizační struktura jsou základem funkční koordinace a ochrany obyvatelstva na počátku 21. století (Vilášek, 2014).

Mé osobní zkušenosti z odborných stáží u ZZS mi umožnily nahlédnout do skutečné praxe. Dlouhodobě mě fascinuje, jak přirozeně a bez zbytečných konfliktů jednotlivé složky IZS spolupracují. Na výjezdech k nehodám či jiným událostem jsem byl opakovaně svědkem toho, jak každý z příslušníků, ať už HZS, PČR nebo záchranář, přistupuje k zásahu s jasně definovanou rolí, a všichni dohromady tvoří kompaktní sehraný tým. Právě tato zkušenost mě vedla k výběru tématu bakalářské práce. Chtěl jsem detailně porozumět tomu, jak spolupráce funguje, jaké principy a mechanismy ji umožňují a kde se v praxi mohou objevovat případné slabiny. Přínos práce spočívá ve vytvoření komplexního pohledu na tuto problematiku a může sloužit jak studentům zdravotnických oborů, tak i pracovníkům IZS při přípravě a výcviku. Analýza subjektivních pohledů členů zásahových týmů a jejich návrhy na zlepšení koordinace mohou dále pomoci optimalizovat mezioborové postupy a tím zvýšit efektivitu a bezpečnost budoucích zásahů.

Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. Na začátku teoretické části mé bakalářské práce se věnuji Integrovanému záchrannému systému. Zaměřuji se na právní aspekty IZS a jeho definici, strukturu a fungování. Dále se věnuji rozdělení, popisu a fungování základních a ostatních složek IZS v České republice.

Průzkumná část je zaměřena na vyhodnocení dat a informací, které byly získány od členů výjezdových skupin ZZS vybraného kraje pomocí anonymního dotazníkového šetření.

1 CÍLE A METODY PRÁCE

1.1 Cíl práce

Hlavní cíl práce:

Hlavním cílem práce je zjistit a zhodnotit zkušenosti zdravotnických záchranářů, lékařů a řidičů ZZS (dále „pracovníků ZZS“) se spoluprací v rámci společných zásahů s ostatními složkami IZS vybraného kraje a na základě zjištěných skutečností identifikovat případná úskalí a navrhnout možná opatření ke zlepšení vzájemné spolupráce.

Cíle teoretické části práce:

- 1) Seznámit s Integrovaným záchranným systémem v České republice.
- 2) Popsat jednotlivé složky IZS, jejich fungování a připravenost na společné zásahy s ostatními složkami IZS.

Cíle praktické části práce:

- 1) Mapovat názory pracovníků ZZS vybraného kraje na spolupráci s ostatními složkami IZS při společných zásazích.
- 2) Zjistit, jak pracovníci ZZS vybraného kraje vnímají přínos společných cvičení složek IZS pro praxi.
- 3) Zjistit podněty pracovníků ZZS vybraného kraje vedoucí ke zlepšení spolupráce mezi jednotlivými složkami IZS

1.2 Metody k dosažení cíle

V teoretické části byly metodou užití odborných zdrojů ujasněny termíny a fakta o Integrovaném záchranném systému v ČR, o jeho jednotlivých složkách (základních i ostatních) a o vzájemné spolupráci složek při společném zásahu.

Pro naplnění cílů praktické části byla zvolena metoda kvantitativního průzkumu, konkrétně prostřednictvím nestandardizovaného dotazníku vlastní tvorby.

TEORETICKÁ ČÁST

2 INTEGROVANÝ ZÁCHRANNÝ SYSTÉM

Integrovaný záchranný systém (IZS) vznikl s cílem zlepšit koordinaci a spolupráci mezi orgány státní správy, samosprávy, krizovými orgány a záchrannými složkami při mimořádných událostech a krizových situacích. První koncepce byla schválena vládou již v roce 1993, tedy ještě před ničivými povodněmi v roce 1997, které ukázaly nutnost systémové změny. Koordinací IZS byly tehdy pověřeny okresní úřady prostřednictvím havarijních komisí, jejichž přístup byl často nejednotný. Tyto nedostatky vedly mimo jiné ke vzniku Hasičského záchranného sboru ČR a jeho pověření úlohou centrální koordinace systému (Šín et al, 2017).

IZS nepředstavuje samostatnou instituci, orgán veřejné moci, sbor ani právnickou osobu. Jedná se o funkční součást systému vnitřní bezpečnosti České republiky, jehož úkolem je zajišťovat účinnou pomoc obyvatelstvu v situacích ohrožujících život, zdraví, majetek nebo životní prostředí. IZS tak naplňuje ústavně garantované právo občanů na ochranu a pomoc ze strany státu v krizových situacích. Současná podoba IZS již nezahrnuje pouze výkon záchranných a likvidačních prací, ale klade důraz rovněž na systematickou a koordinovanou přípravu na mimořádné a specifické události. Cílem těchto opatření je zajistit, aby v průběhu reálných zásahů nedocházelo k organizačním nebo komunikačním selháním, a aby všechny zapojené složky IZS pracovaly koordinovaně, efektivně a bez vzájemného omezování při činnosti na místě události (Hanuška, 2022).

2.1 Vymezení základních pojmů

Podle zákona 239/2000 Sb. definujeme několik základních pojmů vztahujících se k fungování Integrovaného záchranného systému v České republice:

1. *„**integrováným záchranným systémem** se rozumí koordinovaný postup jeho složek při přípravě na mimořádné události a při provádění záchranných a likvidačních prací,*
2. ***mimořádnou událostí** rozumíme škodlivé působení sil a jevů vyvolaných činností člověka, přírodními vlivy, a také havárie, které ohrožují život, zdraví, majetek nebo životní prostředí a vyžadují provedení záchranných a likvidačních prací*
3. ***záchrannými pracemi** se rozumí činnost k odvrácení nebo omezení bezprostředního působení rizik vzniklých mimořádnou událostí, zejména pak ve vztahu k ohrožení života, zdraví, majetku nebo životního prostředí, a vedoucí k přerušení jejich příčin,*

4. **likvidačními pracemi** se myslí činnosti k odstranění následků způsobených mimořádnou událostí,
5. **ochranou obyvatelstva** se rozumí plnění úkolů civilní ochrany, zejména varování, evakuace, ukrytí a nouzové přežití obyvatelstva a další opatření k zabezpečení ochrany jeho života, zdraví a majetku,
6. **zařízením civilní ochrany bez právní subjektivity** je součástí právnické osoby nebo obce určené k ochraně obyvatelstva; tvoří je zaměstnanci nebo jiné osoby na základě dohody a věcné prostředky,
7. **věcnou pomocí** se rozumí poskytnutí věcných prostředků při provádění záchranných a likvidačních prací a při cvičení na výzvu velitele zásahu, hejtmana kraje nebo starosty obce; věcnou pomocí se rozumí i pomoc poskytnutá dobrovolně bez výzvy, ale se souhlasem nebo s vědomím velitele zásahu, hejtmana kraje nebo starosty obce,
8. **osobní pomocí** je činnost nebo služba při provádění záchranných a likvidačních prací a při cvičení na výzvu velitele zásahu, hejtmana kraje nebo starosty obce; osobní pomocí se rozumí i pomoc poskytnutá dobrovolně bez výzvy, ale se souhlasem nebo s vědomím velitele zásahu, hejtmana kraje nebo starosty obce (zákon č. 239/2000 Sb.).

3 SLOŽKY IZS

*V zákoně o IZS jsou stanoveny **základní a ostatní složky IZS, které jsou předurčeny k likvidaci mimořádných událostí, přírodních a antropogenních katastrof** (Vilášek, 2014, s.12)*

3.1 Základní složky Integrovaného záchranného systému

Součástí jsou složky, které nepřetržitě zajišťují pohotovost při jakémkoliv hlášení a vzniku události. Tyto složky jsou schopné pokrýt celou oblast ČR a dodržet při tom dojezdový čas stanovený legislativou ČR.

Podle § 4 zákona o IZS mezi základní složky IZS v České republice řadíme:

- a) Hasičský záchranný sbor ČR,
- b) Jednotky požární ochrany zařazené do plošného krytí jednotkami požární ochrany (JPO),
- c) Zdravotnická záchranná služba,
- d) Policie České republiky (Vilášek, 2014).

3.1.1 Hasičský záchranný sbor České republiky

Hasičský záchranný sbor České republiky je bezpečnostní sbor, jehož hlavním posláním je ochrana lidských životů, zdraví, majetku, životního prostředí a zvířat před požáry, mimořádnými událostmi a krizovými situacemi. Součástí jeho činnosti je zajišťování bezpečnosti státu prostřednictvím plnění úkolů v oblasti požární ochrany, ochrany obyvatelstva, civilního nouzového plánování a krizového řízení. Dále se podílí na organizaci Integrovaného záchranného systému a dalších opatření v souladu s platnou legislativou (www.hzscr.gov.cz). Zajišťuje také koordinovaný postup při přípravě na mimořádné události a při realizaci záchranných a likvidačních prací. Při výkonu svých povinností úzce spolupracuje s ostatními složkami Integrovaného záchranného systému, státní správou, samosprávnými orgány, právníky i fyzickými osobami, správními celky a neziskovými organizacemi (Vilášek, 2014).

3.1.1.1 Historie Hasičského záchranného sboru ČR

Za první republiky byly profesionální požární jednotky jen ve větších městech, jinde hašení zajišťovaly dobrovolné sbory. Tento stav přetrval i za protektorátu, kdy vznikl pluk požární policie Čechy-Morava. Po válce spadala požární ochrana pod ministerstvo vnitra a národní výbory. Roku 1953 byla centralizována, ale zákon z roku 1958 vedl k její decentralizaci a oslabení. V 60. letech vznikla Škola požární ochrany ve Frýdku-Místku, v roce 1969 byla

požární ochrana převedena pod národní rady. Od 70. let se hasiči stále více zaměřovali na technické zásahy. Zákon z roku 1985 upravil požární ochranu, v 90. letech se Hasičský záchranný sbor ČR stal klíčovým prvkem krizového řízení. Roku 2001 došlo ke sloučení s Hlavním úřadem civilní ochrany. Dnes je HZS ČR páteří integrovaného záchranného systému, a kromě hašení požárů se věnuje i záchranným a technickým zásahům (<https://hzscr.gov.cz/clanek/uvod-hasicsky-zachranny-sbor-cr-historie.aspx>).

3.1.1.2 Základní právní předpisy HZS ČR

Hasičský záchranný sbor České republiky byl zřízen na základě zákona č. 238/2000 Sb., o Hasičském sboru České republiky. Jeho základním posláním je chránit životy a zdraví obyvatel a majetek před požáry a poskytnout účinnou pomoc při mimořádných událostech (Vilášek, 2014, s.25). V roce 2015 vstoupil v platnost nový zákon č. 320/2015 Sb., který nahradil dosavadní zákon č. 238/2000 Sb.

3.1.1.3 Struktura Hasičského záchranného sboru České republiky

Hasičský záchranný sbor ČR zahrnuje generální ředitelství spadající pod Ministerstvo vnitra, 14 krajských hasičských záchranných sborů, Střední a Vyšší odbornou školu požární ochrany a Záchranný útvar HZS ČR. Jeho součástí jsou také specializovaná zařízení, jako Školní a výcvikové zařízení HZS ČR, Institut ochrany obyvatelstva v Lázních Bohdaneč, Technický ústav požární ochrany v Praze a Skladovací a opravárenské zařízení HZS ČR, jak je vyobrazeno v příloze A (<https://hzscr.gov.cz/clanek/uvod-hasicsky-zachranny-sbor-cr-historie.aspx>).

3.1.2 Jednotky požární ochrany zařazené do plošného pokrytí kraje

V České republice jsou jednotky požární ochrany (dále „JPO“) součástí IZS. Mohou fungovat jako samostatné právní subjekty nebo jako organizační složky občanských sdružení, přičemž jejich financování často zajišťují samotné obce či soukromé společnosti. Právní rámec jejich činnosti vymezuje zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně. Na hasiče JPO je sice kladen menší důraz na fyzickou připravenost, ale i oni se neobejdou bez pravidelného přezkoušení včetně každoroční zdravotnické prohlídky a přezkoušení z praktických a teoretických dovedností potřebných pro výkon hasiče JPO. Jednotky požární ochrany prakticky zastupují profesionální členy hasičského sboru ČR na odlehlejších místech, jako jsou vesnice, hory nebo menší města, kde se profesionální jednotka hasičského sboru nenachází. JPO tak zajišťují plošné pokrytí území celé České republiky (Vilášek et al, 2014).

Jednotka požární ochrany je organizovaný celek složený z vyškolených hasičů, požární techniky a potřebného vybavení. Jejím hlavním úkolem je chránit životy, zdraví a majetek před

požáry a poskytovat pomoc při mimořádných událostech ohrožujících obyvatele či životní prostředí. JPO fungují v rámci organizačního nebo operačního řízení. Organizační řízení zahrnuje činnosti zajišťující připravenost jednotek, jako je odborný výcvik, školení a údržba techniky. Operační řízení se týká samotného zásahu – od přijetí hlášení o události, přes výjezd a dopravu na místo, až po provádění záchranných a likvidačních prací. Hasiči v JPO jsou rozděleni do čet, družstev nebo skupin. Četu tvoří 2–3 družstva, přičemž každé družstvo má velitele a pět hasičů (1+5). Zmenšené družstvo se skládá z velitele a tří hasičů (1+3), skupina pak z velitele a jednoho až dvou hasičů (<https://hzscr.gov.cz/clanek/menu-jednotky-pozarni-ochrany-jednotky-pozarni-ochrany-jednotky-po.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>).

3.1.2.1 Poslání jednotek

System JPO je vybudován jako represivní i preventivní nástroj proti požárům, živelným pohromám a jiným mimořádným událostem. JPO mají za úkol provést likvidaci požárů, ale nemají za úkol učinit veškerá opatření vedoucí k likvidaci živelných pohrom a jiných mimořádných událostí. Mají za úkol provést pouze nutná opatření k odstranění bezprostřední hrozby života, zdraví, majetku a životního prostředí (Vilášek, 2014, s.35)

Pro účely plošného pokrytí celého území ČR se dle operační hodnoty (viz. příloha C) dělí jednotky PO na 6 kategorií JPO I až JPO VI:

- a) **JPO I** – jednotka Hasičského záchranného sboru ČR s územní působností do 20 minut jízdy z místa dislokace,
- b) **JPO II** – jednotka sboru dobrovolných hasičů obce se členy, kteří vykonávají službu jako své hlavní nebo vedlejší povolání s územní působností do 10 minut jízdy z místa dislokace,
- c) **JPO III** – jednotka sboru dobrovolných hasičů se členy, kteří vykonávají službu v JPO dobrovolně s územní působností do 10 minut jízdy z místa dislokace (www.hzscr.gov.cz),
- d) **JPO IV** – jednotka hasičského záchranného sboru podniku zřízená fyzickou nebo právnickou osobou, disponuje speciální potřebnou technikou, kterou na výzvu OPS HZS ČR dokáže poskytnout,
- e) **JPO V** – jednotka sboru dobrovolných hasičů obce kategorie JPO V, která zabezpečuje výjezd družstva o zmenšeném početním stavu,
- f) **JPO VI** – jednotka sboru dobrovolných hasičů podniku zřízená zpravidla fyzickou nebo právnickou osobou (Vilášek, 2014).

3.1.2 Policie České republiky

Policie České republiky je ozbrojeným bezpečnostním sborem, který plní úkoly ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti v rozsahu vymezeném ústavními zákony, zákony a ostatními právními předpisy. Při plnění svých úkolů spolupracuje s mezinárodními organizacemi a policejními institucemi a s bezpečnostními sbory jiných států (Hanuška, 2022, s. 35).

3.1.2.1 Vznik Policie ČR

Policie ČR byla založena 15. července 1991 z předchozích českých složek Sboru národní bezpečnosti (dále „SNB“) a stala se hlavním bezpečnostním sborem ČR. Byla podřízena ministerstvu vnitra. Nejvyšším útvarem, který vznikl z bývalého hlavního velitelství Veřejné bezpečnosti ČR, bylo policejní ředitelství, jehož ředitel podléhal ministru vnitra. Na správě a zabezpečení činnosti policie se podílely také útvary bezpečnostní složky ministerstva vnitra (Vilášek, 2014)

3.1.2.2 Legislativa Policie ČR

Dne 21. června 1991 přijala Česká národní rada zákon č. 283/1991 Sb., na jehož základě byla 15. července 1991 založena Policie České republiky. Hlavním právním předpisem pro Policii ČR je zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, který vstoupil v platnost 1. ledna 2009 (Vilášek, 2014).

3.1.2.3 Činnost Policie ČR

Policie ČR plní široké spektrum úkolů zaměřených na ochranu bezpečnosti a pořádku v rámci celé země. Mezi její hlavní povinnosti patří zajištění ochrany osob a majetku, což je kladeno na první místo v její činnosti. Dále se podílí na udržování veřejného pořádku a přijímá potřebná opatření k jeho obnovení v případě narušení. V boji proti terorismu plní klíčovou roli jak v prevenci, tak v reakci na možné hrozby. Dalším významným úkolem policie je odhalování trestné činnosti a zajišťování pachatelů, přičemž součástí této činnosti je i vyšetřování trestných činů. Policie se také podílí na ochraně státních hranic v určeném rozsahu, což zahrnuje zajištění jejich bezpečnosti a prevence nelegálního přechodu osob a zboží. Kromě toho poskytuje ochranu ústavním činitelům České republiky a dalším osobám, jak stanoví zákon. V rámci své činnosti se policie rovněž zaměřuje na ochranu významných objektů, jako jsou zastupitelské úřady, objekty Parlamentu, prezidenta republiky, Ústavního soudu, ministerstva zahraničních věcí, ministerstva vnitra a další objekty specifikované zákonem. Dohlíží také na bezpečnost silničního provozu a aktivně se podílí na jeho řízení, čímž přispívá k plynulosti a bezpečnosti

dopravy. Kromě těchto úkolů se policie soustředí na odhalování přestupků, vyhlášení celostátního pátrání, a provádění činností spojených s pronásledováním osob, které uprchly z výkonu trestu. Dále zadržuje osoby s nařízenou ústavní nebo ochrannou výchovou, které se ukrývají, a spolupracuje při jejich hledání. V neposlední řadě policie zajišťuje pohotovostní ochranu jaderných zařízení a podílí se na ochraně jaderného materiálu při jeho přepravě, což je klíčové pro zajištění národní bezpečnosti. Tato široká škála činností ukazuje, jak komplexní úkoly policie jsou a jak významnou roli hraje v udržování bezpečnosti, pořádku a ochrany práv občanů v České republice (Hanuška, 2022).

3.1.2.4 Struktura Policie ČR

Policie ČR je organizace pod centrálním řízením ministerstva vnitra. Hlavní řídicí a organizační strukturu tvoří policejní prezidium, krajské ředitelství PČR (Hlavní město Praha a 13 dalších krajů) a územní odbory, kterých je v České republice celkem 77 (názorně vyobrazeno na obrázku v příloze B). Financování PČR zajišťuje ministerstvo vnitra, a to ze státního rozpočtu. Příjmy PČR (např. pokuty a zaplacené přestupky) jsou příjmem státního rozpočtu a jejich výběr je sledován ministerstvem vnitra (Vilášek, 2014). Ministr vnitra rozděluje PČR úkoly skrze Policejní prezidium. Na vrcholu prezidia stojí policejní prezident, kterého jmenuje ministr vnitra se souhlasem vlády České republiky. Za veškerou činnost celé Policie ČR odpovídá výše zmíněný Policejní prezident (Hanuška, 2022).

Organizačně tvoří Policii ČR:

- a. Policejní prezidium ČR,
- b. útvary policie s celostátní působností,
- c. krajská ředitelství policie,
- d. útvary policie zřízené v rámci krajského ředitelství (Hanuška, 2022).

3.1.2.5 Policie ČR v rámci Integrovaného záchranného systému

„Působení PČR v rámci IZS při přípravě na mimořádné události a krizové situace a při jejich řešení vymezuje zákon č. 273/2008, o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. V § 20 zákon stanoví, že policista nebo útvar policie se podílejí na provádění záchranných a likvidačních prací, respektive letecké podpory IZS a při krizových situacích:

- a) jsou-li k tomu vycvičeni a vybaveni,*
- b) je-li to nezbytné pro záchranu života, zdraví nebo majetku a*
- c) jsou-li k tomu určeni policejním prezidentem (Hanuška, 2022 s.40).“*

PČR, jako základní složka IZS, na místě provádění záchranných a likvidačních prací vykonává řadu úkonů. Může uzavřít místo zásahu a omezit vstup osob. Dále reguluje dopravu v prostoru místa události a vyšetřuje okolnosti vzniku události, přičemž se snaží objasnit její příčiny. Policie také identifikuje pozůstalé na místě události a zajišťuje ochranu movitého a nemovitého majetku. Kromě toho plní další úkoly podle pokynů velitele zásahu nebo řídicí složky IZS. (Vilášek, 2014).

3.1.3 Zdravotnická záchranná služba

Zdravotnická záchranná služba je součástí zdravotnického systému ČR, jejíž hlavní úlohou je poskytování přednemocniční neodkladné péče (dále „PNP“). Tato péče se poskytuje v následujících případech:

- a) náhlé onemocnění, úraz nebo jiné zhoršení zdravotního stavu, které by mohly bez poskytnutí PNP vést k dlouhodobým nebo trvalým následkům, selhání životních funkcí nebo náhlé smrti;
- b) náhlé intenzivní bolesti, nebo
- c) náhlé změny v chování a jednání postiženého, které ohrožují jeho zdraví nebo život, či zdraví nebo život ostatních (www.zachrannaslužba.cz).

Poskytovatelem ZZS je obvykle příspěvková organizace zřízená krajem, známá jako Zdravotnická záchranná služba kraje (ZZSK), například Zdravotnická záchranná služba Královéhradeckého kraje (ZZS KHK). V rámci jednoho kraje je obvykle ZZS poskytována jedním subjektem (Hanuška, 2022).

3.1.3.1 Historie Zdravotnické záchranné služby

Záchranné služby ve velkých městech mají často více než 100letou tradici (například v Praze byl první dobrovolnický záchranný sbor, tehdy ještě pod hlavičkou Policie, založen již v roce 1857). Moderní historie záchranné služby v České republice, v podobě, jak ji známe dnes, se však datuje k začátku sedmdesátých let 20. století, kdy byla zřízena celostátní tísňová linka 155 (spolu s linkami 150 a 158) a zároveň vznikly stanice Rychlé záchranné služby při tehdejších Ústavech národního zdraví. V osmdesátých a devadesátých letech byly jednotlivé stanice nejprve organizovány při nemocnicích a později na úrovni okresů. V souvislosti s novým krajským uspořádáním k 1. lednu 2000 bylo rozhodnuto, že záchranné služby budou, na rozdíl od celostátně jednotné Policie a Hasičského záchranného sboru, spravovány na krajské úrovni (<https://zachrannaslužba.cz/system-zzs-v-cr/>).

3.1.3.2 Činnost Zdravotnické záchranné služby

Zavolá-li někdo telefonní číslo 155, dojede na místo posádka ve složení zdravotnický záchranář a řidič, nebo dva zdravotničtí záchranáři (v ten den jeden z nich na pozici řidiče). V dnešní době jsou záchranáři vždy vzdělaní a kvalitně vyškolení k výkonu tohoto náročného povolání. Poskytování přednemocniční neodkladné péče začíná ihned po příjezdu a pokračuje i během transportu do nemocničního zařízení. Péče o pacienty se každým dnem zlepšuje, zkvalitňuje, a díky tomu je u některých případech mnohem větší šance na uzdravení (Vilásek, 2014).

Zdravotnická záchranná služba se podílí na poskytování neodkladné zdravotní péče v mimořádných situacích a jejím hlavním úkolem je zajištění rychlého a efektivního zásahu na místě události. Jednou z klíčových činností ZZS je přijímání hovorů na národní tísňové číslo 155 a předávání pokynů, které jsou operátorovi zdravotnického operačního střediska přenášeny od ostatních složek IZS. Operátor KZOS posuzuje naléhavost tísňového volání, rozhoduje o vyslání výjezdové jednotky na místo události a v případě potřeby ji přesměruje. Dále řídí činnost výjezdových jednotek, čímž zajišťuje koordinaci zásahů (Hanuška, 2022).

Zdravotnická záchranná služba se rovněž podílí na organizaci a koordinaci přednemocniční neodkladné péče přímo na místě události. Tato činnost zahrnuje úzkou spolupráci s velitelem zásahu ostatních složek IZS, což zajišťuje efektivní a koordinovanou reakci na mimořádné situace. Kromě toho ZZS spolupracuje s cílovými poskytovateli akutní lůžkové péče, což je kladeno na důraz pro hladký přechod pacienta do nemocničního zařízení (Hanuška, 2022).

V případech, kdy je nutné poskytnout první pomoc ještě před příjezdem záchranné posádky, operátoři KZOS poskytují pokyny pro zajištění první pomoci prostřednictvím elektronických komunikačních prostředků. Po příjezdu na místo události zdravotnický personál vyšetřuje pacienta a poskytuje potřebnou zdravotní péči, včetně případných neodkladných zásahů zaměřených na záchranu života. Cílem těchto zásahů je obnovit nebo stabilizovat základní životní funkce pacienta (Hanuška, 2022).

Během prevozu pacienta do nemocnice ZZS poskytuje kontinuální zdravotní péči a nepřetržité monitorování základních životních funkcí pacienta. Tento proces trvá až do okamžiku předání pacienta zdravotnickému pracovníkovi v cílovém zdravotnickém zařízení, které poskytuje akutní lůžkovou péči. V případě hromadného postižení osob v důsledku mimořádných událostí nebo krizových situací ZZS provádí třídění osob podle odborných kritérií urgentní medicíny, což je nezbytné pro efektivní a rychlé ošetření všech postižených (Hanuška, 2022).

Tato široká škála činností ukazuje na nezastupitelnou roli zdravotnické záchranné služby při poskytování neodkladné péče a zajištění životně důležitých zásahů v krizových situacích (Hanuška, 2022).

3.1.3.3 Organizace zdravotnického zařízení poskytovatele ZZS

Zdravotnickým zařízením poskytovatele ZZS se rozumí prostory a mobilní prostředky určené pro poskytování ZZS. Zařízení vždy tvoří:

1. ředitelství (budova, kde sídlí vedení ZZS) – probíhá zde ekonomická činnost a organizace,
2. zdravotní operační středisko (dále ZOS), včetně tzv. pomocných ZOS (pokud jsou v daném kraji zřízena),
3. výjezdové základny s výjezdovými skupinami,
4. pracoviště krizového řízení a připravenosti,
5. vzdělávací a výcvikové středisko,
6. pracoviště sloužící k poskytnutí jiných zdravotních služeb (Hanuška, 2022).

3.1.3.4 Výjezdové skupiny

V každém kraji je vytvořena promyšlená síť zařízení a pracovišť ZZS, jejichž výkonnými prvky jsou výjezdové skupiny dislokované na svých výjezdových stanovištích (Vilášek, 2014). Systém je vymyšlen tak, aby každá výjezdová skupina byla schopná poskytnout pomoc přímo na místě do 20 minut od přijetí oznámení na linku 155. Tísňové číslo 155 je pro každý kraj vždy přeměrováno do příslušného operačního střediska v daném kraji. To má vždy perfektní přehled o tom, kde se každá výjezdová skupina právě nachází a v jaké fázi výjezdu zrovna je.

Náplň práce výjezdových skupin zahrnuje cestu k místu zásahu, provedení vyšetření, poskytnutí potřebné zdravotní péče a následný převoz pacienta do nejbližšího vhodného zdravotnického zařízení. Kromě toho se výjezdové skupiny mohou podílet na tzv. sekundárních transportech, které zajišťují přepravu pacienta mezi různými nemocničními zařízeními. V různých krajích České republiky může být složení výjezdových posádek mírně odlišné, přičemž rozdíly se týkají především pozice řidiče. V některých regionech je na pozici řidiče osoba bez zdravotnického vzdělání, která má pouze akreditovaný kurz, zatímco v jiných krajích může být řidičem kvalifikovaný zdravotnický záchranář (Hanuška, 2022).

Výjezdová skupina je nejméně dvoučlenná, jeden ze členů je danou směnu určen jako její vedoucí. V České republice rozlišujeme 4 výjezdové skupiny.

Výjezdové skupiny rychlé lékařské pomoci (RLP), jejichž posádku tvoří lékař, řidič (nebo záchranář) a záchranář. Vedoucím posádky je v tomto případě vždy lékař.

Výjezdové skupiny rychlé zdravotnické pomoci (RZP), které jezdí ve složení dvou nelékařských zdravotnických pracovníků (zdravotnických záchranářů).

Letecké výjezdové skupiny (LVS). Na palubě vrtulníku najdeme zpravidla 3 členy – pilota, lékaře (vedoucího posádky) a nelékařského zdravotnického pracovníka (zdravotnického záchranáře), který je také vyškolen jako navigátor.

Rychlou lékařskou pomoc v setkávacím systému Rendez-Vous (RV). Na místo události operační středisko vyšle posádku RZP z jedné výjezdové základny a souběžně z další základny vyšle posádku RV, ve složení lékař a záchranář. Obě posádky se setkají až na místě události (Hanuška, 2022).

3.1.3.5 Letecká záchranná služba

Česká republika patří mezi státy, které věnují zajištění letecké záchranné službě velkou pozornost a spoustu finančních prostředků. V současnosti je provoz zajištěn na 10 stanovištích LZS. Provoz v ČR je zajištěn jak státními organizacemi (Armáda ČR, Policie ČR), tak i některými soukromými společnostmi (např. DSA). Provoz hradí ministerstvo zdravotnictví, přičemž náklady na provoz a zajištění LZS jsou velmi vysoké (Vilášek, 2014).

LZS tvoří doplňkovou složku systému přednemocniční neodkladné péče v České republice. Vzhledem k poměrně husté síti pozemních výjezdových základen, terénním podmínkám a infrastruktuře by měla být LZS nasazována především v situacích, kdy její využití přináší jednoznačný přínos pro pacienta. Typicky se jedná o zásahy v těžko přístupném terénu, nebo tam, kde umožňuje rychlejší transport do specializovaného zdravotnického zařízení (Franěk, 2023).

LZS sehrává důležitou roli i při hromadných neštěstích se současným výskytem více vážně zraněných osob, kdy umožňuje jejich efektivní rozvoz do různých nemocnic s potřebnou úrovní péče. S ohledem na vysoké provozní náklady, bezpečnostní rizika a specifické určení by však neměla být LZS využívána jako běžná náhrada za pozemní složky, pokud její zapojení nevede k jasnému zlepšení zdravotního stavu pacienta (Franěk, 2023).

V roce 2023 v ČR fungovalo deset základen LZS. Šest z nich poskytovalo nepřetržitý provoz 24/7 (Praha, Plzeň, Hradec Králové, České Budějovice, Brno, Ostrava), zatímco čtyři fungovaly v denním režimu, především od svítání do soumraku (Ústí nad Labem, Liberec, Jihlava, Olomouc) (Franěk, 2023).

3.1.3.6 Zdravotní operační středisko

Zdravotnické operační středisko (ZOS) představuje klíčové řídicí centrum v systému přednemocniční neodkladné péče. Slouží jako primární kontaktní místo pro veřejnost v případě zdravotních potíží, včetně život ohrožujících stavů. Jeho hlavními úkoly jsou přijímání tísňových výzev, vyhodnocení naléhavosti situace, vysílání odpovídajících výjezdových skupin a poskytování instrukcí první pomoci. ZOS zároveň sehrává zásadní roli při koordinaci spolupráce s ostatními složkami IZS, jako jsou HZS, Policie ČR nebo Horská služba. Při řízení zásahů ZOS zajišťuje nejen efektivní spolupráci mezi vlastními výjezdovými skupinami, ale i s ostatními účastníky mimořádné události (Franěk, 2023).

I když jsou ZOS v ČR obvykle organizačně oddělené od operačních středisek ostatních složek IZS, místní spolupráce na praktické úrovni funguje – zejména při společných zásazích. V některých krajích existují integrovaná centra sdružující více složek (např. IBC Ostrava), což může přispívat ke zlepšení koordinace. Z hlediska efektivity systému jsou prioritami ZOS bezpečnost pacientů i zasahujících pracovníků, přednostní řešení kritických stavů a optimalizace provozních postupů. Tyto principy přímo ovlivňují kvalitu spolupráce mezi složkami IZS během zásahů v terénu (Franěk, 2023).

3.2 Ostatní složky Integrovaného záchranného systému

V případě, kdy základní složky IZS nemají dostatek prostředků a sil nebo záchranné a likvidační práce vyžadují zvláštní síly a prostředky potřebné k řešení konkrétní situace, předpokládá se využití ostatních složek IZS, které poskytují pomoc podle dohody o plánované pomoci na vyžádání (Hanuška, 2022).

Zákon č.239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému rozděluje ostatní složky IZS na následující:

1. vyčleněné síly a prostředky ozbrojených sil (Armáda ČR),
2. ostatní ozbrojené bezpečnostní sbory (Městská policie),
3. ostatní záchranné sbory (Báňská záchranná služba),
4. orgány ochrany veřejného zdraví,
5. havarijní, pohotovostní, odborné a jiné služby,
6. zařízení civilní ochrany,
7. neziskové organizace a sdružení občanů, která lze využít k záchranným a likvidačním pracím (např. Vodní záchranná služba) (Vilášek, 2014).

3.2.1 Armáda České republiky

Armáda České republiky (AČR) je součástí ozbrojených sil ČR, které zahrnují také Vojenskou kancelář prezidenta republiky a Hradní stráž. Vrchním velitelem armády ČR je prezident republiky. Hlavním úkolem ozbrojených sil je připravovat se na obranu ČR a chránit ji před vnějším útokem. Kromě toho plní i úkoly vyplývající z mezinárodních smluvních závazků ČR týkajících se společné obrany. Ozbrojené síly se také podílejí na činnostech zaměřených na podporu míru a bezpečnosti, zejména účastí na operacích na podporu a udržení míru, záchranných a humanitárních misích. Základní právní úpravou AČR je Zákon č.219/1999 Sb., o ozbrojených silách (Hanuška. 2022). Síly a prostředky Armády České republiky (AČR) mohou být nasazeny na podporu základních složek IZS při řešení mimořádných událostí. I když armáda patří mezi složky IZS, její role při řešení rozsáhlých krizových situací je velmi důležitá a nezastupitelná. V průběhu mimořádných událostí se AČR zaměřuje především na poskytování pomoci prostřednictvím nasazení svých jednotek, včetně specialistů, jako jsou chemici nebo ženisti, a techniky, například nákladních automobilů či vrtulníků. Armáda je také schopna zajistit náhradní stravování a ubytování pro velký počet lidí a podílet se na zajišťování veřejného pořádku a ochraně objektů. (Vilášek. 2014).

3.2.2 Ostatní ozbrojené bezpečnostní sbory ČR

Mezi ostatní ozbrojené bezpečnostní sbory v České republice patří Celní správa ČR, Vězeňská služba ČR a také Městská policie. Celní správa ČR má na starosti ostrahu důležitých státních institucí v době vyhlášení krizových stavů. Spolupracuje také s Policií ČR, se kterou dohlíží na veřejný pořádek v místech, kde byla provedena evakuace po vyhlášení krizových stavů. Může být také nápomocná k ochraně na hraničních přechodech. Vězeňská služba ČR střeží a spravuje české vazební věznice a věznice. Má na starosti dohled nad dodržováním zákonem stanovených podmínek výkonu vazby a výkonu tresty odnětí svobody. Členové Vězeňské služby ČR také střeží, předvádějí a eskortují osoby ve vazbě a ve výkonu trestu. Zajišťují také pořádek a bezpečnost v budovách soudů, státních zastupitelství a ministerstev. Městská policie se zaměřuje na zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti v městských oblastech. Mezi její hlavní úkoly patří ochrana osob a majetku, dozor nad veřejným pořádkem, řešení přestupků a právních deliktů, kontrola dodržování městských vyhlášek a dohled nad dopravními přestupky. Také se podílí na zajištění bezpečnosti při krizových situacích a spolupracuje s dalšími složkami Integrovaného záchranného systému, jako je Policie ČR, hasiči a záchranná služba (Vilášek, 2014).

3.2.3 Horská služba

Horská služba ČR při své činnosti vykonává řadu klíčových úkolů zaměřených na bezpečnost v horském terénu. Mezi její hlavní činnosti patří organizování a provádění záchranných a pátracích akcí, poskytování první pomoci a zajišťování transportu zraněných. Dále se zaměřuje na vytváření podmínek pro bezpečnost návštěvníků hor a zajištění provozu záchranných a ohlašovacích stanic. Horská služba také provádí instalaci a údržbu výstražných a informačních zařízení a spolupracuje při vydávání preventivně-bezpečnostních materiálů. Informuje veřejnost o aktuálních povětrnostních a sněhových podmínkách na horách a o opatřeních k zajištění bezpečnosti. Dalšími důležitými úkoly jsou spolupráce s orgány veřejné správy, ochrany přírody a životního prostředí, monitorování úrazovosti v horských oblastech a navrhování opatření ke snížení úrazů. Horská služba rovněž provádí hlídkovou činnost na hřebenech a sjezdových tratích, lavinová pozorování, pohotovostní služby a školení svých členů. Spolupracuje také s ostatními záchrannými organizacemi jak v České republice, tak i v zahraničí. Díky poloze hor v ČR, které se nacházejí především na hranicích, se členové Horské služby ČR často setkají při výjezdu s kolegy např. z Polska, Slovenska nebo Německa (www.horskaslužba.cz). K výjezdům se u Horské služby používají především čtyřkolky, které se v zimním období přezují na zimní pásy, poté zimní skútry a také terénní vozidla.

Od 15. prosince 2012 Horská služba používá jednotné telefonní číslo +420 1210 (Vilášek, 2014).

3.2.4 Báňská záchranná služba ČR

V České republice můžeme stále najít lokality, kde se provádí těžba nerostných surovin hlubinnou těžbou. Báňská záchranná služba je zodpovědná za provádění rychlých a účinných zásahů k záchraně lidských životů a majetku při haváriích při těžbě, včetně poskytování první pomoci v podzemí, likvidace havárií a odstraňování jejich následků, jak je upraveno ve vyhlášce č. 447/2001 Sb. o báňské záchranné službě, kterou později novelizovala vyhláška č. 305/2015 Sb.. Kromě těchto základních úkolů vykonává báňská záchranná služba i další činnosti v prostředí, kde je přítomno nedýchatelné nebo zdraví škodlivé ovzduší a provádí i speciální a rizikové práce, jako jsou práce ve výšce, nad volnou hloubkou nebo pod vodní hladinou. Báňské záchranné stanice také na základě smluvních vztahů poskytují báňskou záchrannou službu dalším právním subjektům (<https://bzs.pku.cz/>).

3.2.5 Český červený kříž

Český červený kříž (ČČK) je národní společností, která je součástí mezinárodní sítě Červeného kříže a Červeného půlměsíce, která má své zastoupení v téměř každé zemi světa. ČČK se zaměřuje na poskytování pomoci v krizových situacích, zdravotní péči a sociální pomoc jak jednotlivcům, tak i komunitám. Kromě toho pořádá kurzy první pomoci pro širokou veřejnost a různé organizace (Hanuška, 2022).

ČČK plní podle zákona řadu důležitých úkolů. Působí v oblasti civilní obrany a ochrany obyvatelstva, poskytuje pomoc při katastrofách a dalších mimořádných událostech. Kromě toho se zaměřuje na poskytování zdravotnických, záchranných, sociálních a dalších humanitárních služeb. ČČK je uznávanou pomocnou organizací vojenské zdravotnické služby a šíří povědomí o Ženevských úmluvách. Dále se angažuje v oblasti zdravotně-výchovné a spolupracuje s poskytovateli zdravotní péče (<https://www.cervenyriz.eu/kdo-jsme>).

3.2.6 Vodní záchranná služba Českého červeného kříže

Vodní záchranná služba (VZS) má ve svém poslání provádět preventivní záchranné činnosti a poskytovat první pomoc na vodních plochách v České republice, jako jsou bazény, koupaliště, vodní plochy a toky. Je to největší a nejstarší celostátní organizace zaměřená na vodní záchranu, vzdělávání a záchranářský sport. Historie VZS v ČR sahá až do roku 1857, kdy byl založen Pražský ochranný dobrovolný sbor (Vilášek, 2014).

Vodní záchranná služba ČČK se zaměřuje na pět hlavních oblastí své činnosti. Prvním pilířem je záchrana a poskytování neodkladné rozšířené první pomoci na vodních plochách a v jejich blízkosti, včetně technické pomoci a záchrany. Druhým pilířem je její aktivní zapojení do Integrovaného záchranného systému (IZS). Třetím pilířem jsou sportovní a volnočasové aktivity pro mládež i dospělé, včetně prevence tonutí. Čtvrtý pilíř spočívá v komplexním vzdělávacím systému pro záchranáře – od juniorů až po specialisty na specifické typy vodního prostředí a lektory či školitele pro složky IZS. Posledním pilířem je prevence proti tonutí (<https://www.vzs.cz/kdo-jsme/>).

3.2.7 Speleologická záchranná služba

Speleologická záchranná služba (dále „SZS ČSS“) je specializovanou složkou Českého speleologického svazu, která se zaměřuje na poskytování pomoci při nehodách, především v podzemních prostorách. V ČR byla založena roku 1982. SZS ČSS slouží k záchraně osob v dutinách, stísněných prostorách a jeskyních. Členové jsou vyškoleni na velmi náročnou práci v extrémních podmínkách, které v podzemí panují. Činnost SZS ČSS je řízena náčelníkem SZS ČSS, jenž má oprávnění jednat jménem ČSS v záležitostech týkajících se této služby. Podmínky pro její fungování stanovuje předsednictvo ČSS. Dnešním dnem se v ČR nacházejí dvě stanice v oblasti Čech i Moravy (Vilášek, 2014).

3.2.8 Skalní záchranná služba

Skalní záchranná služba (dále „SZS“) je dobrovolné občanské sdružení, které bylo založeno v lednu 2000 iniciativou horolezců, turistů a hasičů z okresu Náchod. V říjnu téhož roku se stala kolektivním členem Českého červeného kříže. Cílem této organizace je podporovat záchranné operace v rámci Integrovaného záchranného systému okresu Náchod, zejména při úrazech turistů a horolezců ve skalních oblastech, a to ve spolupráci s profesionálními složkami, jako jsou HZS ČR, ZZS a PČR. SZS se specializuje na záchranu osob v těžce přístupných skalních terénech, kde je nutné využívat specifické techniky a vybavení pro záchranu a transport zraněných. Členové SZS jsou školeni v horolezeckých technikách, jako jsou zajištění a evakuace zraněných osob ze skalních oblastí, a také ve specifických postupech při poskytování první pomoci v extrémních podmínkách. V současnosti pokrývá území nejen Náchodského okresu, ale i okolní oblasti, a její činnost je uznávána jako důležitá součást systému záchrany životů v extrémních přírodních podmínkách. V rámci své činnosti spolupracuje nejen s místními složkami IZS, ale i s jinými záchrannými organizacemi na národní a mezinárodní úrovni (<https://skalnizs.cz/>).

3.2.9 Svaz záchranných brigád kynologů ČR

Svaz záchranných brigád kynologů (dále „SZBK“) ČR je společenskou organizací, zabývající se záchrannými pracemi pomocí speciálně vycvičených psů. V ČR vznikl jako občanské sdružení v roce 1990. Psi jsou cvičeni k vyhledávání zavalených lidí lavinami, vyhledávání pohřešovaných osob pod sutinami zbořených domů (např. po výbuchu plynu, zemětřesení nebo při různých továrních haváriích). V letním období psi pomáhají např. při hledání pohřešovaných osob v horských, těžko přístupných oblastech. Často pomáhají i v zahraničí, kde se jedná převážně o pomoc po zemětřesení. Při těchto misích členové SZBK úzce spolupracují s dalšími členy IZS, zejména s HZS ČR, Policií a Horskou službou (Vilášek, 2014).

3.3 Spolupráce složek IZS

Při společném zásahu složek IZS, zejména během záchranných a likvidačních činností, je zásadní důsledná koordinace a spolupráce všech zapojených subjektů. Tato koordinace má zajistit efektivní průběh zásahu, bezpečnost osob i majetku a minimalizaci dopadů mimořádné události (Šín et al, 2017).

Koordinované postupy zahrnují především prvotní vyhodnocení charakteru a rozsahu události, zajištění prostoru zásahu (včetně omezení přístupu nepovolaným osobám) a okamžité záchranné aktivity, jako je evakuace osob, zvířat nebo majetku, které jsou bezprostředně ohroženy. Nedílnou součástí je také poskytnutí neodkladné zdravotní péče zraněným. Součástí zásahu bývá i ochrana samotných zasahujících pracovníků, stabilizace situace na místě a přijetí opatření v oblasti, která by mohla být šířením MU následně zasažena. Patří sem například průzkum rozsahu šíření, varování nebo informování obyvatel, organizace evakuace, zajištění pomoci osobám, které nelze evakuovat, nebo dohled nad pohybem osob a vozidel v zasaženém prostoru. Dále je důležité zajistit dohled nad opuštěným územím, poskytnutí humanitární pomoci zasaženým obyvatelům a v některých případech také veterinární pomoc zraněným zvířatům. Mezi další důležité činnosti pak patří komunikace s příbuznými osob výrazně zasažených mimořádnou událostí, aby byli informováni o vývoji situace. Celý proces zásahu je tak založen na přesné součinnosti složek IZS a důsledném plnění jejich předem stanovených rolí (Šín et al, 2017).

3.3.1 Koordinace a řízení složek IZS při společném zásahu

Vyhláška Ministerstva vnitra č. 328/2001 Sb., která se zabývá některými podrobnostmi zabezpečení integrovaného záchranného systému, stanovuje koordinaci složek IZS následovně: *„Koordinací složek IZS se rozumí práce záchranné a likvidační na místě mimořádné události, na kterých se podílí složky současně a je tedy nutné zajistit jejich koordinaci (vyhláška č. 328/2001 Sb., § 1 odst. 1).*

Organizace a koordinace záchranných a likvidačních prací při společném zásahu v rámci IZS probíhá ve třech úrovních:

- 1) taktická úroveň koordinace,
- 2) operační úroveň koordinace,
- 3) strategická úroveň koordinace (Hanuška, 2022).

3.3.1.1 Taktická úroveň koordinace

Taktická úroveň probíhá přímo na místě zásahu, kde se mimořádná událost projevuje svými účinky nebo kde se projevy mimořádné události předpokládají. Za zásah a ostatní činnost související se záchrannými a likvidačními pracemi je odpovědný velitel zásahu. Velitelem zásahu je v takovéto situaci velitel jednotky požární ochrany (nebo velitel jednotky SDH obce).

Velitel zásahu, který se podílí na společném zásahu Integrovaného záchranného systému, má při koordinaci a řízení zásahu široké pravomoci. Mezi jeho hlavní oprávnění patří možnost zakázat nebo omezit přístup na místo zásahu a nařídit odchod osobám, jejichž přítomnost není nezbytná pro průběh zásahu. Dále může nařídit evakuaci osob a stanovit další dočasná opatření, která mají za cíl chránit životy, zdraví, majetek a životní prostředí. Je rovněž oprávněn vyzvat osoby, které se nedrží stanovených omezení, aby předložily svou identifikaci, čímž zajišťuje řádnou kontrolu a bezpečnost na místě události. V případě potřeby může nařídit okamžité provádění nebo odstranění stavebních a terénních úprav, které mají snížit nebo odstranit rizika vyplývající z mimořádné události. V neposlední řadě může požádat právnické nebo fyzické osoby o poskytnutí osobní nebo věcné pomoci, což může být nezbytné pro zajištění efektivního zásahu. Velitel zásahu také zakládá štáb, který slouží jako výkonný orgán pro koordinaci činností, a určuje jeho náčelníka a členy. V rámci řízení zásahu může rozdělit místo události do sektorů a stanovit jejich velitele, jimž následně ukládá konkrétní úkoly a rozhoduje o přidělování sil a prostředků, čímž zajišťuje efektivní a koordinovaný průběh celého zásahu (Hanuška, 2022).

3.3.1.2 Operační úroveň koordinace

V rámci celkového Integrovaného záchranného systému probíhá na operační úrovni prakticky neustálá koordinace a spolupráce mezi operačními středisky jednotlivých složek IZS. Tato koordinace se realizuje prostřednictvím operačních středisek IZS, která jsou zřízena v krajích (Krajské operační a informační středisko („KOPIS HZS“) krajů a Národní operační a informační středisko Ministerstva vnitra („NOPIS MV“) – Generální ředitelství ČR). Operační a informační střediska IZS povolávají ostatní složky IZS na základě žádosti velitelů zásahů v souladu s poplachovým plánem IZS (ať už krajským nebo ústředním).

Cílem koordinace a spolupráce operačních středisek složek IZS v rámci operačního řízení je:

- a) přijímání a zpracování tísňových nebo varovných zpráv o mimořádné události,
- b) vysílání a soustředění sil a prostředků IZS,
- c) koordinace svých postupů s postupy operačního a informačního střediska IZS (Hanuška, 2022).

3.3.1.3 Strategická úroveň koordinace

Koordinace IZS na strategické úrovni zahrnuje přímou účast starosty obce s rozšířenou působností, hejtmana kraje nebo Ministerstva vnitra při řízení záchranných a likvidačních prací. Pro rozhodování a řízení těchto činností využívají zúčastněné osoby krizový štáb, který se opírá o krizové plány.

Účelem koordinace složek Integrovaného záchranného systému při strategickém řízení je zajistit efektivní zapojení všech dostupných sil a prostředků, které spadají pod Ministerstvo vnitra, další ústřední správní úřady, hejtmány krajů a starosty obcí s rozšířenou působností. Tento proces je realizován v souladu s potřebami záchranných a likvidačních prací, přičemž hlavním cílem je ochrana obyvatelstva. V rámci této koordinace je rovněž nezbytné stanovit hlavní priority pro provádění záchranných a likvidačních činností, zejména v případě rozsáhlých mimořádných událostí, které mohou mít výrazný dopad na veřejnou bezpečnost a zdraví. Dalším klíčovým cílem strategické koordinace je vytvoření vhodných podmínek pro činnost složek IZS při provádění záchranných a likvidačních prací, přičemž je důležité zohlednit potřeby těchto složek při dlouhodobém vykonávání náročných úkolů v krizových situacích. Konečně je nutné zajistit návaznost záchranných a likvidačních prací na opatření pro krizové stavy, což zaručuje kontinuitu a efektivitu záchranných operací a pomáhá minimalizovat následky krizových událostí na zdraví a životy obyvatel (Hanuška, 2022).

3.3.2 Typové činnosti složek IZS při společných zásazích

Na zvládnutí mimořádných událostí se standardně podílí více složek IZS, které během zásahů spolupracují na základě předem definovaných typových činností. Tyto postupy vycházejí z charakteru konkrétní události a jsou zpracovány dle § 18 vyhlášky č. 328/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Smyslem typových činností je jasné vymezení úkolů jednotlivých složek, zajištění lepší koordinace a zvýšení informovanosti o kompetencích ostatních účastníků zásahu. Každá mimořádná událost je svým charakterem specifická, což se odráží v odlišném průběhu zásahu i jeho řízení. Pro zdravotnickou záchrannou službu mají z hlediska četnosti a závažnosti největší význam typové činnosti č. 8 a č. 9, které se zabývají mimořádnými událostmi s větším počtem zraněných či obětí. Jejich vznik byl často reakcí na zjištěné nedostatky během reálných zásahů nebo cvičení, jak v tuzemsku, tak v zahraničí. Obsah těchto typových činností zahrnuje například specifické postupy pro Policii ČR, jednotky požární ochrany, zdravotnickou záchrannou službu, ale také cílová zdravotnická zařízení nebo orgány činné v trestním řízení. Součástí dokumentace jsou i metodické přílohy, mezi něž patří například metoda START pro třídění raněných, zásady spolupráce v informačním centru, nebo identifikační a třídící karty pro použití na místě zásahu (Šín et al, 2017).

Každá typová činnost vymezuje kompetence jednotlivých složek IZS, specifikuje jejich úkoly a stanovuje přesný postup od prvotního ohlášení události až po ukončení zásahu. Dále zahrnuje požadavky na síly a prostředky, způsob komunikace mezi zasahujícími jednotkami a systém velení na místě události. Typové činnosti zároveň slouží jako podklad pro odbornou přípravu složek IZS a jsou důležitým nástrojem pro plánování a organizaci taktických cvičení. Mezi nejčastější typové činnosti patří například zásahy u dopravních nehod, událostí s hromadným postižením osob (HPO), požárů ve specifických objektech (např. nemocnice, domovy pro seniory), záchrana osob z výšky nebo hloubky, úniky nebezpečných látek, povodně či pátrací akce po pohřešovaných osobách (<https://www.hzscr.cz/clanek/typove-cinnosti-slozek-izs.aspx>).

3.3.3 Společná cvičení složek IZS

V rámci přípravy IZS na řešení mimořádných událostí a krizových situací hrají důležitou roli společná cvičení složek. Tato cvičení slouží nejen k procvičení konkrétních postupů, ale také k posílení spolupráce a komunikace mezi jednotlivými složkami. Rozlišujeme dva hlavní typy cvičení – taktická a prověřovací (Šín et al, 2017).

Taktická cvičení jsou plánovaná a projednávána se zapojenými subjekty předem. Jejich cílem je především zvýšit odbornou připravenost velitelů a členů koordinačních orgánů, a to především v řízení sil a prostředků, když se na místě události nachází více složek IZS. Tato forma cvičení je zároveň důležitá i pro samotný rozvoj odbornosti jednotlivých složek. Prověřovací cvičení mají spíše charakter testování – jejich cílem je ověřit, jak jsou jednotlivé složky a koordinační orgány připraveny reagovat na reálnou situaci. Součástí může být i vyhlášení cvičného poplachu. Oba typy cvičení může nařídít například ministr vnitra, generální ředitel Hasičského záchranného sboru ČR, hejtman kraje nebo ředitel krajského HZS (Šín et al, 2017).

Organizaci a přípravu každého cvičení má na starosti určený vedoucí cvičení, který zpracuje podrobný plán. Ten obsahuje zejména: stanovený cíl a téma cvičení, jeho místo a charakter, scénář události, termín, druh cvičení, seznam zapojených sil a prostředků včetně techniky, harmonogram, potřebné materiální a technické zabezpečení a případně i zohlednění meteorologických podmínek. Po ukončení každého cvičení následuje jeho vyhodnocení, které provádí vedoucí cvičení bezprostředně po jeho skončení. Následně se doporučuje také písemné zhodnocení ve spolupráci se zástupci jednotlivých složek IZS a případně i se zástupci krizového řízení. Toto vyhodnocení slouží k identifikaci silných stránek i nedostatků a k následnému zefektivnění reálné spolupráce při ostrých zásazích (Šín et al, 2017).

PRAKTICKÁ ČÁST

4 METODIKA PRÁCE

4.1 Průzkumné otázky

1. Při jakém typu zásahu, jak často a se kterou složkou nejvíce ZZS vybraného kraje spolupracuje a kdy funguje spolupráce nejlépe?
2. Jaká je spokojenost pracovníků ZZS vybraného kraje se spoluprací s PČR, s HZS a s oběma složkami zároveň?
3. Jak pracovníci ZZS vybraného kraje hodnotí společná cvičení IZS?
4. Jaká opatření by z pohledu pracovníků ZZS mohla přispět ke zlepšení spolupráce mezi zasahujícími složkami IZS?

4.2 Metodika průzkumu

K dosažení cílů v praktické části práce byla zvolena kvantitativní průzkumná metoda. Jako nástroj pro sběr dat byl využit nestandardizovaný dotazník vlastní tvorby. Průzkum probíhal formou online formuláře („Google Forms“), jehož odkaz byl zaslán vedoucímu pracovníkovi výcvikového střediska vybrané ZZS, který jej po schválení dále distribuoval prostřednictvím pracovních e-mailů všem zaměstnancům v daném kraji, jichž se dotazník týkal. Jednalo se konkrétně o zdravotnické záchranáře, lékaře a řidiče ZZS aktivně se podílející na výjezdové činnosti. Celkem byl e-mail rozeslán 501 pracovníkům (370 zdravotnickým záchranářům, 102 lékařům a 29 řidičům). Vyplňování dotazníku probíhalo zcela anonymně v období od 17. 7. 2025 do 22. 7. 2025.

Dotazník se skládal celkem z 28 otázek různého typu. Otázky č. 1, 2, 3 a 4 měly identifikační charakter a sloužily ke zjištění základních sociodemografických a profesních údajů respondentů, konkrétně pohlaví, věku, pracovní pozice a délky praxe u ZZS. Otázky č. 5, 6, 8, 13, 18 a 25 byly uzavřené s jednou možnou odpovědí a zjišťovaly frekvenci spolupráce ZZS s jednotlivými složkami IZS (PČR, HZS), typické situace, v nichž k této spolupráci dochází, a rovněž účast respondentů na součinnostních cvičeních. Otázky č. 26 a 27 navazovaly na předchozí část a zjišťovaly, zda považují pracovníci ZZS tato cvičení za přínosná, a jaký vliv podle nich mají na praxi. Otázky č. 9, 14, 19 a 28 byly uzavřené s možností vícenásobného výběru odpovědí (včetně volby „jiné“), a měly za cíl identifikovat konkrétní typy událostí, při nichž dochází ke spolupráci se složkami IZS (např. dopravní nehody, požáry, intoxikace, technické zásahy, vstupy do objektů, mimořádné události) a zároveň zhodnotit návrhy

respondentů na zvýšení efektivity společných cvičení. Tři otázky (č. 7, 23 a 24) byly otevřeného typu. Otázka č. 7 se zaměřovala na subjektivní vnímání situací, při nichž podle respondentů spolupráce IZS funguje nejlépe. Otázky č. 23 a 24 pak sloužily k identifikaci nejčastějších překážek ve vzájemné spolupráci a ke sběru návrhů na její zlepšení. Celkem osm otázek (č.10–12, 15–17, 20–22) využívalo pětibodovou škálu (1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím). Otázky č. 10–12 se vztahovaly ke spolupráci s Policií ČR, a hodnotily například ochotu policistů ke spolupráci, úroveň sdělovaných informací a jejich schopnost poskytnout první pomoc. Otázky č. 15–17 analogicky zkoumaly spolupráci s Hasičským záchranným sborem. Otázky č. 20–22 hodnotily vnímání celkové týmové spolupráce, respektování kompetencí a pocit příslušnosti k dobře fungujícímu týmu při zásazích všech složek IZS.

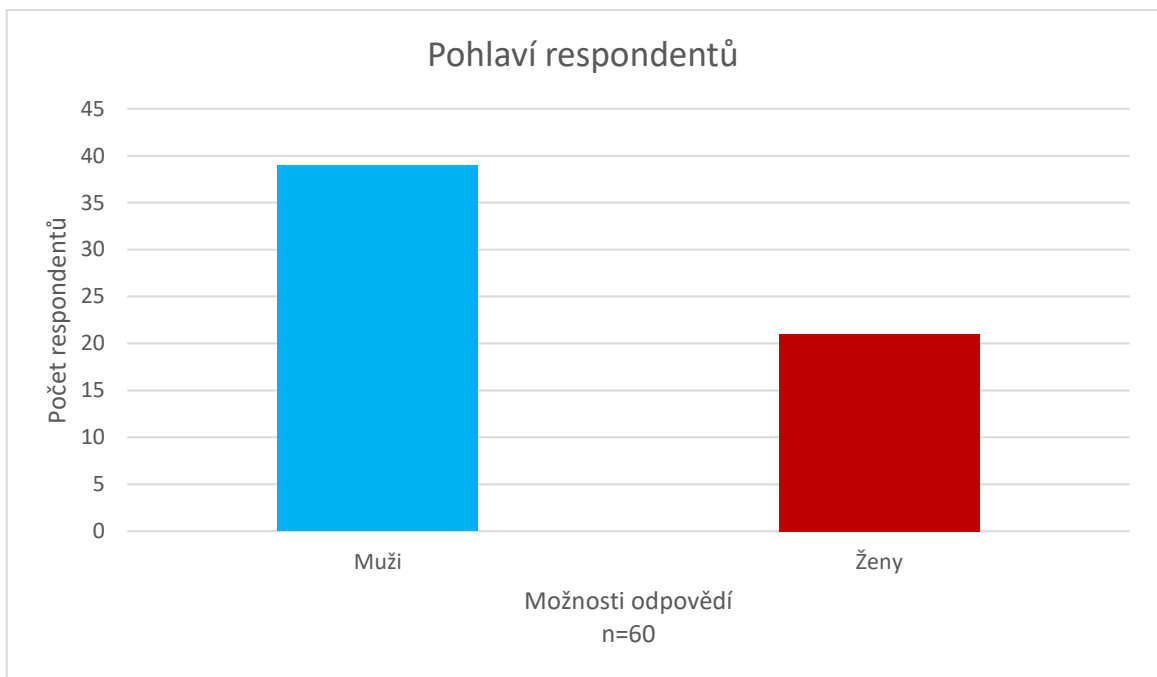
Pilotní ověření dotazníku bylo realizováno formou jeho rozeslání několika studentům třetího ročníku studijního programu Zdravotnický záchranář na Fakultě zdravotnických studií Univerzity Pardubice (tyto pilotní dotazníky nebyly zařazeny do průzkumu). Na základě zpětné vazby od respondentů byly následně provedeny drobné úpravy formulací některých otázek a stylistické korekce. Po ukončení pilotáže byl dotazník ve finální podobě distribuován na výcvikové středisko ZZS vybraného kraje, které následně dotazníky rozeslalo mezi své pracovníky. Vzhledem k tomu, že dotazník byl zaměřený na názory respondentů, byla zvolena forma on-line sběru. Dotazník vyplnilo celkem 60 pracovníků ZZS. Všechny vyplněné dotazníky byly relevantní a byly zařazeny do průzkumu.

4.3 Prezentace výsledků

Výsledky z dotazníkového šetření byly zpracovány do grafů pomocí programů Microsoft Excel a Microsoft Word. K obrázkům grafů s vyhodnocením odpovědí na konkrétní otázky je vždy přiloženo krátké slovní hodnocení.

Otázka č.1 – Pohlaví

Možnosti byly: a) Muž. b) Žena

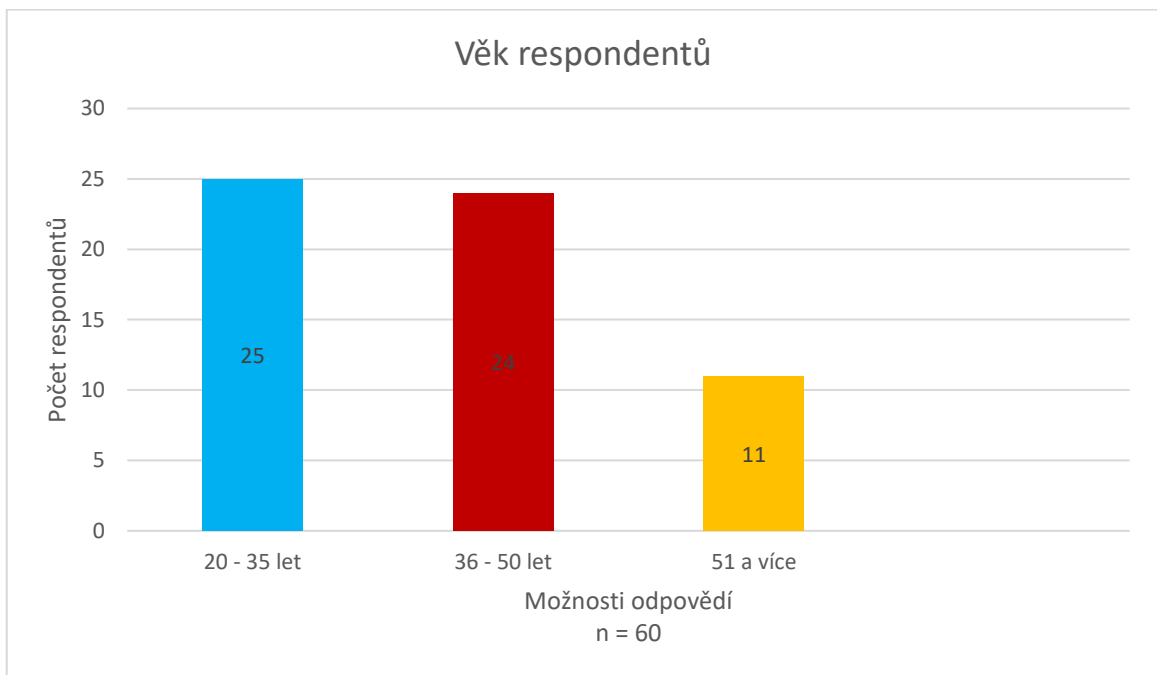

Obrázek 1: Graf – Pohlaví respondentů

Obrázek č.1 znázorňuje zastoupení respondentů podle pohlaví. Z celkového počtu 60 vyplněných dotazníků od pracovníků ZZS vybraného kraje bylo 39 mužů (65 %) a 21 žen (35 %).

Otázka č.2 – Kolik je Vám let?

Možnosti byly: a) 20-35 let, b) 36-50 let, c) 51 a více

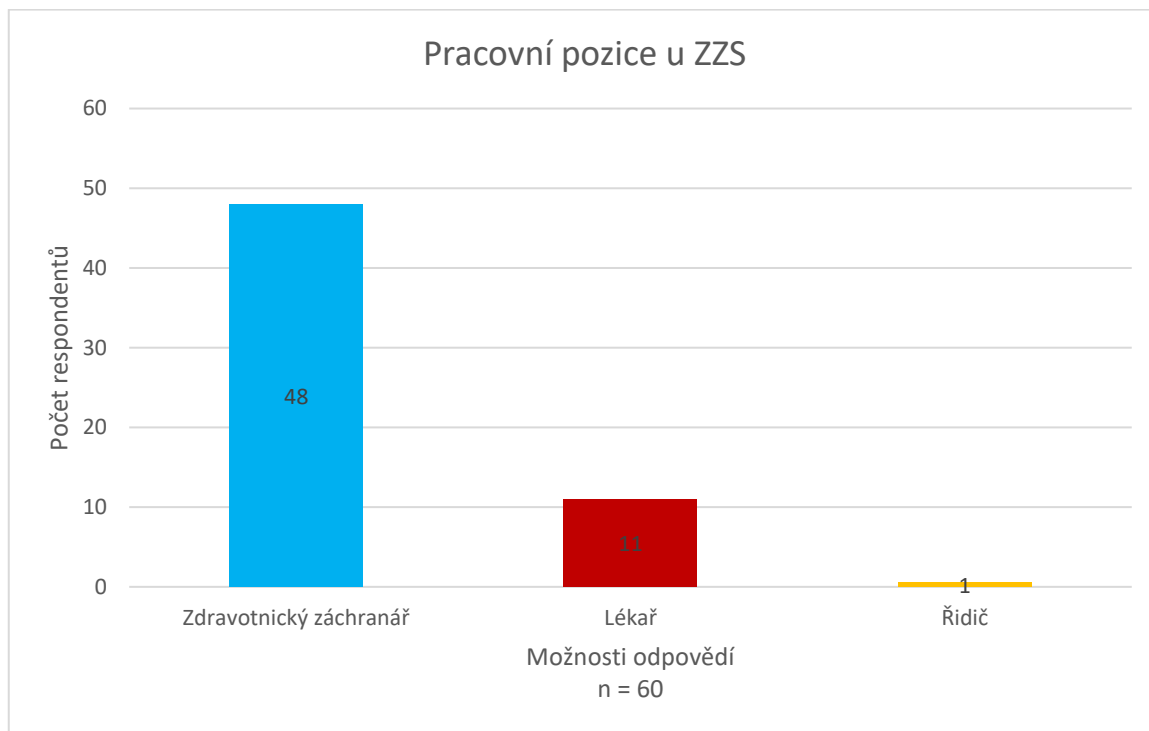

Obrázek 2: Graf – Věk respondentů

Obrázek č. 2 znázorňuje věkové rozdělení respondentů dotazníkového šetření. Nejpočetnější skupinu tvořili pracovníci ve věku 20–35 let, kterých bylo 25 (42 %). Druhou nejčastější skupinou byli respondenti ve věku 36–50 let, kterých bylo 24 (40 %). Nejmenší zastoupení měla věková kategorie nad 51 let, do které spadalo 11 respondentů (18 %).

Otázka č. 3 – Vaše pracovní pozice u Zdravotnické záchranné služby:

Možnosti byly: a) Zdravotnický záchranář, b) Lékař, c) Řidič

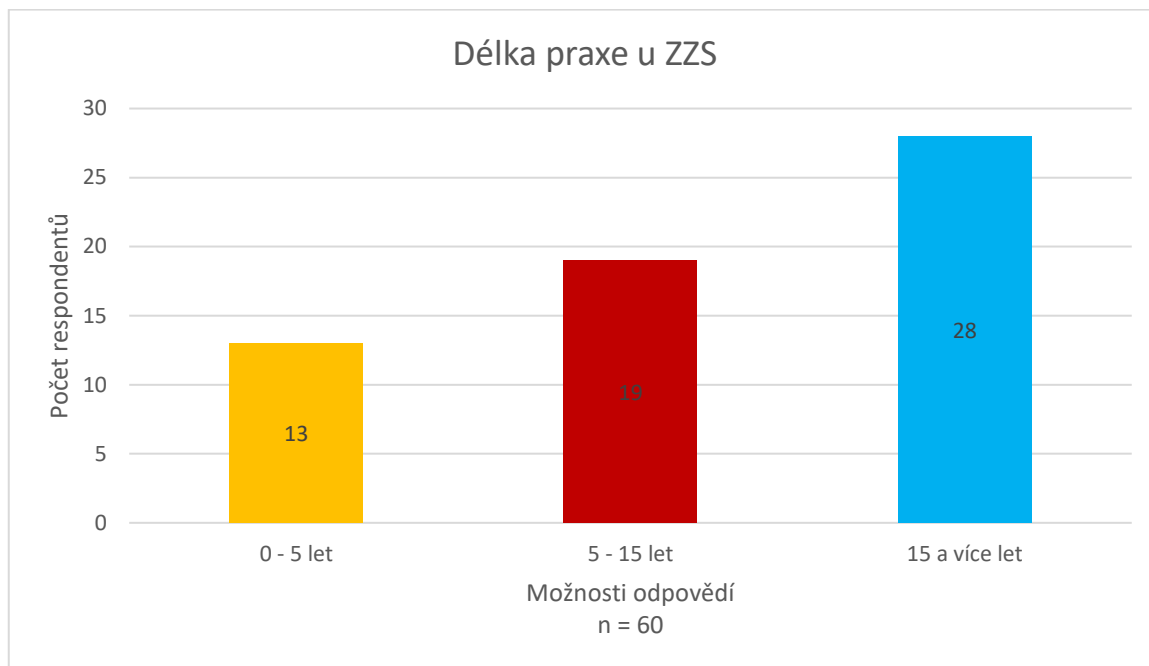

Obrázek 3: Graf – Pracovní pozice u ZZS

Obrázek č. 3 znázorňuje zastoupení respondentů podle jejich pracovní pozice u Zdravotnické záchranné služby. Největší část respondentů tvořili zdravotničtí záchranáři, kteří představovali 48 z celkových 60 odpovědí (80 %). Lékařů se do šetření zapojilo 11 (18 %) a pozice řidič byla zastoupena jedním respondentem (2 %).

Otázka č.4 – Jak dlouho pracujete u Zdravotnické záchranné služby?

Možnosti byly: a) méně jak 5 let, b) 5-15 let, c) více jak 15 let

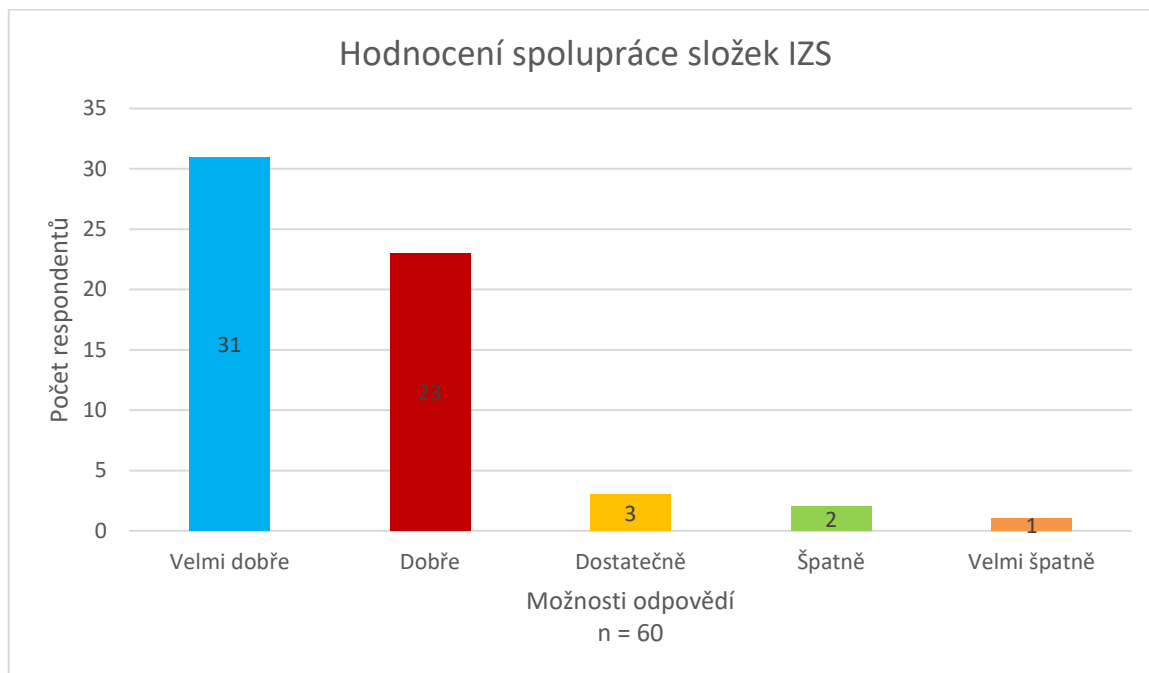

Obrázek 4: Graf – Délka praxe u ZZS

Obrázek č.4 znázorňuje délku praxe respondentů u ZZS. Nejpočetnější skupinu tvoří zaměstnanci s praxí 15 a více let, kterých bylo 28 (47%). Do kategorie 5–15 let spadalo 19 respondentů (32%) a nejmenší zastoupení měla skupina s praxí méně než 5 let, do které spadalo 13 respondentů (22%).

Otázka č.5 – Jak obecně hodnotíte spolupráci složek IZS při společných zásazích?

Možnosti byly: a) Velmi dobře, b) Dobře, c) Dostatečně, d) Špatně, e) Velmi špatně

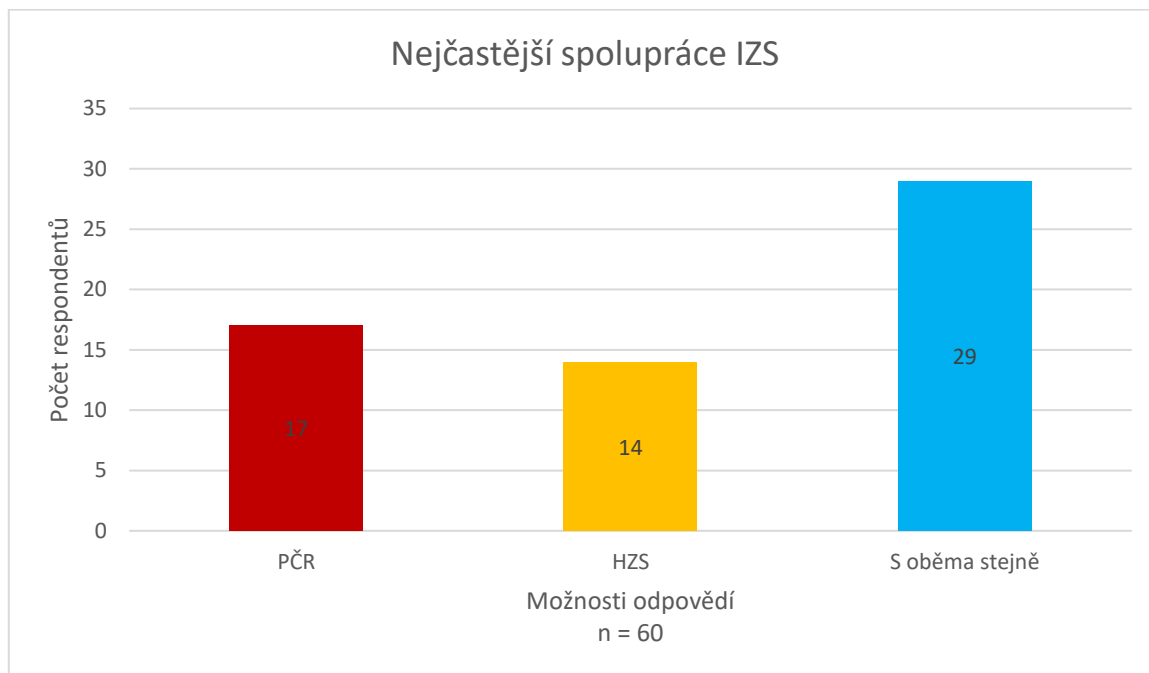

Obrázek 5: Graf – Hodnocení spolupráce složek IZS

Obrázek č. 5 zobrazuje hodnocení spolupráce Zdravotnické záchranné služby s ostatními složkami IZS. Nejvíce respondentů, konkrétně 31 (52 %), hodnotilo tuto spolupráci jako „velmi dobrou“. Dalších 23 respondentů (38 %) zvolilo hodnocení „dobře“. Tři respondenti (5 %) označili spolupráci za „dostatečnou“, zatímco dva (3 %) ji hodnotili jako „špatnou“ a jeden respondent (2 %) jako „velmi špatnou“.

Otázka č.6 – Se kterou složkou IZS nejčastěji spolupracujete?

Možnosti byly: a) Policie ČR, b) Hasičský záchranný sbor, c) S oběma stejně

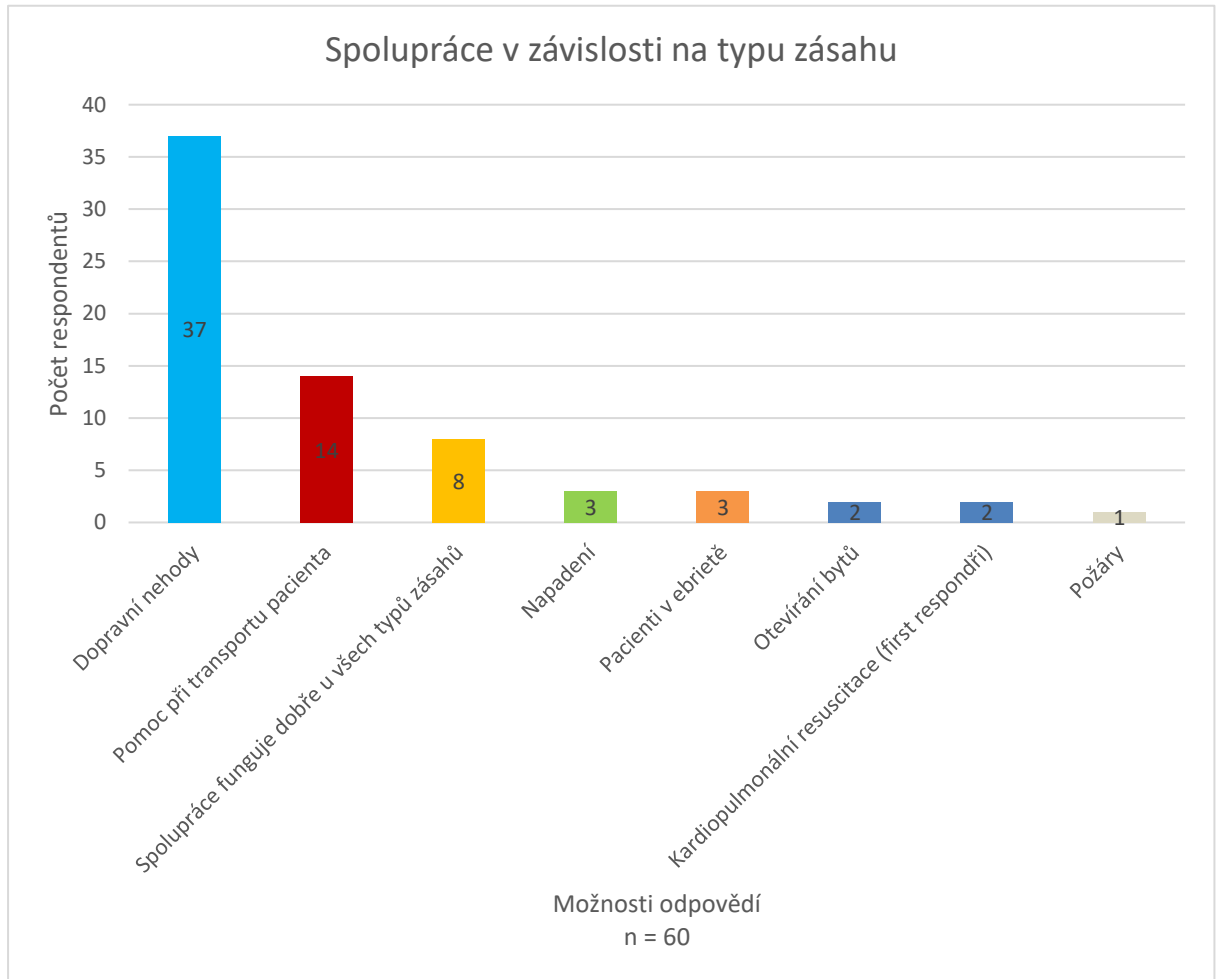

Obrázek 6: Graf – Nejčastější spolupráce IZS

Obrázek č.6 znázorňuje, se kterou složkou Integrovaného záchranného systému (IZS) respondenti nejčastěji spolupracují. Nejvíce respondentů, konkrétně 29 (48 %), uvedlo, že spolupracují s Policií ČR a Hasičským záchranným sborem stejně často. Spolupráci především s Policií ČR označilo 17 respondentů (28 %) a 14 respondentů (23 %) uvedlo častější spolupráci s Hasičským záchranným sborem.

Otázka č.7 – Při jakých typech zásahu podle Vás funguje spolupráce nejlépe? (např. dopravní nehody, požáry, pomoc při transportu pacienta, mimořádné události, hromadná neštěstí, požáry apod.)

Otázka byla otevřeného typu.

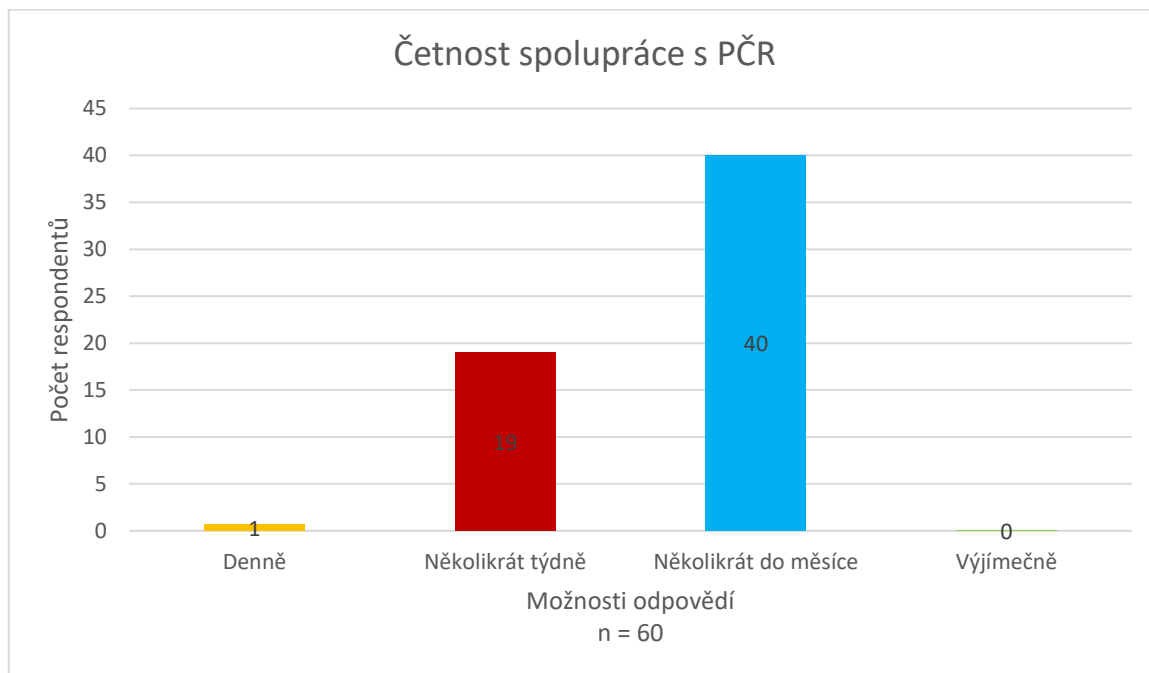

Obrázek 7: Graf – Spolupráce v závislosti na typu zásahu

Obrázek č. 7 zobrazuje typy zásahů, při kterých podle respondentů funguje spolupráce mezi složkami IZS nejlépe. Nejčastěji zmiňovanou situací byly dopravní nehody, které jako nejefektivnější označilo 37 respondentů (62 %). Dalších 14 respondentů (23 %) uvedlo pomoc při transportu pacienta. Osm respondentů (13 %) vyjádřilo celkovou spokojenost a uvedlo, že spolupráce funguje dobře během všech typů zásahů. Mezi méně často uváděné situace patřilo otevírání bytů (2 respondenti; 3 %), zásahy u pacientů v ebrietě (3 respondenti; 5 %), napadení (3 respondenti; 5 %), požáry (1 respondent; 2 %) a někteří zmínili i kardiopulmonální resuscitaci, kde se členové PČR a HZS ocitávají v roli „first responderů“ (2 respondenti; 3 %).

Otázka č.8 – Jak často při výjezdech spolupracujete s PČR?

Možnosti byly: a) Denně b) Několikrát týdně, c) Několikrát do měsíce, d) Výjimečně

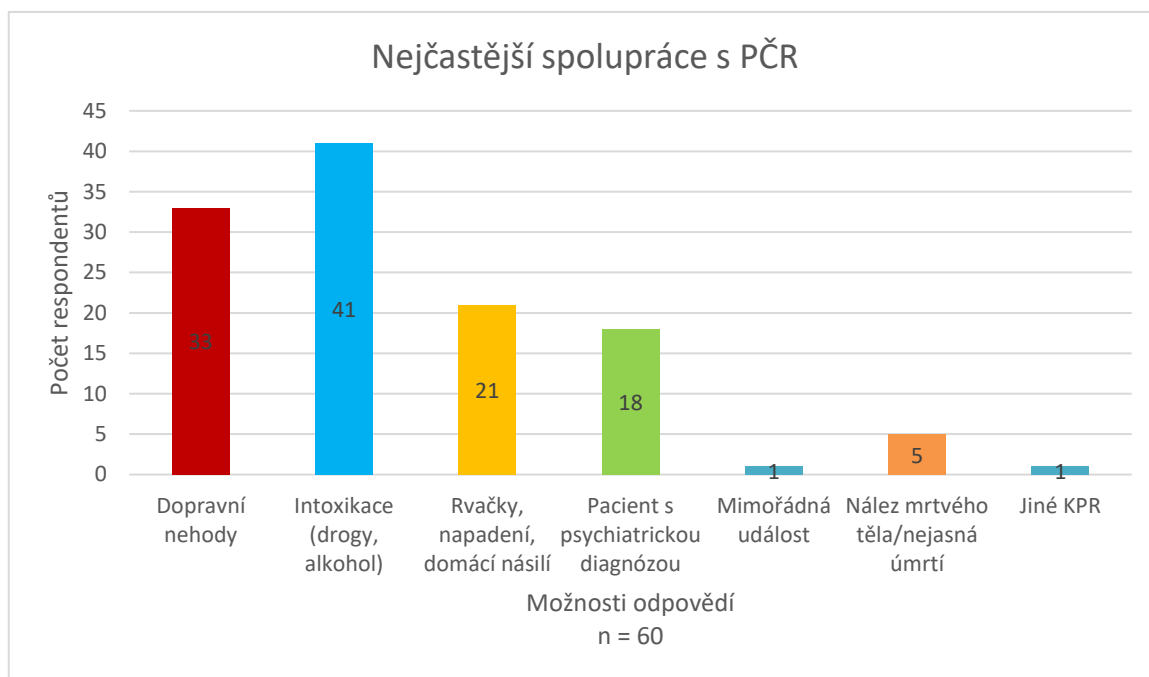

Obrázek 8: Graf – Četnost spolupráce s PČR

Obrázek č. 8 zachycuje četnost spolupráce ZZS s Policií ČR. Většina, tedy 40 respondentů (67 %) uvedla, že spolupráce s PČR probíhá několikrát do měsíce. Výrazná část respondentů (19 z nich – 32 %) zvolila možnost „několikrát týdně“. Možnost „denně“ označil pouze jeden respondent. Nikdo nevybral možnost „výjimečně“.

Otázka č.9 – Při jakých situacích nejčastěji spolupracujete s PČR? (vyberte dvě nejčastější situace)

Možnosti byly: a) Dopravní nehody, b) Intoxikace (drogy, alkohol), c) Rvačky, napadení, domácí násilí, d) Pacient s psychiatrickou diagnózou e) Mimořádná událost, f) Nález mrtvého těla/nejasná úmrtí g) Jiné

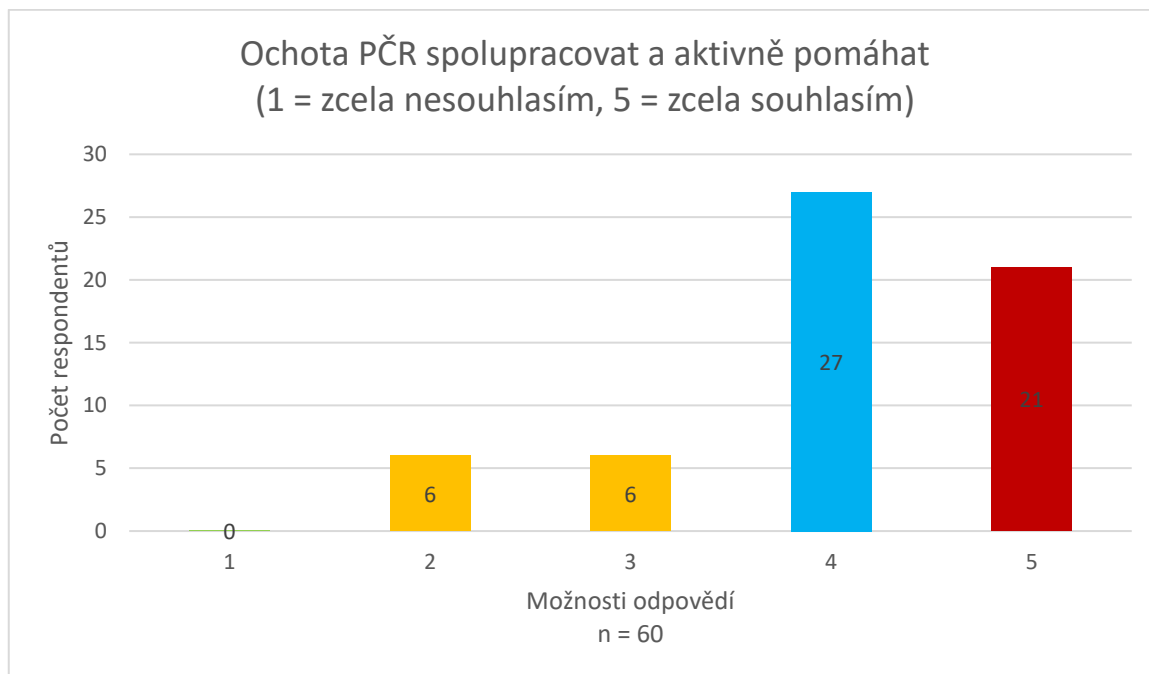
Obrázek 9: Graf – Nejčastější spolupráce s PČR

Obrázek č. 9 přináší souhrn situací, při nichž nejčastěji dochází ke spolupráci Zdravotnické záchranné služby s Policií České republiky. Vzhledem k tomu, že každý respondent mohl označit dvě možnosti, celkový počet odpovědí převyšuje počet účastníků dotazníku.

Za nejčastější typ zásahu, u kterého dochází ke spolupráci s PČR, respondenti označili případy intoxikace alkoholem či jinými návykovými látkami, které uvedlo 41 osob (68 %). Následovaly dopravní nehody, které jako častý důvod spolupráce označilo 33 respondentů (55 %). Rvačky, napadení nebo domácí násilí zmínilo 21 respondentů (35 %) a zásahy u pacientů s psychiatrickou diagnózou označilo 18 respondentů (30 %). Nález mrtvého těla, nebo nejasné úmrtí uvedlo 5 respondentů (8 %), možnost „mimořádná událost“ zvolil jeden respondent (2 %). Jeden účastník využil otevřenou odpověď a jako častý důvod spolupráce s PČR uvedl provádění kardiopulmonální resuscitace (KPR).

Otázka č. 10 – Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem: „Policisté při společných výjezdech projevují ochotu spolupracovat a aktivně pomáhat.“

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

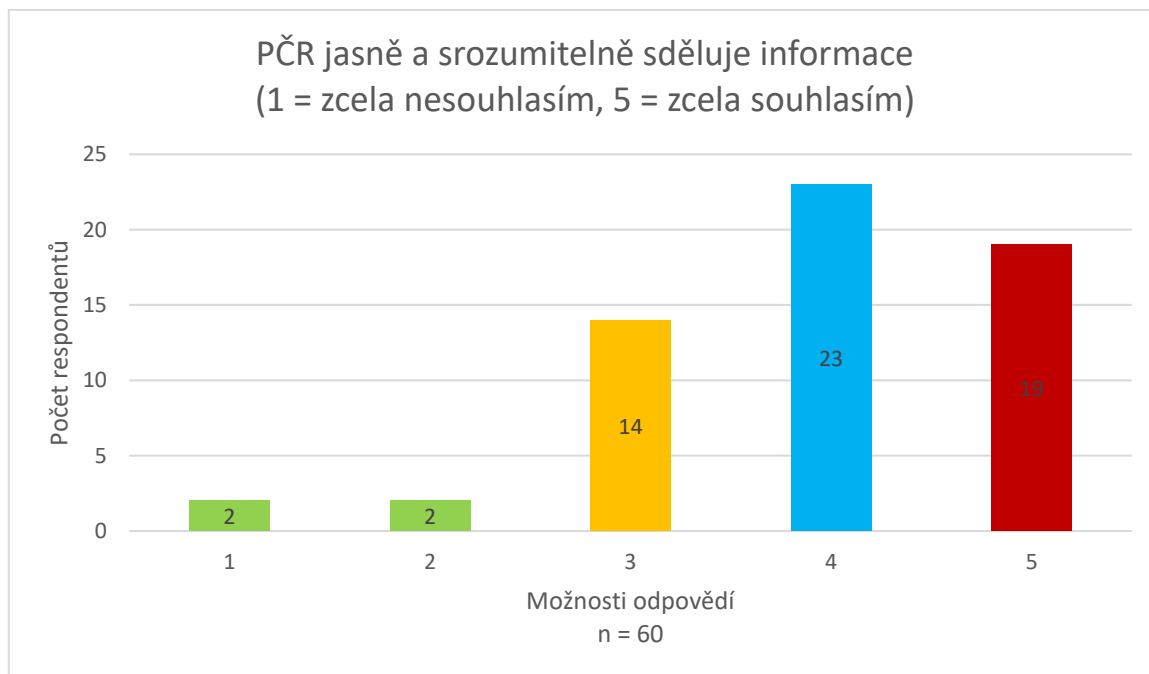
Obrázek 10: Graf – Ochota PČR spolupracovat a aktivně pomáhat

Obrázek č. 10 znázorňuje hodnocení výroku: „Policisté při společných výjezdech projevují ochotu spolupracovat a aktivně pomáhat.“ Respondenti vybírali z pětibodové škály, kde 1 znamenalo „zcela nesouhlasím“ a 5 „zcela souhlasím“.

Nejčastěji respondenti volili hodnotu 4 (27 osob, 45 %) a hodnotu 5 (21 osob, 35 %), což ukazuje na převážně pozitivní vnímání spolupráce s Policií ČR. Neutrální postoj (hodnota 3) zaujalo 6 respondentů (10 %) a mírný nesouhlas (hodnota 2) také uvedlo 6 respondentů (10 %). Možnost „zcela nesouhlasím“ (hodnota 1) nezvolil žádný z účastníků.

Otázka č. 11 – Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem: „Policisté při výjezdech jasně a srozumitelně sdělují potřebné informace.“

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

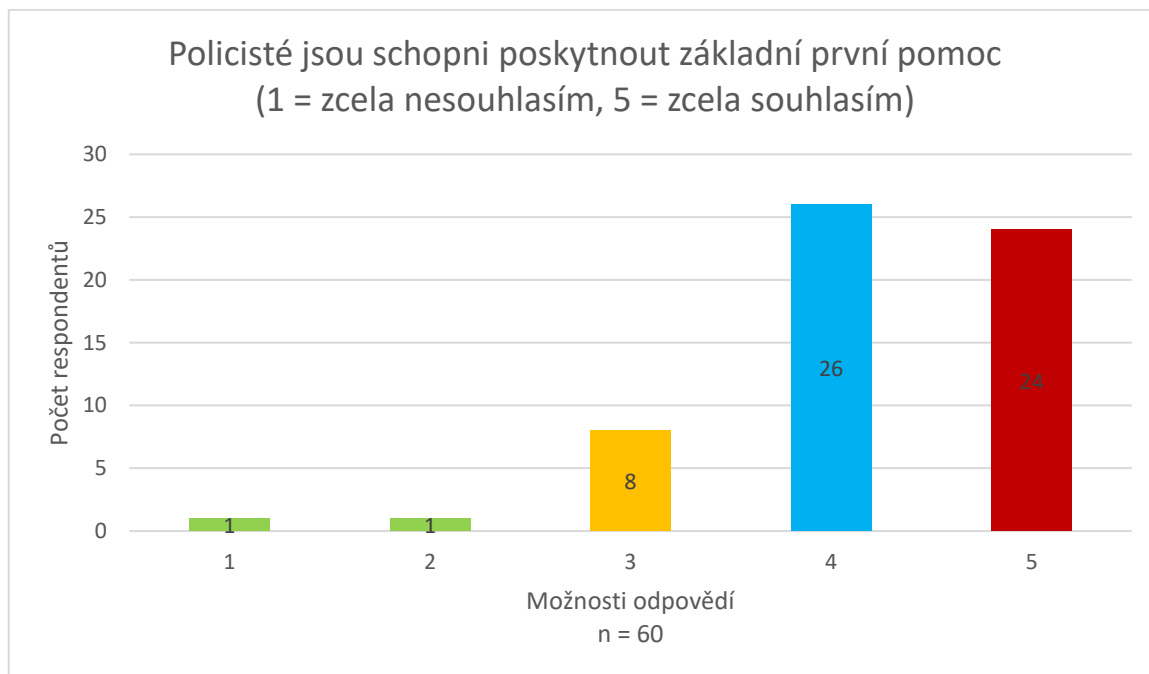
Obrázek 11: Graf – PČR jasně a srozumitelně sděluje informace

Obrázek č. 11 znázorňuje odpovědi respondentů na výrok: „*Policisté při výjezdech jasně a srozumitelně sdělují potřebné informace.*“ Hodnocení probíhalo pomocí pětibodové škály, kde 1 znamenalo „zcela nesouhlasím“ a 5 „zcela souhlasím“.

Nejvíce respondentů označilo hodnotu 4 (23 osob, 38 %) a hodnotu 5 (19 osob, 32 %), což ukazuje na převládající pozitivní vnímání komunikačních dovedností policistů během společných zásahů. Neutrální postoj (hodnota 3) zaujalo 14 respondentů (23 %). Možnost mírného nesouhlasu (hodnota 2) i zcela nesouhlasím (hodnota 1) zvolili shodně 2 respondenti (3 % a 3 % z celkového počtu).

Otázka č. 12 – Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem: „Policisté jsou při společných výjezdech schopni poskytnout základní první pomoc do příjezdu ZZS.“

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

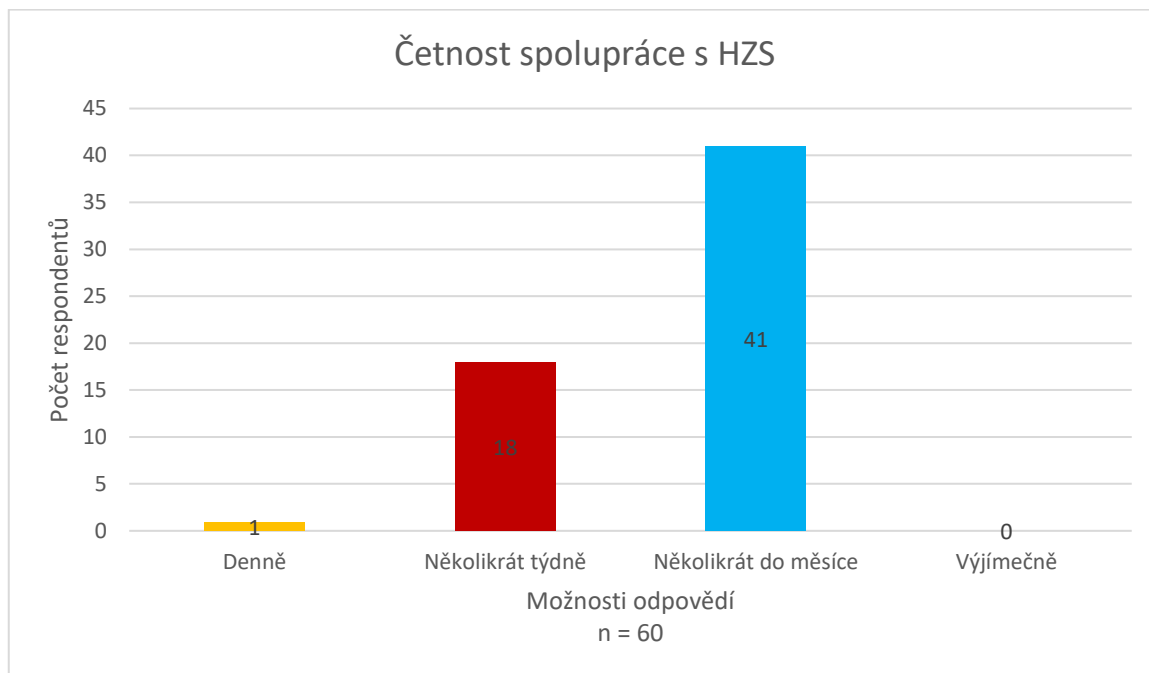
Obrázek 12: Graf – Policisté jsou schopni poskytnout první pomoc

Obrázek č. 12 znázorňuje odpovědi respondentů na výrok: „*Policisté jsou při společných výjezdech schopni poskytnout základní první pomoc do příjezdu ZZS.*“ Hodnocení probíhalo na pětibodové škále, kde 1 označovalo „zcela nesouhlasím“ a 5 „zcela souhlasím“.

Většina respondentů hodnotila schopnost policistů poskytnout základní první pomoc pozitivně. 26 osob (43 %) zvolilo hodnotu 4 a 24 respondentů (40 %) označilo nejvyšší stupeň souhlasu 5. Neutrální postoj (hodnota 3) zvolilo 8 respondentů (13 %). Hodnoty 1 a 2, tedy nesouhlasné postoje, uvedl vždy pouze jeden respondent (2 %).

Otázka č.13 – Jak často při výjezdech spolupracujete s HZS?

Možnosti byly: a) Denně b) Několikrát týdně, c) Několikrát do měsíce, d) Výjimečně

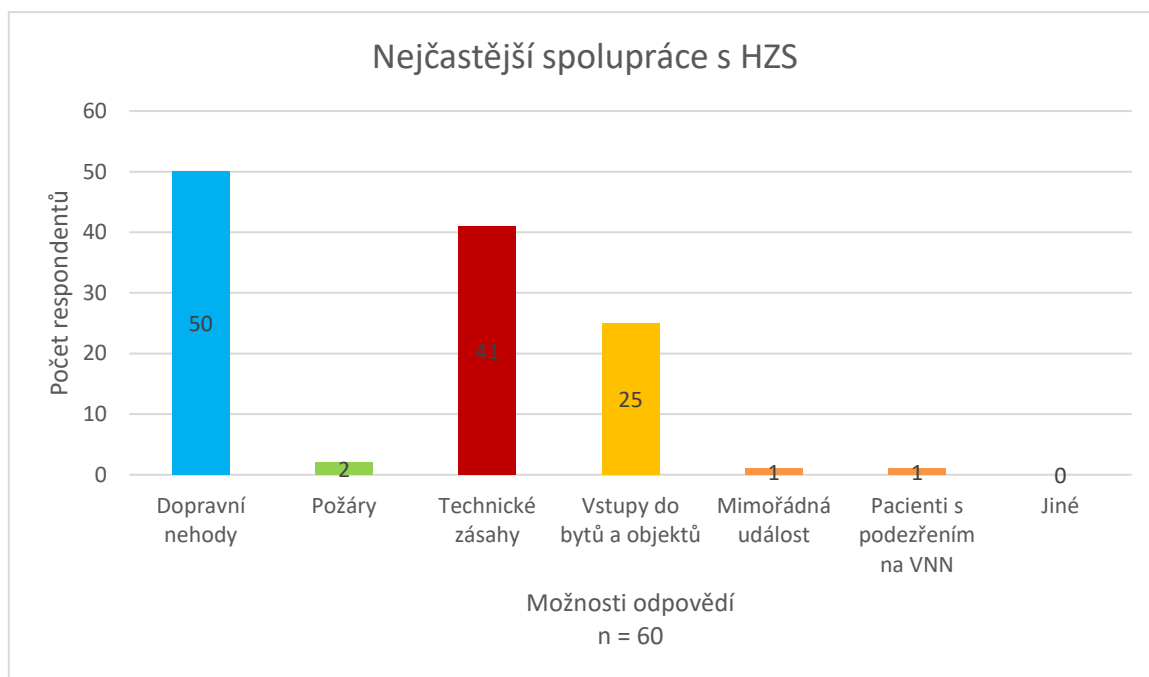

Obrázek 13: Graf – Četnost spolupráce s HZS

Obrázek č. 13 znázorňuje četnost spolupráce Zdravotnické záchranné služby s Hasičským záchranným sborem. Většina respondentů (41 osob, 68 %) uvedla, že s HZS spolupracují několikrát do měsíce. Dalších 18 respondentů (30 %) označilo četnost „několikrát týdně“ a pouze jeden respondent (2 %) uvedl, že ke spolupráci dochází denně.

Otázka č.14 – Při jakých situacích nejčastěji spolupracujete s HZS? (vyberte dvě nejčastější situace)

Možnosti byly: a) Dopravní nehody, b) Požáry, c) Technické zásahy (zaklíněné osoby, uvíznuté osoby, osoby v nepřístupném terénu, pomoc s transportem pacienta...), d) Vstup do bytů a objektů, e) Mimořádná událost, f) Pacienti s podezřením na VNN, g) Jiné

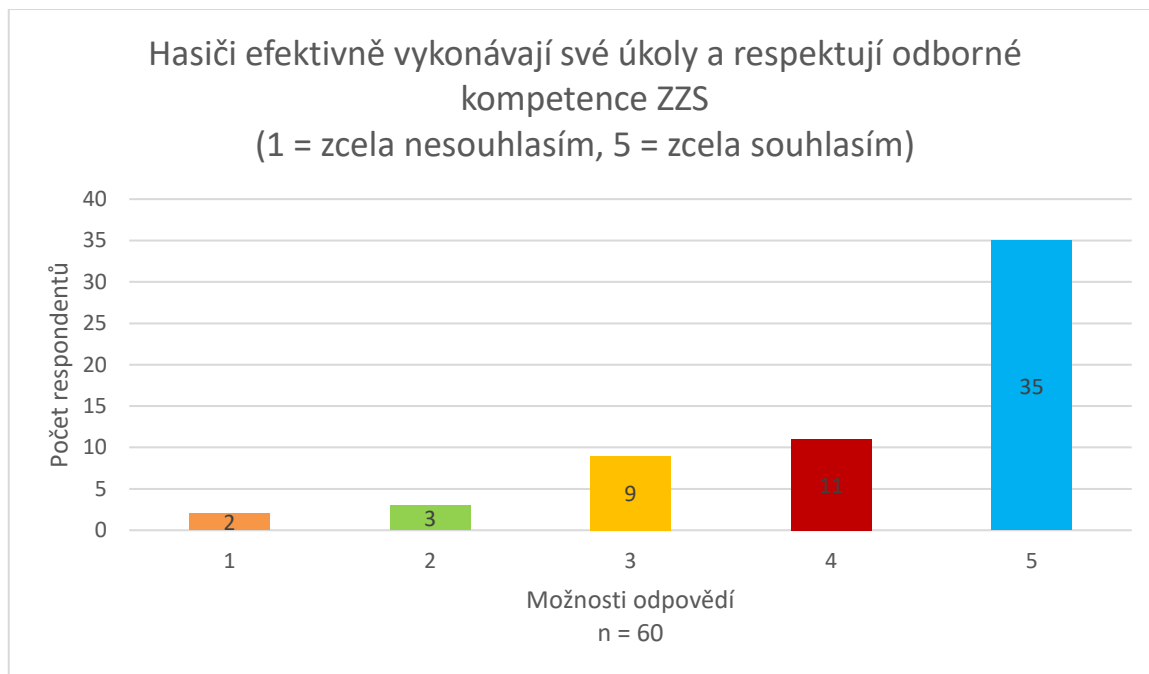

Obrázek 14: Graf – Nejčastější spolupráce s HZS

Obrázek č. 14 přehledně znázorňuje typy situací, při kterých podle respondentů nejčastěji dochází ke spolupráci Zdravotnické záchranné služby s Hasičským záchranným sborem. Každý respondent mohl uvést dvě možnosti, proto celkový počet odpovědí dvojnásobně převyšuje počet dotázaných. Nejčastěji uváděnou situací byly dopravní nehody, které jako důvod spolupráce označilo 50 respondentů (83 %). Významně zastoupenou kategorií byly také technické zásahy, například vyprošťování zaklíněných osob, pohyb v nepřístupném terénu nebo asistence při transportu pacienta – tuto možnost uvedlo 41 respondentů (68 %). Vstupy do bytů a uzavřených objektů označilo 25 respondentů (42 %). Ostatní situace byly uváděny výrazně méně – požáry zvolili 2 respondenti (3 %), mimořádnou událost a zásah u pacienta s podezřením na vysoce nakažlivé onemocnění (VNN) zmínil vždy pouze jeden respondent (2 %).

Otázka č. 15 – Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem: „Hasiči při společných zásazích efektivně vykonávají své úkoly a respektují odborné kompetence ZZS.“

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

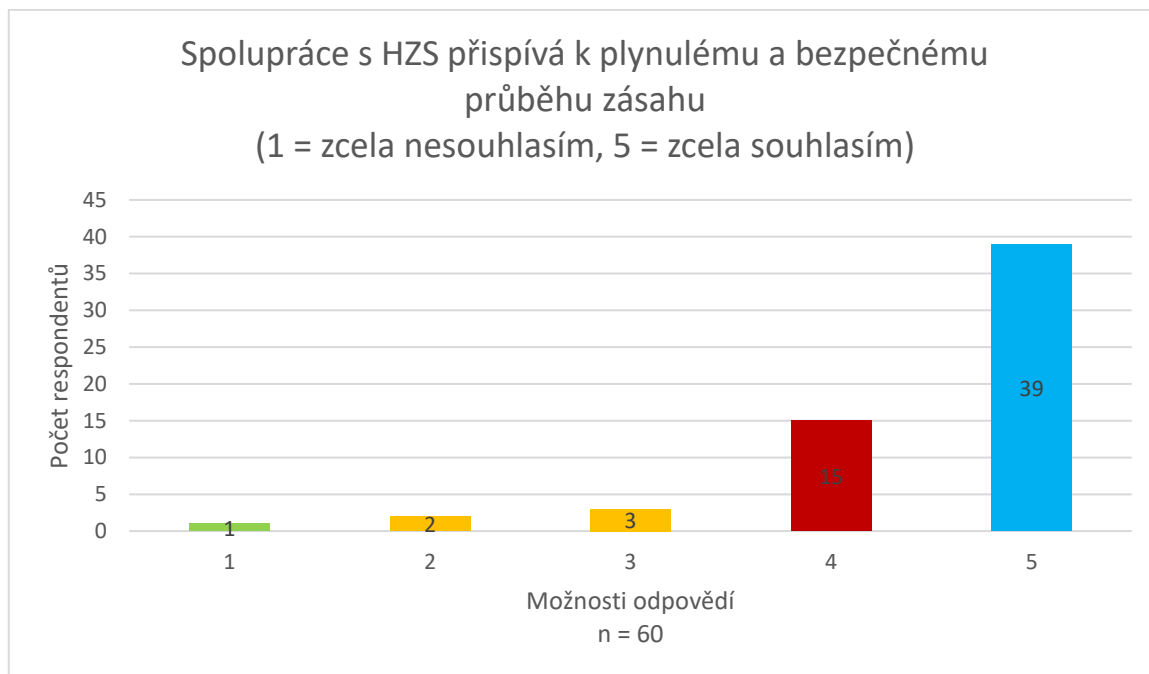
Obrázek 15: Graf – Hasiči efektivně vykonávají své úkoly a respektují odborné kompetence ZZS

Obrázek č. 15 zachycuje hodnocení výroku: „*Hasiči při společných zásazích efektivně vykonávají své úkoly a respektují odborné kompetence ZZS.*“ Respondenti vybírali z pětibodové škály, kde 1 znamenalo „zcela nesouhlasím“ a 5 „zcela souhlasím“.

Většina respondentů hodnotila spolupráci velmi pozitivně – nejčastěji byla zvolena možnost 5 (35 osob, 58 %) a dále možnost 4 (11 osob, 18 %). Neutrální postoj (hodnota 3) uvedlo 9 respondentů (15 %). Mírný nesouhlas (hodnota 2) zvolili 3 respondenti (5 %) a zcela nesouhlasící postoj (hodnota 1) uvedli 2 respondenti (3 %).

Otázka č. 16 – Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem: „Spolupráce s HZS přispívá k plynulému a bezpečnému průběhu zásahu.“

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

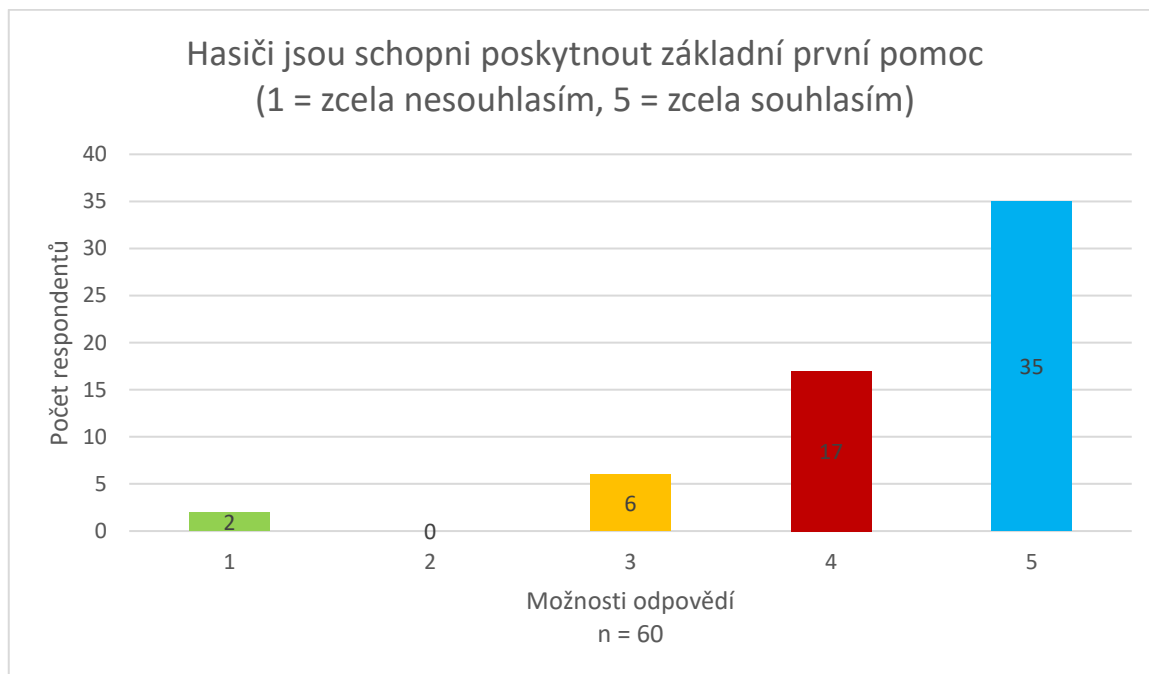
Obrázek 16: Graf – Spolupráce s HZS přispívá k plynulému a bezpečnému zásahu

Obrázek č. 16 znázorňuje výsledky hodnocení výroku: „*Spolupráce s HZS přispívá k plynulému a bezpečnému průběhu zásahu.*“ Respondenti vybírali z pětibodové škály, kde 1 znamenalo „zcela nesouhlasím“ a 5 „zcela souhlasím“.

Nejčastější odpovědí byla možnost 5, kterou zvolilo 39 respondentů (65 %), což poukazuje na velmi pozitivní vnímání přínosu HZS při společných výjezdech. Možnost 4 označilo 15 respondentů (25 %), neutrální postoj (hodnota 3) vyjádřili 3 respondenti (5 %). Mírný nesouhlas (2) uvedli 2 respondenti (3 %) a zcela nesouhlasící postoj (1) označil 1 respondent (2 %).

Otázka č. 17 – Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem: „Hasiči jsou při společných výjezdech schopni poskytnout základní první pomoc do příjezdu ZZS.“

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

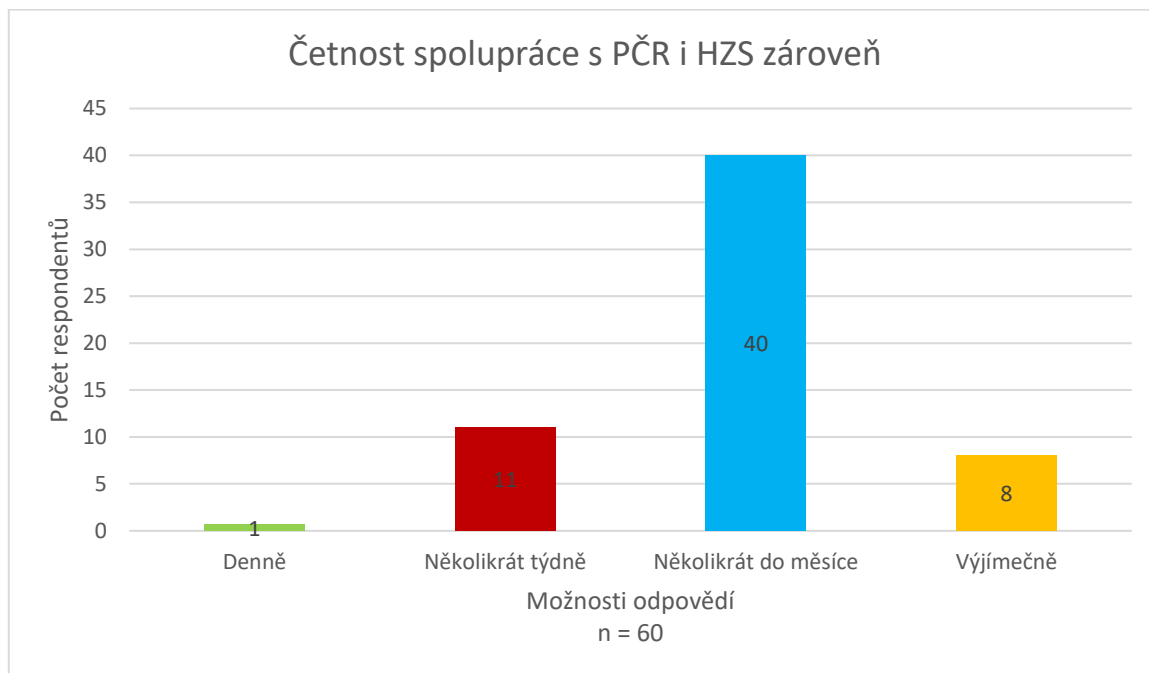
Obrázek 17: Graf – Hasiči jsou schopni poskytnout základní první pomoc

Obrázek č. 17 zachycuje hodnocení výroku: „Hasiči jsou při společných výjezdech schopni poskytnout základní první pomoc do příjezdu ZZS.“ Odpovědi byly zaznamenány na pětibodové škále, kde 1 znamenalo „zcela nesouhlasím“ a 5 „zcela souhlasím“.

Nejčastěji respondenti zvolili hodnotu 5 (35 osob, 58 %), což ukazuje na vysokou míru důvěry v dovednosti hasičů v oblasti základní první pomoci. Dalších 17 respondentů (28 %) označilo hodnotu 4. Neutrální postoj (hodnota 3) zvolilo 6 osob (10 %), hodnota 2 nebyla zvolena vůbec a možnost 1 (úplný nesouhlas s výrokem) uvedli 2 respondenti (3 %).

Otázka č.18 – Jak často při výjezdech spolupracujete s PČR a HZS zároveň?

Možnosti byly: a) Denně b) Několikrát týdně, c) Několikrát do měsíce, d) Výjimečně

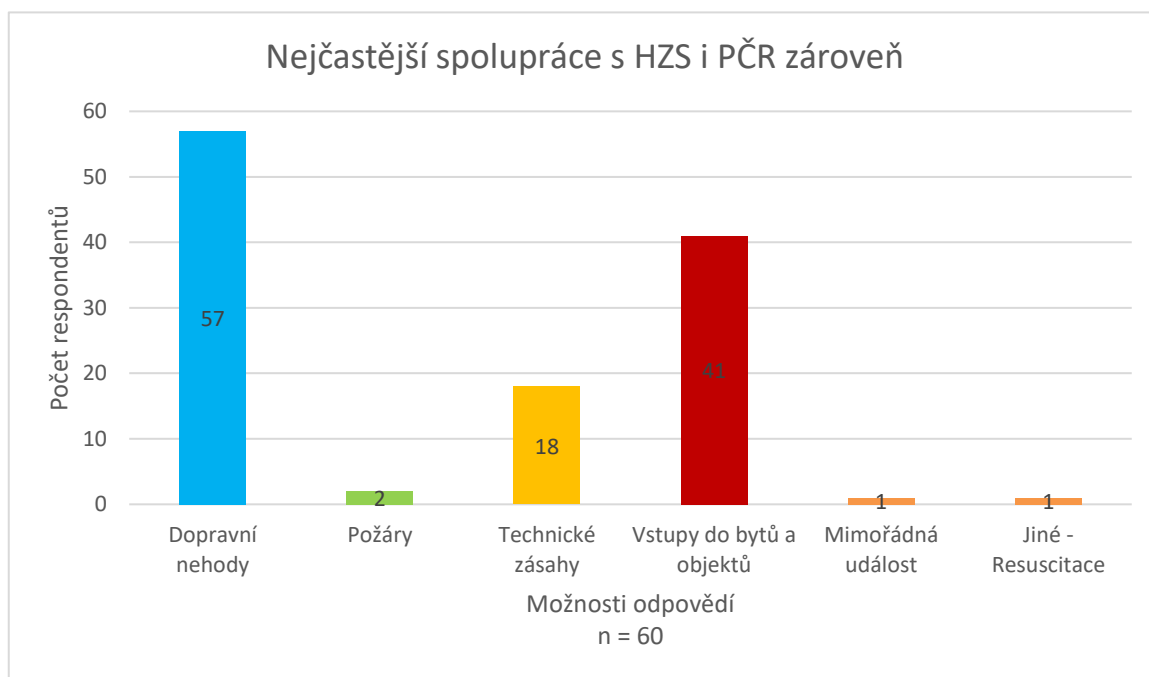

Obrázek 18: Graf – Četnost spolupráce s PČR a HZS zároveň

Obrázek č.18 zachycuje četnost společné spolupráce ZZS s Policií ČR a Hasičským záchranným sborem zároveň. Nejvíce respondentů uvedlo, že s oběma složkami dohromady spolupracují několikrát do měsíce (40 osob, 67 %). Několikrát do týdne uvedlo 11 respondentů (18 %), výjimečně 8 respondentů (13 %) a denně pouze jeden respondent (2 %).

**Otázka č.19 – Při jakých situacích nejčastěji spolupracujete s HZS a PČR zároveň?
(vyberte dvě nejčastější situace)**

Možnosti byly: a) Dopravní nehody, b) Požáry, c) Technické zásahy (zaklíněné osoby, uvíznuté osoby, osoby v nepřístupném terénu, pomoc s transportem pacienta...), d) Vstup do bytů a objektů, e) Mimořádná událost, f) Jiné

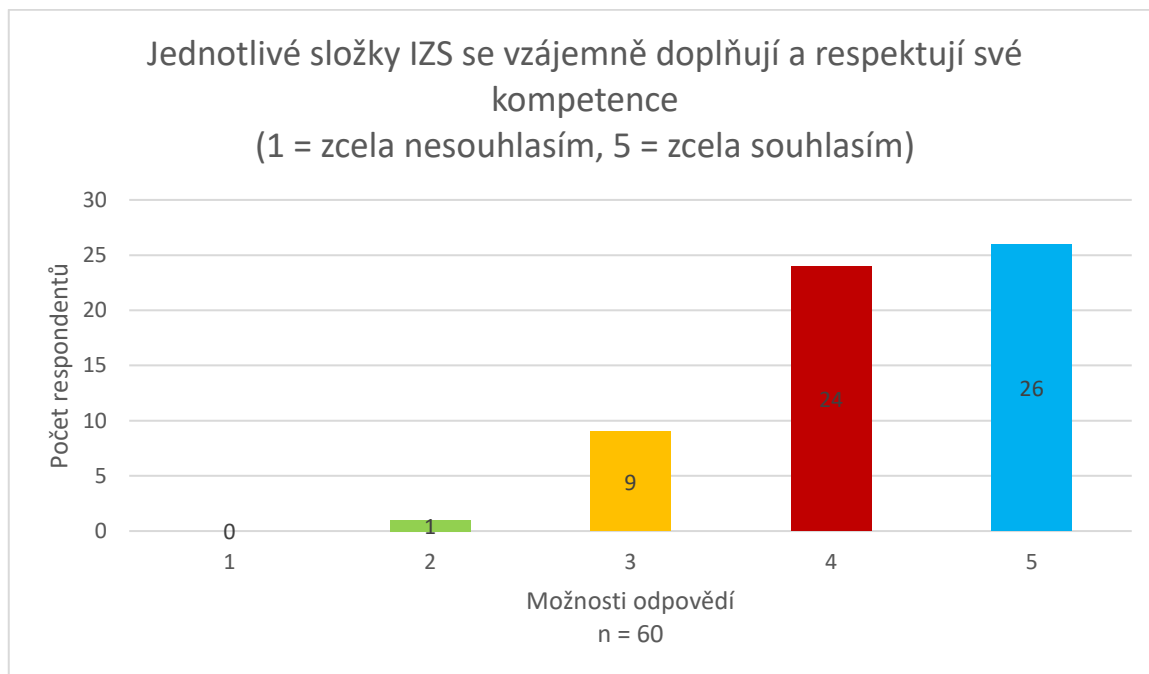
Obrázek 19: Graf – Nejčastější spolupráce s HZS i PČR zároveň

Obrázek č.19 znázorňuje situace, při kterých podle respondentů nejčastěji dochází ke spolupráci všech základních složek integrovaného záchranného systému, tedy ZZS, Hasičského záchranného sboru a Policie ČR. Respondenti mohli vybrat maximálně dvě odpovědi, proto celkový počet odpovědí převyšuje počet účastníků dotazníku.

Jednoznačně nejčastěji uváděnou situací byly dopravní nehody, které označilo 57 respondentů (95 %). Významně zastoupené byly také vstupy do bytů a objektů, které uvedlo 41 respondentů (68 %). Technické zásahy, jako je vyprošťování osob nebo pomoc s transportem v nepřístupném terénu, označilo 18 respondentů (30 %). Spolupráce všech složek při požárech byla uvedena pouze 2krát (3 %) a možnost „mimořádná událost“ zvolil jeden respondent (2 %). Jeden účastník využil možnost vlastní odpovědi a uvedl „resuscitace“.

Otázka č. 20 – Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem: „Při zásazích se jednotlivé složky IZS vzájemně doplňují a respektují své kompetence.“

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

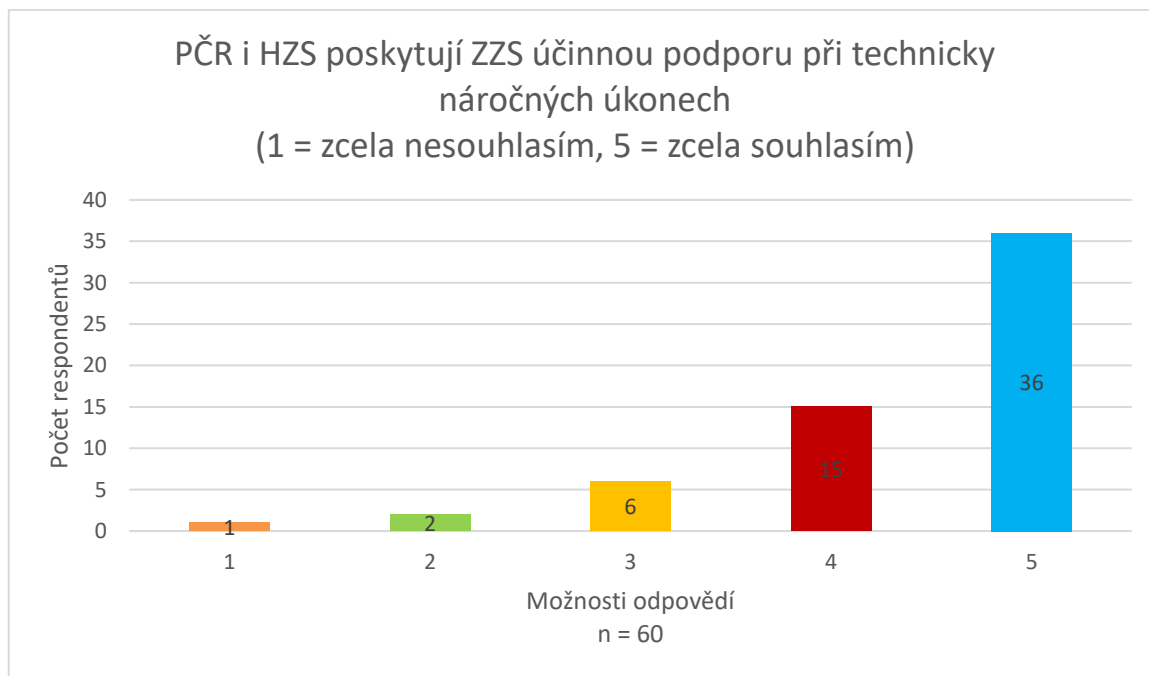
Obrázek 20: Graf – Jednotlivé složky IZS se vzájemně doplňují a respektují své kompetence

Obrázek č. 20 zachycuje hodnocení výroku: „Při zásazích se jednotlivé složky IZS vzájemně doplňují a respektují své kompetence.“ Respondenti hodnotili míru souhlasu na pětibodové škále, kde 1 znamenalo „zcela nesouhlasím“ a 5 „zcela souhlasím“.

Výsledky ukazují převážně pozitivní vnímání spolupráce mezi složkami IZS. Nejčastěji respondenti zvolili hodnotu 5 (26 osob, 43 %) a hodnotu 4 (24 osob, 40 %), což svědčí o vysoké míře spokojenosti s vzájemným respektem a doplňováním kompetencí při společných výjezdech. Neutrální postoj (hodnota 3) vyjádřilo 9 respondentů (15 %) a mírný nesouhlas (hodnota 2) uvedl pouze 1 respondent (2 %). Možnost „zcela nesouhlasím“ nebyla zvolena vůbec.

Otázka č. 21 – Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem: „PČR i HZS poskytují ZZS účinnou podporu při technicky náročných úkonech.“

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

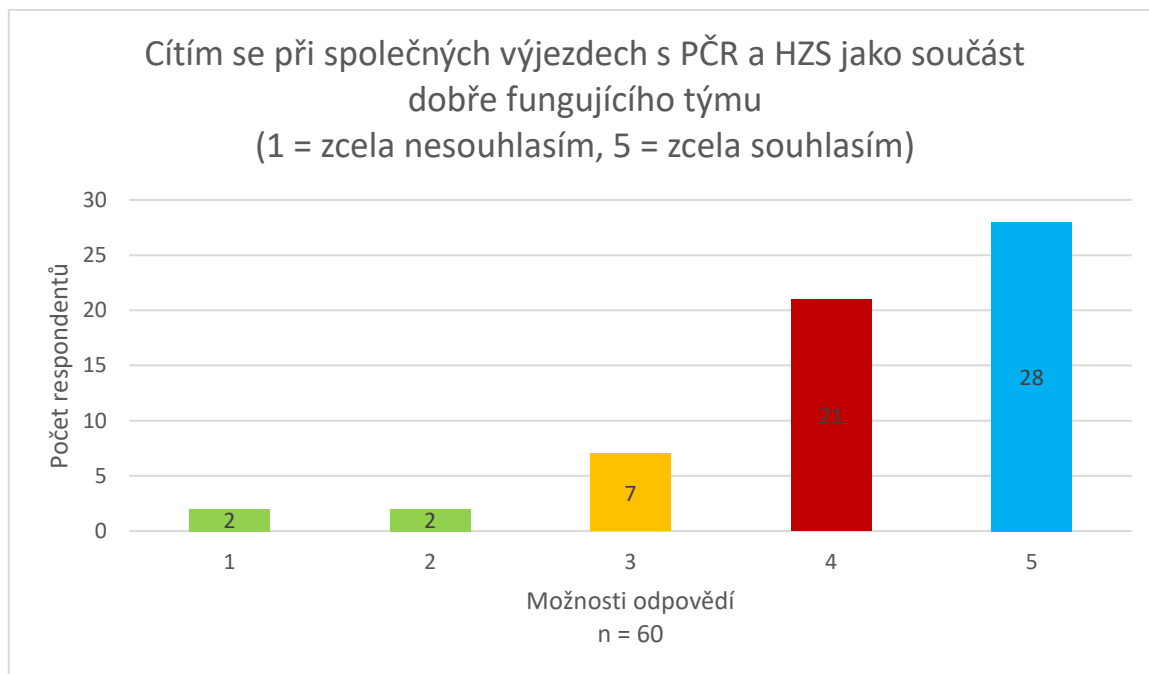
Obrázek 21: Graf – PČR i HZS poskytují ZZS účinnou podporu při technicky náročných úkonech

Obrázek č. 21 zachycuje výsledky hodnocení výroku: „PČR i HZS poskytují ZZS účinnou podporu při technicky náročných úkonech.“ Respondenti vybírali ze škály 1 až 5, kde 1 představovalo „zcela nesouhlasím“ a 5 „zcela souhlasím“.

Nejčastější odpovědí byla „zcela souhlasím“, kterou zvolilo 36 respondentů (60 %), což svědčí o výrazně pozitivním vnímání podpory ze strany ostatních složek IZS. Hodnotu 4 zvolilo 15 respondentů (25 %) a neutrální postoj (3) uvedlo 6 osob (10 %). Mírný nesouhlas vyjádřili 2 respondenti (3 %) a zcela nesouhlasný postoj (1) uvedl jeden respondent (2 %).

Otázka č. 22 – Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem: „Cítím se při společných výjezdech s PČR a HZS jako součást dobře fungujícího týmu.“

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

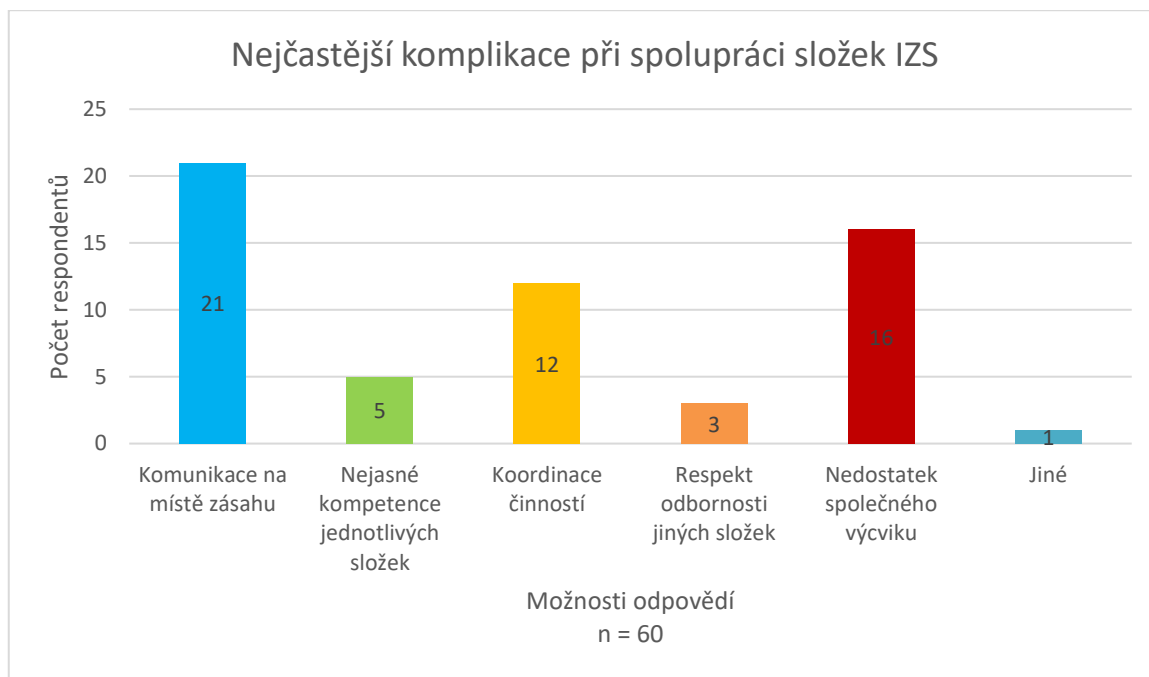
Obrázek 22: Graf – Společné výjezdy IZS jako dobře fungující tým

Obrázek č. 22 znázorňuje míru souhlasu respondentů s výrokem: „Cítím se při společných výjezdech s PČR a HZS jako součást dobře fungujícího týmu.“ Hodnocení probíhalo na pětibodové škále, kde 1 znamenalo „zcela nesouhlasím“ a 5 „zcela souhlasím“.

Převážná většina respondentů vnímá týmovou spolupráci pozitivně. Nejčastěji byla zvolena možnost 5 „zcela souhlasím“ (28 respondentů, 47 %) a možnost 4 (21 respondentů, 35 %), což potvrzuje silný pocit sounáležitosti a dobrého fungování mezi složkami IZS. Neutrální postoj (hodnota 3) uvedlo 7 osob (12 %), zatímco mírný a úplný nesouhlas (hodnoty 2 a 1) vyjádřili shodně 2 respondenti (3 % a 3 %).

Otázka č. 23 – V čem podle Vás nejčastěji dochází ke komplikacím při spolupráci složek IZS?

Možnosti byly: a) Komunikace na místě zásahu, b) Nejasné kompetence jednotlivých složek, c) Koordinace činností, d) Respekt odbornosti jiných složek, e) Nedostatek společného výcviku, f) Jiné

Obrázek 23: Graf – Nejčastější komplikace při spolupráci složek IZS

Obrázek č.23 zachycuje odpovědi na otázku „V čem podle Vás nejčastěji dochází ke komplikacím při spolupráci složek IZS?“. Nejčastěji uváděným problémem byla komunikace na místě zásahu, kterou označilo 21 respondentů (35 %). Dalším častým faktorem byl nedostatek společného výcviku (16 odpovědí, 27 %) a problematická koordinace činností (12 odpovědí, 20 %). Nejasné kompetence jednotlivých složek zvolilo 5 respondentů (8 %) a nedostatečný respekt k odbornosti jiných složek uvedli 3 respondenti (5 %). Jeden respondent využil možnost vlastní odpovědi a uvedl, že „nedochází k zásadním komplikacím“.

Otázka č.24 – Jaké změny nebo opatření by podle Vás nejvíce přispěly ke zlepšení vzájemné spolupráce? Tato otázka byla otevřeného typu.

Otázka č. 24 byla zaměřena na návrhy respondentů, jakými opatřeními či změnami by bylo možné při reálných zásazích zlepšit vzájemnou spolupráci mezi složkami integrovaného záchranného systému. Jednalo se o otázku otevřeného typu, na kterou odpovědělo 24 z celkových 60 respondentů. Sedmnáct dalších uvedlo, že neví, a zbývající se k otázce vůbec nevyjádřili (do povinné odpovědi napsali pouze „tečku“ nebo „mezeru“.

Z odpovědí vyplynulo, že nejčastěji zmiňovaným návrhem byla potřeba častějších společných cvičení, která by se měla více zaměřovat na běžné typy událostí, jako jsou dopravní nehody nebo závažné úrazy, nikoli výhradně na mimořádné události. Podle některých respondentů by tato cvičení měla probíhat i v menších skupinách v rámci jednotlivých základen, s ohledem na místní podmínky a zkušenosti z reálných zásahů. Opakovaně byla zmiňována také nespokojenost se spoluprací s Policií ČR, zejména pokud jde o operační řízení a ochotu zasahovat u rizikových pacientů. Někteří respondenti uvedli, že policisté se často zdráhají podílet se na řešení komplikovaných situací, což má negativní dopad na efektivitu společného zásahu. Dalším návrhem bylo zavedení vzájemných stáží mezi složkami IZS, které by mohly pomoci zlepšit vzájemné porozumění a spolupráci. Respondenti se rovněž shodli na potřebě jasnějších a jednotných postupů pro specifické typy událostí a na větší důslednosti v respektování kompetencí jednotlivých složek. Zazněly i návrhy na častější společné rozbory zásahů, zlepšení komunikace na místě události a kvalitnější přípravu cvičení, která by více zohledňovala potřeby všech zapojených subjektů. Výjimečně se objevily i kritické poznámky ke kvalitě personálního obsazení jednotlivých složek nebo ke stylu práce konkrétních týmů. Respondenti konkrétně uvedli:

„Častější společná cvičení.“

„Plošnější nácviky ve vyšší frekvenci především běžných modelových situací typu dopravní nehoda, závažný úraz apod. (nácvik MU s HPO je bez pochyb potřebný, nicméně naštěstí se s ním nesetkáváme na denní bázi, což v případě dopravních nehod a závažných úrazů ano, a proto by nebylo od věci cvičit tyto události v menších skupinách, individuálně v rámci dislokace základen a s apelem na místní podmínky a např. již realizované zásahy).“

„Zejména s PČR je spolupráce špatná. Na výjezd PČR z jakékoli indikace se čeká dlouho, ochota k pomoci je minimální. Ne z hlediska zasahujících policistů, ale řídicích struktur, tj. operační + ředitelství. O naší práci mají zjevně zkreslené představy a na společnou práci to

má zásadní vliv. To znamená, že zlepšení ze strany PČR by ke vzájemné spolupráci přispělo nejvíc.“

„Je to asi o lidech – jsou policisté a policisté, stejně tak i hasiči a hasiči. Bylo by fajn, aby byly např. stáže na ZZS, stejně tak i klidně stáže lidí ze ZZS u PČR nebo HZS, abychom vzájemně zjistili, o čem ta každá práce je.“

„Kdyby se neustále PČR nesnažila dávat ruce pryč od problémových pacientů, se kterými nejde spolupracovat, ale tím, že jsou nedej bože poraněni, tak jsou ‚naši‘ a PČR už se takového pacienta nemusela ani dotknout.“

„Četnější cvičení, lepší koordinace příprav, respektování toho, co každá jednotlivá složka v cvičení potřebuje udělat, připravit, sama si rozhodnout.“

„Necítím se být kompetentní toto soudit, ale metodická příprava následovaná realistickým cvičením a jejich přínos do praxe jsou často podceňovány.“

„Funguje to celkem dobře. HZS se do všeho angažují, protože nemají chvílemi do čeho píchnout, a PČR zase chtějí od ZZS kontrolovat třísku v....“

„Jasně dané postupy, jednotné pro všechny složky, zejména pro některé problematické typy událostí – např. intoxikace alkoholem.“

„Cvičení na lokální úrovni – s HZS/PČR, se kterými opravdu zasahujeme.“

„Více setkání mimo cvičení, společné debriefingy po akcích, každá složka IZS má na místě zásahu jiné priority.“

„Chtělo by to větší ochotu PČR doprovázet agresivní pacienty či nebezpečné psychiatrické pacienty.“

„Sjednotit si dané postupy, aby to každá složka dělala stejně. Lepší komunikace a více cvičit :).“

„Společný intenzivní výcvik a realističnost scénářů. Spolupráci kazí někteří zaměstnanci ZZS.“

„Vysvětlit hasičům, že jejich hlavní práce skutečně není poskytovat odbornou zdravotní péči.“

„Více vzájemných setkání, ať už na cvičení nebo na společných školeních.“

„Nepřijímat do jednotlivých složek dementní :-).“

„Tréninkové scénáře všech IZS složek současně.“

„Užší kontakt výjezdových skupin.“

„Jasně dané vymezení kompetencí.“

„Vždy je to o konkrétních lidech.“

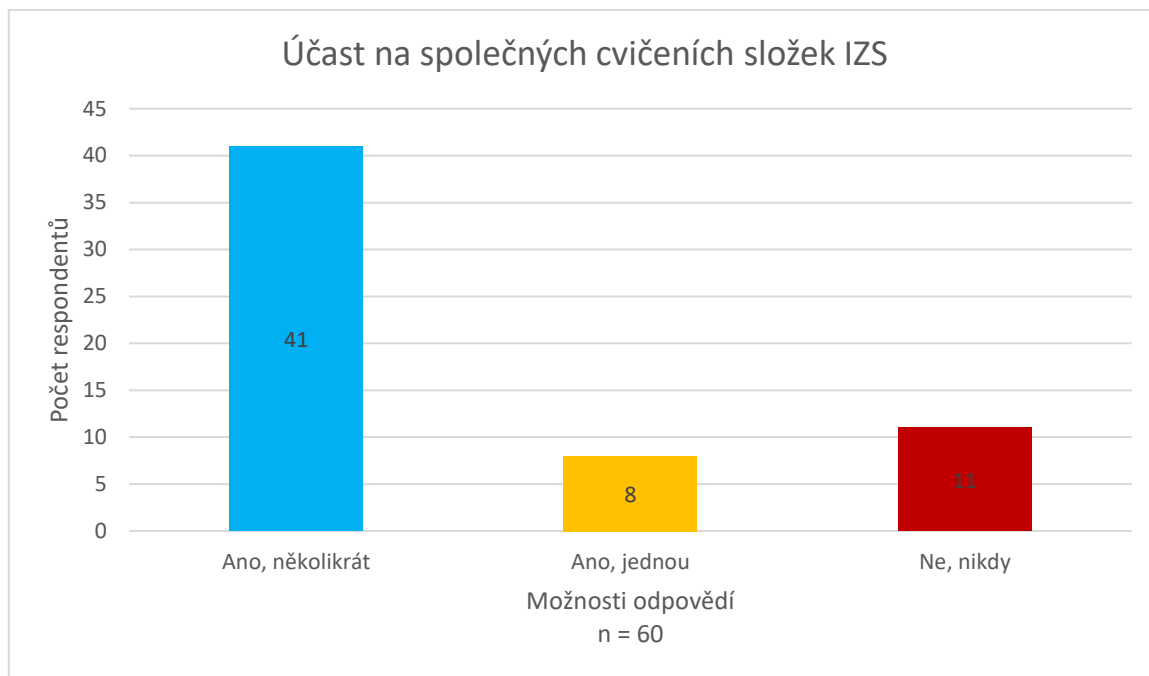
„Častější společná cvičení.“

„Domluva na úrovni velitelů.“

„Opatření o intoxikované.“

Otázka č. 25 – Účastnil/a jste se někdy společného cvičení složek IZS (např. simulace MU, HPO, AMOK.)?

Možnosti byly: a) Ano, několikrát, b) Ano, jednou, c) Ne, nikdy

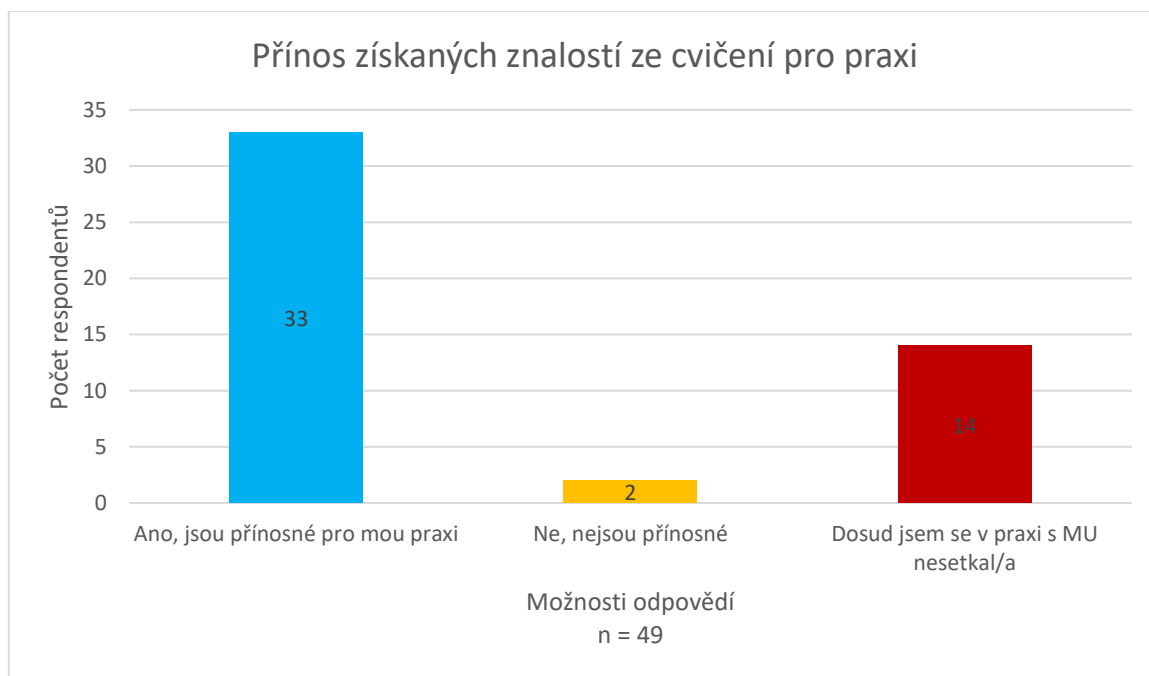
Obrázek 24: Graf – Účast na společných cvičeních IZS

Obrázek č.24 zobrazuje zkušenosti respondentů s účastí na společných cvičeních složek integrovaného záchranného systému (např. simulace mimořádných událostí, hromadných neštěstí nebo situací typu AMOK).

Většina respondentů uvedla, že se takových cvičení zúčastnila opakovaně – tuto možnost zvolilo 41 osob (68 %). Jednorázovou zkušenost uvedlo 8 respondentů (13 %) a zbývajících 11 osob (18 %) odpovědělo, že se podobného cvičení nikdy nezúčastnili.

Otázka č.26 – Pokud jste v předchozí otázce (otázce č.25) odpověděl/a ANO, pomáhají Vám získané znalosti ze cvičení v praxi při řešení mimořádných událostí?

Možnosti byly: a) Ano, jsou přínosné pro mou praxi, b) Ne, nejsou přínosné, c) Dosud jsem se v praxi s mimořádnou událostí nesetkal/a

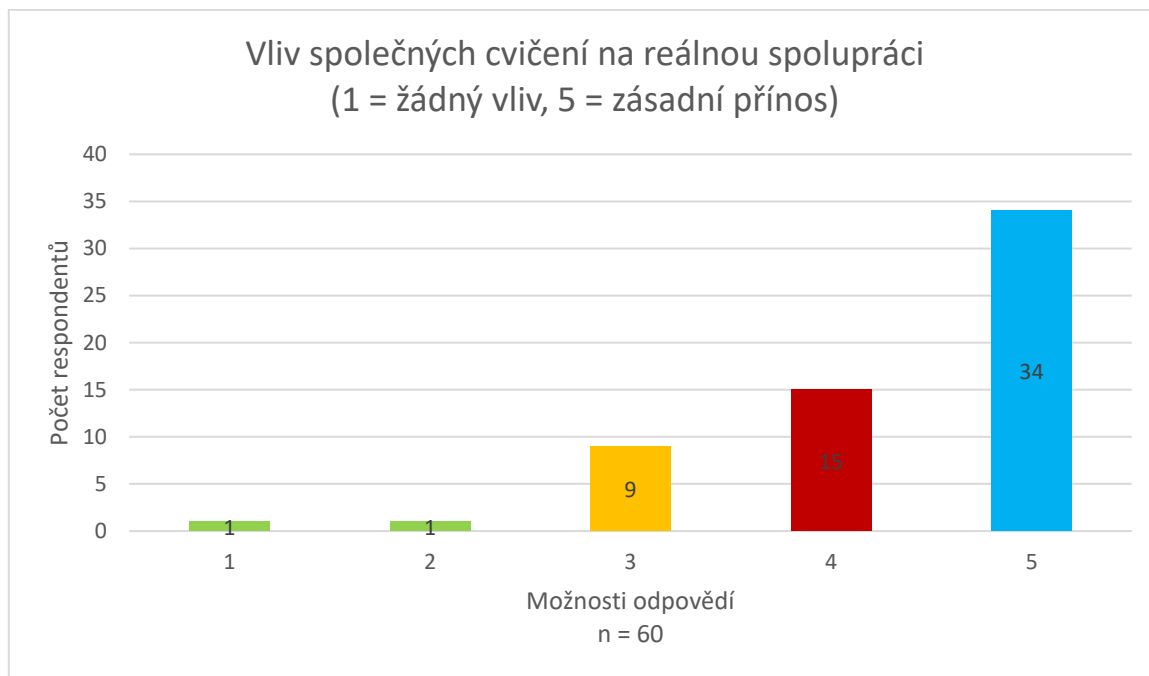

Obrázek 25: Graf – Přínos získaných znalostí ze cvičení pro praxi

Obrázek č. 25 zobrazuje názory respondentů na přínos společných cvičení složek IZS pro jejich praxi. Na tuto otázku odpovídali pouze ti respondenti, kteří v předchozí otázce uvedli, že se takového cvičení již zúčastnili – tedy 49 z celkových 60 dotázaných. Na obrázku 24 tedy v tomto případě 100 % respondentů představuje zmíněných 49 osob, kteří na předchozí otázku odpověděli „ANO“. Většina z nich (33 respondentů, 67 %) uvedla, že tato cvičení považuje za přínosná pro svou profesní praxi. Dalších 14 respondentů (29 %) uvedlo, že se zatím v reálné praxi s mimořádnou událostí nesetkali, a tudíž neměli příležitost získané zkušenosti uplatnit. Pouze 2 respondenti (4 %) označili společná cvičení za nepřínosná.

Otázka č.27 – Jaký vliv podle Vás mají společná cvičení na reálnou spolupráci během zásahů?

(1 – žádný vliv, 5 – zásadní přínos)

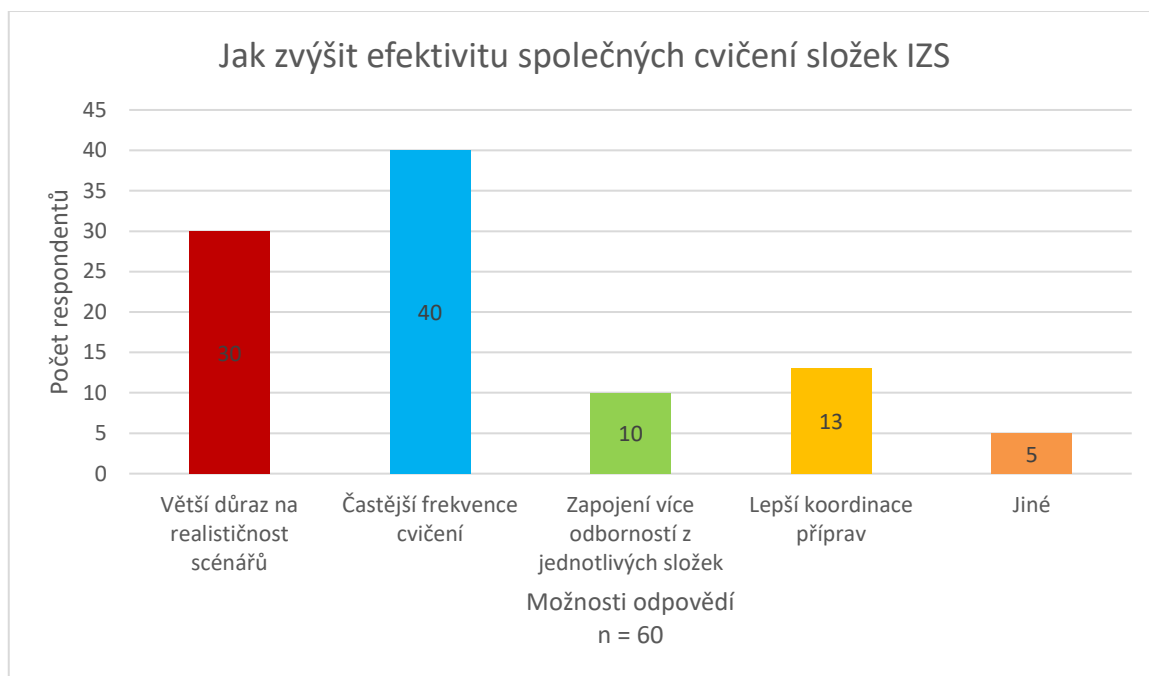
Obrázek 26: Graf – Vliv společných cvičení na reálnou spolupráci

Obrázek č. 26 zachycuje odpovědi respondentů na otázku „*Jaký vliv podle Vás mají společná cvičení na reálnou spolupráci během zásahů?*“ Hodnocení probíhalo na škále od 1 do 5, kde 1 znamenalo „žádný vliv“ a 5 „zásadní přínos“.

Nejvyšší hodnocení, tedy možnost 5, zvolilo 34 respondentů (69 %), což svědčí o silném přesvědčení o zásadním přínosu těchto cvičení pro efektivní spolupráci během skutečných zásahů. Hodnotu 4 vybralo 15 osob (31 %), což dále potvrzuje převážně pozitivní vnímání přínosu cvičení. Neutrální postoj (možnost 3) uvedlo 9 respondentů (18 %). Hodnoty 2 a 1, které značí spíše minimální nebo žádný vliv, uvedl vždy jeden respondent (2 %).

Otázka č.28 – Co by podle Vás mohlo zvýšit efektivitu společných cvičení IZS? (můžete označit více odpovědí)

Možnosti byly: a) Větší důraz na realističnost scénářů, b) Častější frekvence cvičení, c) Zapojení více odborností z jednotlivých složek, d) Lepší koordinace příprav, e) Jiné

Obrázek 27: Graf – Jak zvýšit efektivitu cvičení složek IZS?

Obrázek č.27 znázorňuje odpovědi na otázku „Co by podle vás mohlo zvýšit efektivitu společných cvičení IZS?“, v níž respondenti mohli označit více odpovědí. Nejčastěji byla volena možnost „Častější frekvence cvičení“, pro kterou se rozhodlo 40 respondentů (67 %). Druhou nejčastější odpovědí byl „Větší důraz na realističnost scénářů“, kterou označilo 30 respondentů (50 %). Možnost „Zapojení více odborností z jednotlivých složek“ zvolilo 10 respondentů (17 %). „Lepší koordinaci příprav“ uvedlo 13 respondentů (22 %). Pět respondentů využilo nabídku doplnění vlastní odpovědi a uvedli: „Omezit zbytečné dotazy“, „Lepší vzájemné porozumění“. „Prověřovací cvičení“, „Zjištěné nedostatky napravovat“. „Lidskost“.

5 DISKUZE

Diskuze této bakalářské práce se soustředí na analýzu jednotlivých průzkumných otázek stanovených v úvodu práce. Výsledky získané prostřednictvím dotazníkového šetření jsou dále porovnávány s dostupnými poznatky a závěry uvedenými v odborné literatuře a předchozích pracích.

Průzkumná otázka č.1: Při jakém typu zásahu, jak často a se kterou složkou nejvíce ZZS vybraného kraje spolupracuje a kdy funguje spolupráce nejlépe?

K této průzkumné otázce se váží dotazníkové otázky č. 6, 7, 8, 9, 13, 14, 18 a 19. Otázka č. 6 zjišťovala, se kterou složkou IZS ZZS vybraného kraje nejčastěji spolupracuje. Většina respondentů uvedla, že se spolupráce s PČR a HZS vyskytuje ve stejné míře. Významná část respondentů poté označila za častějšího partnera při zásazích PČR, mírně menší skupina pak uvedla častější spolupráci s HZS. Otázka č. 7 se zaměřila na typy zásahů, při kterých spolupráce funguje nejlépe. Nejčastěji byly uváděny dopravní nehody a pomoc při transportu pacienta. Někteří respondenti zmínili spokojenost se spoluprací napříč všemi typy zásahů, méně často pak specifické situace jako napadení, požáry nebo resuscitace. V otázce č.8 respondenti uvádějí, jak často při výjezdech spolupracují s PČR. Ukázalo se, že spolupráce probíhá pravidelně, nejčastěji několikrát do měsíce nebo týdně. Otázka 9 se týká situací, při kterých nejčastěji dochází ke spolupráci s PČR. Nejčastěji byly zmiňovány zásahy u intoxikací, dopravních nehod, rvaček a případů domácího násilí, ale také psychiatrické stavy. V otázce č.13 respondenti uváděli, jak často dochází ke společným zásahům s HZS. Většina uvedla, že spolupráce probíhá několikrát do měsíce, část respondentů pak i několikrát týdně. Otázka č.14 se věnovala konkrétním situacím, při kterých ke spolupráci nejčastěji dochází. Nejvíce byly zmiňovány dopravní nehody a technické zásahy, jako je vyprošťování osob nebo pohyb v nepřístupném terénu. Často zaznívaly také vstupy do bytů a uzavřených prostor. V otázce č.18 respondenti nejčastěji uváděli, že se ZZS s hasiči a policií setkávají při společných výjezdech několikrát do měsíce. Otázka č.19 zjišťovala konkrétní situace, při nichž ke spolupráci všech složek nejčastěji dochází. Převládaly dopravní nehody, dále pak vstupy do bytů a technické zásahy, jako je vyprošťování nebo pohyb v nepřístupném terénu. Při srovnání výsledků s reálnými statistikami z Výroční zprávy Zdravotnické záchranné služby Pardubického kraje za rok 2024 lze vysledovat určitou shodu. Z celkového počtu 58355 výjezdů uskutečněných v daném roce proběhla spolupráce s Policií ČR u 4 315 výjezdů a s Hasičským záchranným sborem u 2701 výjezdů.

Z těchto údajů je patrné, že v reálné praxi v Pardubickém kraji převažuje spolupráce s PČR, což do určité míry odpovídá i výsledkům mého průzkumu. Přestože většina respondentů v dotazníkové otázce č. 6 uvedla, že se ZZS nejčastěji setkává se složkami PČR a HZS ve stejné míře, významná část přiznala častější spolupráci právě s policií. Tato subjektivní hodnocení se tedy částečně shodují s oficiálními statistikami z jiného kraje.

V otázkách zaměřených na typy výjezdů, při nichž spolupráce funguje nejlépe (dotazníkové otázky č. 7, 9, 14 a 19), respondenti nejčastěji uváděli dopravní nehody, intoxikace, technické zásahy nebo asistence při transportu pacientů. Právě u těchto typů událostí je zásah více složek IZS běžný, což opět odpovídá reálným výsledkům. Zajímavý je také rozdíl mezi statistickým počtem společných výjezdů a subjektivním vnímáním pracovníků ZZS. I když spolupráce s PČR převažuje i podle čísel, mnozí respondenti v dotazníku hodnotili obě složky jako stejně často přítomné. To může naznačovat, že pracovníci v terénu nevnímají primárně četnost spolupráce, ale spíše její charakter nebo intenzitu (www.zzspak.cz).

Průzkumná otázka č.2: Jaká je spokojenost pracovníků ZZS vybraného kraje se spoluprací s PČR, s HZS a s oběma složkami zároveň?

K této průzkumné otázce se váží dotazníkové otázky č. 5, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 20, 21, 22 a 23. Otázka č. 5 se zaměřovala na celkové hodnocení spolupráce ZZS s ostatními složkami IZS. Většina respondentů ji hodnotila jako velmi dobrou nebo dobrou. Pouze malý počet účastníků průzkumu uvedl méně příznivé hodnocení. V otázce č.10 respondenti hodnotí ochotu policistů ke spolupráci. Převládá pozitivní názor, většina vnímá policisty jako ochotné a nápomocné. Otázka č.11 se zaměřovala na srozumitelnost komunikace ze strany PČR během zásahů. Výsledky ukázali převážně pozitivní hodnocení, respondenti vnímají komunikaci policistů jako jasnou a srozumitelnou. V otázce č.12 byla hodnocena schopnost policistů poskytnout základní první pomoc do příjezdu ZZS. I zde převažuje pozitivní vnímání, většina respondentů považuje policisty za schopné poskytnout potřebnou pomoc.

Celkově lze konstatovat, že spolupráce mezi pracovníky ZZS a PČR v daném kraji je na velmi dobré úrovni. Pozitivní vnímání role PČR ze strany záchranářů podtrhuje důležitost pravidelné komunikace, sdílení kompetencí a kontinuálního společného výcviku, který by mohl dále přispět ke zvyšování kvality spolupráce mezi složkami IZS.

Výsledky dotazníkového šetření lze velmi dobře porovnat s bakalářskou prací Veroniky Slavíkové (Slavíková, 2023) s názvem „*Využití spolupráce s Policií České republiky pro zvýšení bezpečnosti výjezdových skupin zdravotnické záchranné služby*“. Slavíková ve své práci

využila kvantitativní průzkumné šetření, které realizovala prostřednictvím online dotazníku na platformě Survio. Dotazník jí vyplnilo 109 respondentů pracujících na ZZS ze 7 krajů České republiky v období od února do března 2023. Shodně uvádí, že spolupráce mezi ZZS a PČR je častá, běžná a většinou hodnocená pozitivně. Slavíková potvrzuje, že přítomnost PČR zvyšuje pocit bezpečí posádek, ale upozorňuje i na určité praktické nedostatky, například opožděné dojezdy nebo nejasnou koordinaci v některých případech. Slavíková analyzuje i konkrétní situace a návrhy ke zlepšení. Doporučuje zejména zavedení jasnějších standardů pro aktivaci Policie v rizikových situacích, posílení komunikace mezi operačními středisky a důraz na pravidelný společný výcvik. Součástí návrhů je také zlepšení informovanosti posádek o rizicích zásahu a vytvoření jednotných postupů, které by usnadnily koordinaci na místě události. Cílem těchto opatření je zvýšit bezpečnost záchranářů a zefektivnit spolupráci mezi složkami integrovaného záchranného systému (Slavíková, 2023).

V otázce č.15 respondenti hodnotili, jak efektivně hasiči při společných zásazích plní své úkoly a zda respektují kompetence ZZS. Většina odpovědí vyzněla velmi pozitivně, což svědčí o dobré součinnosti mezi složkami. Otázka č.16 zjišťovala, zda spolupráce s HZS přispívá k plynulému a bezpečnému průběhu zásahů. Převládá souhlas a pozitivní hodnocení přínosu této spolupráce. V otázce č.17 se respondenti vyjadřovali k tomu, zda jsou hasiči schopni poskytnout základní první pomoc do příjezdu ZZS. Většina z nich tuto schopnost hasičům přisuzovala a vyjádřila vysokou míru důvěry v jejich dovednosti.

Výsledky naznačují, že vztahy mezi ZZS a HZS ve vybraném kraji fungují na vysoké úrovni profesionality a důvěry. Společné zásahy jsou vnímány jako efektivní a dobře koordinované, přičemž pracovníci obou složek často působí jako sehraný tým.

Tyto poznatky lze srovnat s prací Morávka (2020) s názvem „*Spolupráce Hasičského záchranného sboru a Zdravotnické záchranné služby*“. Morávek se ve své práci věnoval četnosti a charakteru spolupráce mezi oběma složkami a také vzájemnému hodnocení pracovních týmů. Ve svém průzkumu Morávek využil kvantitativní šetření formou elektronického dotazníku, který byl určen příslušníkům HZS a zaměstnancům ZZS Moravskoslezského kraje. Dotazník měl dvě verze (pro velitele družstev HZS a pro vedoucí NLZP ZZS) a zaměřoval se na charakter spolupráce obou složek, absolvovaná cvičení a návrhy na její zlepšení. Průzkumu se zúčastnilo celkem 62 respondentů, z toho 32 příslušníků HZS a 30 zaměstnanců ZZS. I zde nacházíme obdobné závěry. A to vysoké hodnocení spolupráce a důraz na význam pevné komunikace, vzájemnou koordinaci a schopnost reagovat včas (Morávek, 2020).

Výsledky lze porovnat i se závěry bakalářské práce Viktora Ševčíka (2017). Spolupráce mezi ZZS a HZS je v obou případech vnímána převážně pozitivně. Respondenti mého průzkumu spolupráci s hasiči hodnotili vesměs kladně, označovali ji za profesionální, funkční a přínosnou. Kritické poznámky se objevily spíše ojediněle, a to především ve vztahu k přebírání zdravotnických kompetencí ze strany HZS nebo ke stylu práce některých jednotlivců. Podobné závěry vyplývají i z práce Ševčíka, kde čtyři záchranáři označili hasiče za neocenitelné partnery. Dílčí výhrady se v Ševčíkově práci objevily spíše ze strany hasičů. Část z nich si přála lepší komunikaci se záchranáři, především ze strany operačního střediska ZZS. Kritika byla tedy zaměřena více na úroveň řízení a organizace než na samotnou spolupráci v terénu. (Ševčík, 2017).

Drotárová a spol. v článku „*Cooperation between the Rescue and Fire Brigade Corps and the Medical Rescue Service representing a basis for an effective integrated rescue system in the Slovak Republic*“ zjistila, že spolupráce je obecně hodnocena pozitivně, nicméně respondenti poukázali na slabiny v komunikaci a na nedostatečnou úroveň společného výcviku. Jako doporučení zazněla potřeba cílených taktických cvičení a pravidelných profesních setkání, která by zlepšila vzájemné porozumění a připravenost jednotlivých složek (Drotárová et al., 2020).

Lze tedy uzavřít, že spokojenost pracovníků ZZS se spoluprací s HZS je ve vybraném kraji velmi vysoká. Pro udržení a další posílení této spolupráce je však vhodné i nadále podporovat pravidelné mezioborové vzdělávání, sdílení zkušeností a otevřenou komunikaci mezi složkami IZS. Taková opatření mohou přispět nejen ke zvýšení efektivity zásahů, ale také k bezpečnějšímu a jistějšímu výkonu práce všech zúčastněných.

Otázka č.20 se zaměřovala na vzájemný respekt a doplňování kompetencí mezi složkami IZS. Výsledky ukazují převážně pozitivní vnímání spolupráce, kdy většina respondentů vnímá součinnost jako dobře fungující a profesionální. Otázka č.21 hodnotila, zda PČR a HZS poskytují ZZS účinnou podporu při technicky náročných úkonech. I zde odpovědi ukazují převážně vysokou míru spokojenosti s podporou ostatních složek. V otázce č.22 se respondenti vyjadřovali k tomu, zda se při společných zásazích cítí být součástí fungujícího týmu. Převládala pozitivní vnímání spolupráce, pocit sounáležitosti a týmového ducha. Otázka č. 23 zjišťovala, v čem podle respondentů nejčastěji dochází ke komplikacím při spolupráci složek IZS. Nejčastěji byla zmiňována problematika komunikace na místě zásahu. Dalšími faktory byly nedostatek společného výcviku, komplikace v koordinaci činností jednotlivých složek a v menší míře také nejasné kompetence či nedostatečný respekt mezi složkami.

Výsledky mého dotazníkového šetření korespondují se závěry bakalářské práce Jakuba Franka (2025), který se rovněž zabýval spoluprací mezi složkami IZS. Z mého průzkumu vyplynulo, že pracovníci ZZS vnímají spolupráci s PČR a HZS převážně pozitivně, oceňují podporu při technicky náročných úkonech a cítí se být součástí dobře fungujícího týmu. Přesto se v odpovědích často objevovala kritika týkající se nedostatečné společné přípravy, zejména absence pravidelného výcviku a problémová komunikace na místě zásahu.

Stejnou problematiku zmiňuje i Frank, který ve své práci upozorňuje na rozdílnou úroveň připravenosti jednotlivých složek IZS. Zatímco HZS podle něj profituje z pravidelných cvičení, u PČR a dalších složek byly identifikovány nedostatky, které mohou negativně ovlivnit průběh zásahu. Oba přístupy se tak shodují na potřebě pravidelných mezioborových cvičení a jednotných taktických postupů. Frank navrhuje zavedení metod jako je třídění START, což by mohlo přispět k lepší koordinaci, vyšší efektivitě zásahů a zvýšení bezpečnosti nejen pro zasahující pracovníky, ale i pro samotné pacienty (Frank, 2025).

Průzkumná otázka č. 3: Jak pracovníci ZZS vybraného kraje hodnotí společná cvičení IZS?

K této průzkumné otázce se váží dotazníkové otázky č.25, 26, 27 a 28. Otázka č. 25 zjišťovala, zda se respondenti někdy zúčastnili společného cvičení složek IZS. Většina dotázaných uvedla, že se těchto cvičení zúčastnila opakovaně. Menší část odpověděla, že pouze jednou, a někteří uvedli, že žádné takové cvičení zatím neabsolvovali. Na otázku č. 26 odpovídali pouze ti, kteří v předchozí otázce uvedli, že se cvičení účastnili. Většina z nich označila tato cvičení za přínosná a užitečná při řešení reálných mimořádných událostí. Část respondentů uvedla, že v praxi zatím neměli příležitost znalosti získané při cvičeních využít. Výjimečně zazněl názor, že cvičení nepovažují za přínosná. Otázka č. 27 se věnovala tomu, jaký vliv mají společná cvičení na spolupráci při reálných zásazích. Většina respondentů považuje vliv těchto cvičení za zásadní, a to zejména z hlediska zlepšení součinnosti, orientace v úkolech jednotlivých složek a zvýšení připravenosti na krizové situace. Celkově byla role společného výcviku hodnocena velmi pozitivně. Z analýzy odpovědí na otázku č.28 jednoznačně vyplynulo, že nejčastěji navrhovaným opatřením byla potřeba častějších a realističtějších společných cvičení. Respondenti opakovaně zdůrazňovali, že by se cvičení neměla zaměřovat výhradně na mimořádné události (např. hromadné neštěstí), ale zejména na běžné typy zásahů, se kterými se záchranné složky setkávají na denní bázi, typicky dopravní nehody, závažné úrazy nebo intoxikace. Význam byl přikládán také lokálním podmínkám a možnosti cvičit v menších

skupinách, což by podle respondentů umožnilo lépe zohlednit specifika jednotlivých výjezdových základů a reálných zkušeností.

Z odpovědí je tedy patrné, že pravidelná mezioborová cvičení pomáhají lépe zvládat reálné mimořádné události a umožňují pracovníkům ZZS natrénovat společné postupy v bezpečném prostředí bez tlaku skutečného zásahu. Respondenti se ve svých odpovědích shodovali na tom, že společná cvičení napomáhají nejen rozvoji odborných dovedností, ale také zlepšují komunikaci mezi složkami, přispívají ke zvyšování důvěry mezi záchrannými týmy a celkově podporují efektivitu zásahů. Ukázalo se také, že účast na těchto cvičeních vnímají nejen jako důležitý prostředek profesního rozvoje, ale i jako prostor pro navazování osobních vazeb mezi jednotlivými profesemi.

Tato zjištění lze porovnat s bakalářskou prací Jiřího Říhy (2017) s názvem Společná cvičení složek IZS v rámci přípravy na zdolávání mimořádných událostí. Říha v práci podobně zdůrazňuje, že cvičení významně přispívají ke zlepšení připravenosti složek IZS. Poukazuje také na potřebu pravidelného a promyšleného organizování cvičení, která by co nejvíce odpovídala reálným situacím. Důležitou roli podle něj hraje i následné vyhodnocení každého cvičení a reflexe jeho průběhu, která napomáhá odhalit slabá místa a umožňuje zlepšení koordinace v budoucnu (Říha, 2017).

Dále je možné srovnat moje závěry s konkrétními praktickými příklady z tiskových zpráv ZZS. Například při cvičení v Sokolově (červen 2023) zaměřeném na scénář aktivního střelce ve školském zařízení, kde záchranáři, hasiči a policisté společně cvičili zásah a ošetřování desítek figurantů, bylo zdůrazněno realistické zapojení figurantů, použití skutečného materiálu a ochranného vybavení, a důraz na koordinaci prostorů zásahu v balistickém režimu. Účastníci ocenili možnost praktického nácviku složitých scénářů, jasného rozdělení rolí a společného debriefingu (www.zzskvk.cz).

Závěrem lze tvrdit, že zjištění o kladném hodnocení společných cvičení pracovníky ZZS ve vybraném kraji jsou v souladu s odbornými poznatky z praxe a průzkumů v ČR. Společná cvičení nejsou pouze formálním plněním povinností, ale poskytují zásadní prostor pro praktické nácviky, reflexi, sjednocování postupů a utváření týmové koherence napříč složkami IZS. Literatura i reálné příklady potvrzují, že kvalitně připravená, realistická a následně vyhodnocená cvičení přispívají ke zvýšení odborné úrovně, koordinace i bezpečnosti při reálných zásazích.

Průzkumná otázka č. 4: Jaká opatření by z pohledu pracovníků ZZS mohla přispět ke zlepšení spolupráce mezi zasahujícími složkami IZS?

K této průzkumné otázce se váže dotazníková otázka otevřeného typu č.24. Tato otázka se zaměřila na to, jaká opatření by podle respondentů nejvíce přispěla ke zlepšení vzájemné spolupráce. Jako nejčastější návrh byla zmíněna častější realizace společných cvičení. V té souvislosti byl kladen důraz na realističnost scénářů, lepší koordinaci příprav a větší zapojení odborníků z různých profesí. Někteří respondenti uvedli vlastní návrhy, např. nutnost prověřovacích cvičení.

Poměrně silně zaznívala kritika směrem k PČR, zejména co se týče operačního řízení a ochoty zasahovat v situacích, které jsou hodnoceny jako rizikové, například při práci s agresivními nebo intoxikovanými pacienty. Respondenti uváděli, že policie se často zdráhá převzít odpovědnost a že zásahová spolupráce je negativně ovlivněna především na úrovni operačních středisek a řídicích struktur, nikoliv samotnými výjezdovými policisty. Tato zjištění potvrzují, že kromě praktických dovedností je důležitá i systematická komunikace a jednotné vedení napříč strukturami. Dalším navrhovaným řešením bylo zavedení vzájemných stáží mezi složkami IZS, které by napomohly lepšímu porozumění specifikům jednotlivých profesí. Tento návrh odráží snahu posílit mezilidské vztahy, důvěru a sdílení zkušeností, což jsou faktory, které v krizových situacích významně ovlivňují efektivitu spolupráce. Více respondentů dále volalo po sjednocení postupů, a to zejména v případě typově opakujících se událostí, jako jsou intoxikace nebo doprovody rizikových pacientů. Absence jasně stanovených kompetencí nebo odlišné výklady situací vedou podle respondentů k nejasnostem, zdržením nebo konfliktům na místě zásahu. Z některých odpovědí bylo patrné i napětí mezi jednotlivými složkami, které se může promítat do spolupráce v terénu. Kritika se dotýkala například role hasičů při poskytování zdravotní péče nebo kvality personálního obsazení. Přestože se tyto komentáře objevovaly spíše ojediněle, naznačují, že spolupráce může být ovlivněna také osobnostmi jednotlivých pracovníků, jejich postojem k práci a kolegií. Na závěr je třeba zmínit i návrhy na zlepšení komunikace mimo samotné zásahy, například prostřednictvím společných školení, debriefingů nebo neformálních setkání. Respondenti zdůrazňovali, že každá složka má na místě události jiné priority, a proto je klíčové najít společnou řeč, porozumět si a koordinovat své činnosti již ve fázi přípravy, nikoliv až v akutní fázi zásahu.

Porovnáním výsledků mého průzkumu s bakalářskou prací Nely Volhejnové (2021), která se taktéž ve své práci zabývala spoluprací složek IZS, lze konstatovat výraznou shodu v několika klíčových oblastech. V obou šetřeních se jako nejčastější návrh na zlepšení spolupráce mezi

složkami IZS objevila potřeba častějších společných cvičení. Volhejnová uvádí, že respondenti žádali více taktických cvičení, zatímco v mém průzkumu byla zdůrazňována především potřeba cvičení zaměřených na běžné typy zásahů, realizovaných ideálně v menších a lokálních skupinách. Shoda panuje také v hodnocení komunikace. Zatímco Volhejnová poukazuje na potřebu technického propojení komunikačních systémů, v mém šetření zaznívala především kritika operačního řízení a neschopnosti PČR adekvátně reagovat v rizikových situacích. Oba průzkumy ale ukazují, že právě kvalita komunikace je zásadní problém, který negativně ovlivňuje efektivitu spolupráce. Odlišnosti jsou patrné v oblasti technického vybavení a rozšiřování kompetencí. Volhejnová zaznamenala požadavky na lepší technické zajištění posádek a přístroje AED pro hasiče, zatímco v mém průzkumu se řešila spíše otázka rolí a kompetencí, například kritika poskytování zdravotní péče ze strany HZS (Volhejnová, 2021). Zatímco v mém šetření se respondenti nebáli navrhnout změny, u Volhejnové by až 49 % respondentů spolupráci ponechalo beze změn. I přesto obě práce ukazují, že mezi složkami IZS existují opakující se problémy, zejména v komunikaci, koordinaci a jasném vymezení kompetencí, a že existuje prostor pro další zlepšování spolupráce (Volhejnová, 2021).

5.1 Limitace

Přestože práce přinesla relevantní poznatky o spolupráci ZZS s ostatními složkami IZS, je důležité zmínit několik limitací, které mohou ovlivnit interpretaci výsledků.

Prvním omezením je velikost vzorku, který zahrnoval 60 respondentů, přičemž ne všichni odpověděli na všechny otázky dotazníku. Zejména u otevřených otázek se počet odpovědí výrazně snížil. Výsledky tak nelze bez dalšího šetření zobecnit na celé spektrum pracovníků ZZS v daném kraji, natož na celorepublikovou úroveň. Další limitací je skutečnost, že průzkum byl zaměřen pouze na pracovníky ZZS. Získané informace tedy odrážejí výhradně pohled jedné složky IZS, zatímco názory pracovníků HZS a PČR nebyly zahrnuty. Tím může být výsledný pohled na kvalitu vzájemné spolupráce jednostranný. Omezením může být i způsob sběru dat (online dotazník). Tento formát nemusí být ideální pro hlubší pochopení některých postojů či zkušeností a neumožňuje doplňující otázky. Některé nuance v odpovědích tak mohly zůstat skryty. Do jisté míry mohly výsledky ovlivnit také subjektivní postoje a osobní zkušenosti respondentů, které se mohly lišit v závislosti na regionu, konkrétní směně či kolektivu. Rovněž nelze vyloučit vliv momentální nálady nebo aktuálních pracovních podmínek v době vyplňování dotazníku. V neposlední řadě je nutné zmínit i časové omezení průzkumu. Dotazníkové šetření probíhalo v krátkém časovém úseku, a nebylo tedy možné zachytit dlouhodobé trendy ani změny ve spolupráci mezi složkami IZS v čase.

Přestože uvedená omezení do určité míry můžou ovlivnit rozsah a zobecnitelnost výsledků, nelze opomenout jejich praktický přínos. Zjištěné poznatky mohou posloužit jako důležitý impuls pro další, hlubší zkoumání problematiky spolupráce mezi složkami IZS, a to jak na regionální úrovni, tak v širším, celostátním kontextu.

6 ZÁVĚR

Cílem práce s názvem „*Spolupráce vybrané Zdravotnické záchranné služby s ostatními složkami Integrovaného záchranného systému*“ bylo zmapovat a zhodnotit zkušenosti příslušníků ZZS se spoluprací v rámci společných zásahů s ostatními složkami IZS. Dále bylo cílem zjistit, jak vnímají pracovníci ZZS vybraného kraje přínos společných cvičení složek IZS pro praxi. Dalším cílem bylo zjistit konkrétní podněty jednotlivých pracovníků ZZS vybraného kraje ke zlepšení spolupráce mezi jednotlivými složkami IZS.

Výsledky průzkumu ukázaly, že spolupráce mezi ZZS a HZS je obecně vnímána pozitivně a většina respondentů ji hodnotí jako funkční a profesionální. Oproti tomu spolupráce s PČR byla častěji hodnocena více kriticky, zejména kvůli nedostatečné ochotě podílet se na řešení komplikovaných situací, opožděným výjezdům nebo občasným nedorozuměním v oblasti kompetencí.

Z odpovědí respondentů vyplynulo, že nejvíce by ke zlepšení spolupráce přispělo častější pořádání realistických taktických cvičení, zaměřených nejen na mimořádné, ale i na běžné typy zásahů, jako jsou dopravní nehody nebo intoxikace. Za důležité bylo označeno také jasné vymezení kompetencí a potřeba větší ochoty jednotlivců aktivně komunikovat a spolupracovat. Mezi zajímavé návrhy patřily vzájemné stáže mezi složkami, které by napomohly k hlubšímu porozumění specifickým jednotlivých profesí. Bylo poukazováno také na potřebu častějších společných debriefingů po jednotlivých zásazích.

Celkové závěry naznačují, že bakalářská práce úspěšně splnila svůj průzkumný záměr, neboť se podařilo nejen zmapovat zkušenosti pracovníků Zdravotnické záchranné služby se spoluprací s ostatními složkami IZS, ale také identifikovat konkrétní problémy, které tuto spolupráci ovlivňují. Práce rovněž přinesla přehled nejčastějších typů společných zásahů s PČR, HZS i s oběma složkami současně, a zhodnotila postoje respondentů k problematice společných cvičení. Získané informace ukázaly, že i přes převážně pozitivní hodnocení spolupráce s HZS a častější kritiku směrem k PČR existuje společná vůle ke zlepšení koordinace a komunikace. Výsledky průzkumu lze považovat za užitečný podklad pro další vzdělávání, metodické vedení a plánování praktických cvičení mezi složkami IZS. Práce může také být inspirací pro další průzkum v jiných krajích nebo v rámci celé ČR a přispět tak k rozvoji efektivní a funkční mezioborové spolupráce v rámci IZS.

7 POUŽITÁ LITERATURA

1. ČESKO, 2000. *Zákon č. 239/2000 Sb. ze dne 28. června 2000, O integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů*. In: Sbíрка zákonů ČR. Dostupné také z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-239>
2. DROTÁROVÁ et al., 2020. *Cooperation Between The Rescue And Fire Brigade Corps And The Medical Rescue Service Representing A Basis For An Effective Integrated Rescue System In The Slovak Republic*. [online], National Library of Medicine, [cit.2025-07-27], Dostupné z: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC8717901/>
3. FRANĚK, Ondřej, *Systém zdravotnické záchranné služby v ČR*. In: [Zachrannasluzba.cz](http://zachrannasluzba.cz) [online]. Ondřej Franěk, Na Větrníku 65, 162 00 Praha 6. Dostupné z: <https://zachrannasluzba.cz/system-zzs-v-cr/>
4. FRANĚK, Ondřej, 2023. *Operační řízení přednemocniční neodkladné péče*. 4. vydání. Praha: MUDr. Ondřej Franěk, ISBN 978-80-908057-4-3.
5. FRANK, Jakub, 2025. *Spolupráce ZZS se základními a ostatními složkami IZS v Libereckém kraji*. [online]. Bakalářská práce. Liberec: Technická univerzita v Liberci, Fakulta zdravotnických studií. Dostupné z: <https://theses.cz/id/n4g0yb/>.
6. GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ HASIČSKÉHO ZÁCHRANNÉHO SBORU ČR, 2025. *Historie*. In: [Hzscr.gov.cz](http://hzscr.gov.cz) [online]. © 2025 Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR [cit.2025-02-27]. Dostupné z: <https://hzscr.gov.cz/clanek/uvod-hasicsky-zachranny-sbor-cr-historie.aspx>
7. GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ HASIČSKÉHO ZÁCHRANNÉHO SBORU ČR, 2025. *Jednotky PO*. In: [Hzscr.gov.cz](http://hzscr.gov.cz) [online]. © 2025 Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR [cit.2025-02-22]. Dostupné z: <https://hzscr.gov.cz/clanek/menu-jednotky-pozarni-ochrany-jednotky-pozarni-ochrany-jednotky-po.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>
8. GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ HASIČSKÉHO ZÁCHRANNÉHO SBORU ČR, 2025. *Organizace*. In: [Hzscr.gov.cz](http://hzscr.gov.cz) [online]. © 2025 Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR [cit.2025-02-20]. Dostupné z: <https://hzscr.gov.cz/clanek/organizace-organizace.aspx>
9. GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ HASIČSKÉHO ZÁCHRANNÉHO SBORU ČR, 2025. *Postavení a úkoly*. In: [Hzscr.gov.cz](http://hzscr.gov.cz) [online]. © 2025 Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR [cit.2025-02-22]. Dostupné z: <https://hzscr.gov.cz/clanek/postaveni-a-ukoly-postaveni-a-ukoly.aspx>

10. GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ HASIČSKÉHO ZÁCHRANNÉHO SBORU ČR, 2025. Postavení a úkoly. In: *Hzscr.gov.cz* [online]. © 2025 Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR [cit.2025-03-23]. Dostupné z: <https://hzscr.gov.cz/clanek/dokumentace-izs-587832.aspx>
11. HANUŠKA, Zdeněk, Vilém ADAMEC, Michail ŠENOVSKÝ a Iva BREJZOVÁ, 2022. *Integrovaný záchranný systém*. 2. vydání. Ostrava: Sdružení požárního a bezpečnostního inženýrství, SPBI Spektrum. ISBN 978-80-7385-262-7.
12. HORSKASLUZBA, Poslání a úkoly. In: *Horskaslužba.cz* [online]. © Horská služba ČR, o.p.s. 543 51 Špindlerův Mlýn 260. Dostupné z: <https://www.horskaslužba.cz/cz/horska-sluzba/poslani-a-ukoly>
13. MAKEŠ, Vladimír. 2009, *Vyhledávání osob kynologickými pátracími týmy*, Ostrava: Sdružení požárního a bezpečnostního inženýrství, Spektrum (Sdružení požárního a bezpečnostního inženýrství), ISBN 978-80-7385-065-4
14. MLEZIVA, Zdeněk, 2014. IZS – integrovaný záchranný systém. In: *Hasicido.cz* [online]. DESIGN BY ZDENĚK MLEZIVA © 2003-2022 [cit.2025-02-27]. Dostupné z: <https://www.hasicido.cz/faq/izs-integrovaný-zachranný-systém/>
15. MORÁVEK, Filip, 2020, *Spolupráce Hasičského záchranného sboru a Zdravotnické záchranné služby*. [Online]. Bakalářská práce. Ostrava: Ostravská univerzita, Lékařská fakulta. Dostupné z: <https://theses.cz/id/pnh0z6/>.
16. NEWIAKOVÁ, Zdeňka, 2023, *V sokolově proběhlo společné cvičení složek IZS „aktivní střelec ve školském zařízení“*. In: *Zzskvk.cz* [online]. © Zdravotnická záchranná služba Karlovarského kraje, příspěvková organizace, [cit.2025-07-23]. Dostupné z: <https://www.zzskvk.cz/tiskove-zpravy/v-sokolove-probehlo-spolecne-cviceni-slozek-izs-aktivni-strelec-ve-skolskem-zarizeni>.
17. ŘÍHA, Jiří, 2021. *Společná cvičení složek IZS v rámci přípravy na zdolávání mimořádných událostí*. [Online], bakalářská práce. České vysoké učení technické v Praze. [cit. 2025-04-16]. Dostupné z: <https://dspace.cvut.cz/bitstream/handle/10467/98188/FBMI-BP-2021-Riha-Jiri-prace.pdf?sequence=-1>.
18. SKALNÍ ZÁCHRANNÁ SLUŽBA, Skalní záchranná služba z.s. In: *Skalnizs.cz* [online]. SKALNÍ ZÁCHRANNÁ SLUŽBA z.s., Náchodská 530, 549 32 Velké Poříčí. Dostupné z: <https://skalnizs.cz/>
19. SLAVÍKOVÁ, Veronika, 2023, *Využití spolupráce s Policií České republiky pro zvýšení bezpečnosti výjezdových skupin zdravotnické záchranné služby*. [Online]. Bakalářská práce.

- Praha: České vysoké učení technické v Praze, Fakulta biomedicínského inženýrství.
Dostupné z: <https://theses.cz/id/tdu9vu/>.
20. ŠEVČÍK, Viktor, 2018, *Spolupráce vybrané Zdravotnické záchranné služby s ostatními složkami Integrovaného záchranného systému*. [Online], bakalářská práce. Univerzita Pardubice, [cit. 2025-04-16]. Dostupné z: <https://hdl.handle.net/10195/71346>.
 21. ŠÍN, Robin, 2017: *Medicína katastrof*. Semily: Galen, ISBN 978-80-7492-342-5.
 22. ŠTĚTINA, Jiří, 2014: *Zdravotnictví a integrovaný záchranný systém při hromadných neštěstích a katastrofách*. Praha: Grada, ISBN 978-80-247-4578-7.
 23. VILÁŠEK, Josef, Miloš FIALA a David VONDRÁŠEK, 2014. *Integrovaný záchranný systém ČR na počátku 21. století*. Praha: Karolinum. ISBN 978-80-246-2477-8.
 24. VOLHEJNOVÁ, Nela, 2020, *Spolupráce zdravotnické záchranné služby s jednotkami požární ochrany*. [Online], bakalářská práce. Univerzita Pardubice, [cit. 2025-04-16]. Dostupné z: <https://hdl.handle.net/10195/77737>.
 25. ZZSPAK, 2025. *Zpráva o činnosti a plnění úkolů 2024*. [Online]. In: zzspak.cz. Zdravotnická záchranná služba pardubického kraje. Dostupné z: https://www.zzspak.cz/files/uploads/galerie/Zpr%C3%A1va%20o%20%C4%8Dinnosti%20a%20pln%C4%9Bn%C3%AD%20%C3%BAkol%C5%AF%20PO%202024_podepsan%C3%A1%20s%20v%C3%BDkazy.pdf

8 PŘÍLOHY

Příloha A – Operační hodnota JPO dle kategorií (GŘ HZS ČR, 2016)

Příloha B – Dotazník pro ZZS

Příloha A – Operační hodnota JPO dle kategorií (GŘ HZS ČR, 2016)

Kategorie JPO	JPO I	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
Doba výjezdu (min)	2	5	10	2	10	10
Územní působnost (min)	20	10	10	Není	není	není
Druh JPO	HZS kraje	SDH obce	SDH obce	HZS podniku	SDH obce	SDH podniku

Příloha B – Dotazník pro ZZS

Dobrý den,

jmenuji se Petr Dohnálek a jsem studentem 3. ročníku oboru Zdravotnický záchranář na Fakultě zdravotnických studií Univerzity Pardubice.

Rád bych Vás požádal o vyplnění dotazníku, který je součástí mé bakalářské práce na téma „Spolupráce vybrané Zdravotnické záchranné služby s ostatními složkami Integrovaného záchranného systému“. Vaše odpovědi mi poslouží k vypracování mé průzkumné části práce, a proto jsou pro mě velmi cenné. Dotazník je zcela anonymní.

Děkuji za Vaši ochotu a čas při vyplňování dotazníku.

1. Pohlaví

- a) Muž
- b) Žena

2. Kolik je vám let?

- a) 20-35 let
- b) 36-50 let
- c) 51 a více

3. Vaše pracovní pozice u Zdravotnické záchranné služby:

- a) Zdravotnický záchranář
- b) Lékař
- c) Řidič

4. Jak dlouho pracujete u Zdravotnické záchranné služby?

- a) méně než 5 let
- b) 5-15 let
- c) více jak 15 let

5. Jak obecně hodnotíte spolupráci složek IZS při společných zásazích (jak při reálných výjezdech, tak i součinnostních evičeních)?

- a) Velmi dobře
- b) Dobře
- c) Dostatečně
- d) Špatně
- e) Velmi špatně

6. Se kterou složkou IZS častěji spolupracujete?

- a) Policie ČR
- b) Hasičský záchranný sbor
- c) S oběma stejně

7. Při jakých typech zásahu podle Vás funguje spolupráce nejlépe? (např. dopravní nehody, požáry, pomoc při transportu pacienta, mimořádné události, hromadná neštěstí, požáry apod.)

.....
.....

8. Jak často při výjezdech spolupracujete s PČR?

- a) Denně
- b) Několikrát týdně
- c) Několikrát do měsíce
- d) Výjimečně

9. Při jakých situacích nejčastěji spolupracujete s PČR? (vyberte dvě nejčastější situace)

- a) Dopravní nehody
- b) Intoxikace (drogy, alkohol)
- c) Rvačky, napadení, domácí násilí
- d) Pacient s psychiatrickou diagnózou
- e) Mimořádná událost
- f) Nález mrtvého těla/nejasná úmrtí
- g) Jiné.....

10. Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem:

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

Policisté při společných výjezdech projevují ochotu spolupracovat a aktivně pomáhat.

11. Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem:

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

Policisté při výjezdech jasně a srozumitelně sdělují potřebné informace.

12. Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem:

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

Policisté jsou při společných výjezdech schopni poskytnout základní první pomoc do příjezdu ZZS.

13. Jak často při výjezdech spolupracujete s HZS?

- a) Denně
- b) Několikrát týdně
- c) Několikrát do měsíce
- d) Výjimečně

14. Při jakých situacích nejčastěji spolupracujete s HZS? (vyberte dvě nejčastější situace)

- a) Dopravní nehody
- b) Požáry
- c) Technické zásahy (zaklíněné osoby, uvíznuté osoby, osoby v nepřístupném terénu, pomoc s transportem pacienta..)
- d) Vstupy do bytů a objektů
- e) Mimořádná událost
- f) Pacienti s podezřením na VNN
- g) Jiné.....

15. Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem:

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

Hasiči při společných zásazích efektivně vykonávají své úkoly a respektují odborné kompetence ZZS.

16. Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem:

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

Spolupráce s HZS přispívá k plynulému a bezpečnému průběhu zásahu.

17. Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem:

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

Hasiči jsou při společných výjezdech schopni poskytnout základní první pomoc do příjezdu ZZS.

18. Jak často při výjezdech spolupracujete s PČR i HZS zároveň?

- a) Denně
- b) Několikrát týdně
- c) Několikrát do měsíce
- d) Výjimečně

19. Při jakých situacích nejčastěji spolupracujete s HZS i PČR zároveň? (vyberte dvě nejčastější možnosti)

- a) Dopravní nehody
- b) Požáry
- c) Technické zásahy (zaklíněné osoby, uvíznuté osoby, osoby v nepřístupném terénu, pomoc s transportem pacienta..)
- d) Vstupy do bytů a objektů
- e) Mimořádná událost
- f) Jiné.....

20. Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem:

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

Při zásazích se jednotlivé složky IZS vzájemně doplňují a respektují své kompetence.

21. Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem:

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

PČR i HZS poskytují ZZS účinnou podporu při technicky náročných úkonech.

22. Označte prosím míru souhlasu s následujícím výrokem:

(1 = zcela nesouhlasím, 5 = zcela souhlasím)

Cítím se při společných výjezdech s PČR a HZS jako součást dobře fungujícího týmu.

23. V čem podle Vás nejčastěji dochází ke komplikacím při spolupráci složek IZS?

- a) Komunikace na místě zásahu
- b) Nejasné kompetence jednotlivých složek
- c) Koordinace činností
- d) Respekt odbornosti jiných složek
- e) Nedostatek společného výcviku
- f) Jiné.....

24. Jaké změny nebo opatření by podle Vás nejvíce přispěly ke zlepšení vzájemné spolupráce?

.....

25. Účastnil/a jste se někdy společného cvičení složek IZS (např. simulace MU, HPO, AMOK.)?

- a) Ano, několikrát
- b) Ano, jednou
- c) Ne, nikdy

26. Pokud jste v předchozí otázce odpověděl/a ANO, pomáhají Vám získané znalosti ze cvičení v praxi při řešení mimořádných událostí?

- a) Ano, jsou přínosné pro mou praxi
- b) Ne, nejsou přínosné
- c) Dosud jsem se v praxi s mimořádnou událostí nesetkal/a

27. Jaký vliv podle Vás mají společná cvičení na reálnou spolupráci během zásahů?

(1 – žádný vliv, 5 – zásadní přínos) – zakroužkujte

1 2 3 4 5

28. Co by podle Vás mohlo zvýšit efektivitu společných cvičení složek IZS? (možno více odpovědí)

- a) Větší důraz na realističnost scénářů
- b) Častější frekvence cvičení
- c) Zapojení více odborností z jednotlivých složek
- d) Lepší koordinace příprav
- e) Jiné.....